

Giới thiệu Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!

Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em! là tựa truyện teen đầy thú vị nói về Hoàng Anh Vy: 16 tuổi, con gái út đáng yêu của chủ tịch một công ty đứng thứ 2 Châu Á! Hoàng Nhật Anh! cùng người mẹ dễ thương nhưng cực kì đáng sợ! Nguyễn Lâm Ân! chủ tịch của công ty thời trang Vy Khánh đứng đầu chuỗi thời trang thế giới!

-tính cách: quậy cực nhều nhưng không ai nỡ la mắng! tính cách kì quái: sáng nắng, chiều mưa, trưa bão tố!!!! mưa nắng thất thường! lắm chiêu siêu quậy đẳng cấp!

-chỉ số thông minh: 299/300

-hình dáng: đẹp không thể tả + gương mặt đáng yêu! là cô người mẫu của tạp chí TEEN nổi tiếng hiện nay! body thì khỏi phải nói! một từ để diễn tả: chuẩn! cao 1m65, mái tóc vàng kem dài xoăn nhẹ tự nhiên, đôi mắt xanh biển được thừa hưởng từ mẹ! Trong veo cả một vùng trời! Đôi môi anh đào quyến rũ!

Còn những nhân vật sau thì Kem sẽ kể sau nhé. Chúc các bạn đọc truyện thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Trường Mới!

“nhóc con! dậy nào! ma ma kêu kìa!” anh hai nó lên tiếng

“hai đẹp trai! cho Vy ngủ chút xíu đi mà! hai cho Vy ngủ Vy mua kẹo cho Hai! ” nó nói xong lập tức kéo mền trùm lên đầu ngủ tiếp!

” ma ma đại nhân ra lệnh rồi! nhóc dậy cho Hai nhờ! ” anh năn ni tiếp!

đáp lại anh là tiếng ngáy nhẹ nhàng phát ra từ ” cái bánh trắng cuộn ” kia!

“Hai không bik nhưng Hai kêu ma ma đại nhân lên thì đừng trách Hai nha! “anh nó đành phải sử dụng chiêu cuối cùng!

y như rằng, nó lịch bạch thức dậy nhanh chóng! chạy vào phòng tắm hét lớn “Hai lấy dùm em cái áo nhỏ” (bạn hiểu cái áo nhỏ là gì mà đúng không!!!)

“nhóc bao giờ mới tự thức dậy được đây!”anh nó vừa thở dài vừa cầm cái áo nhỏ đưa cho nó.

nó vừa đánh răng vừa nói “có lẽ là không bao giờ đâu Hai à! ”

“thôi nhanh nhanh ko thôi ma ma đại nhân lên là toi cả hai đứa ” anh nó tạm bai bai nó để đi xuống nhà.

“Vânggggg ” nó vâng to thật to cho anh nó nghe ! một ngày mới bắt đầu!

bước xuống nhà trong tình trạng đang tính toán thứ gì đó

nó lẩm nhẩm:”tối trường lúc 6:30, ăn cái đùi gà di Tư làm hết 10’! xong ăn hộp com nắm cùng 3 cái bánh sừng bò mất 5’ nữa! rồi lên học! xong xuống căn tin mua đồ ăn! xù xong rồi lại lên học! mất chừng 15’ còn dư khoảng 15’ để đến chỗ chụp hình tạp chí ! chụp xong chạy về nhà! ăn tiếp sẽ mất 20’! haizz! cộng lại thì mình mất 65’! cũng ổn! ” (kem sợ chị Vy thiệt! ăn hoài không béo! còn kem ăn chút lại tăng cân chóng mặt! haizzz)

“nhóc lẩm bẩm gì thế!?? nhanh xuống Hai chờ đi nè! ”

“Ai ở em út íu “(Hai chờ em chút xíu) nó đang cạp cái bánh mì thịt nói với Hai

” con nhóc này! ăn cho đàng hoàng nào! coi chừng nghẹn rồi toi khổ!!! ” ma ma đại nhân lên tiếng mắng iu nó “On Ông ao âu ẹ ừng o o on! “(con không sao mẹ đừng lo cho con!)

” trường mới thì ráng quen nhieu bạn nha con ” ba nó nãy giờ mới lên tiếng!

bây giờ nó ăn xong cái bánh mì rồi trả lời ba nó ” ba ba và ma ma đừng lo! con ok! ” nói xong nó yeah một cái rồi chạy lại hét lên

“Haiiii! sao Hai ăn gà của em!!!! trả cho em!!! ”

“nhóc ăn rồi thì Hai cũng phải ăn chứ! ” anh vừa đi vừa cắn cái đùi gà nói vọng trở lại

” khônggggg!!!! ” nó la lên thất thanh khi anh nó đã xử xong cái đùi gà!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Gây Sự Chú Ý? Tui Thèm!!!

“wa! trường mới to dữ vậy nè!!! ”

nó rất to la lớn làm anh nó đứng bên cạnh cuối gầm mặt

“nhóc đừng nói nữa!!! Hai mắc cỡ quá đi nè! ” Hai nó than với nó! nhưng khổ nỗi là giờ nó không lắng nghe anh nói gì cả, lúc này nó lại chạy xung quanh la hét:

” Hai ơi!!!! Thu Nhi kìa! Thu Nhi ơi ới ới!!!! ” nó vẫy tay la hét làm ai cũng nhìn nó mà thì thầm to nhỏ!

“đẹp quá trời mà hơi bị điên nhii!!! “- cô bạn 1 nói

” ủa! hình như là Hoàng Anh Vy kìa! người mẫu của tạp chí TEEN ấy! ”

– cô bạn 2 nói

nó không quan tâm, chạy một mạch đến chỗ Thu Nhi! Ôm chặt lấy nhỏ làm nhỏ ném xú là tiếp đất Mẹ!!!

” Nhi ơi! Tao nhớ mày quá đi à! ” nó ôm nhỏ hôn chùn chụt!

” mày tránh xa tao ra! mới có 3 ngày mà nhớ tao!!! xạo vừa thôi à!! ”

mặc dù nói vậy thôi chứ nhỏ thiếu hơi của nó dù chỉ một giờ nhỏ cũng chả chịu nổi!!! Hai đứa như chị em ruột vậy!!!

” nhớ quá đi nhớ quá đi! ” nó cười cười rồi ngừng nói, sau đó lại mặt gàn tà nhìn về phía Hai nó nói tiếp

” nhưng tao không nhớ bằng ai kia kìa!!!! ” nó cười lém lỉnh

nói xong nó được thưởng hai cái cốc vào đầu đến choáng váng!!!

Hai nó hắng giọng:

” e hèm! anh cũng nhớ em mà Nhi,sao không ôm anh vậy nè! ”

” Anh...anh hay lắm! giữa sân trường mà đòi ôm ấp cái gì! ” nhỏ vừa nói vừa đỏ mặt

” thế sao em ôm nhóc đó!!! ”

Anh không chịu thua rồi chìa súng qua nó, nãy giờ nó đang im ru xem kịch! tự nhiên Hai nó chìa vào nó một cái làm nó giật mình:

“Hô!?! sao nhìn em???”

“Hai hỏi vì sao nhóc được vợ của Hai ôm cơ chứ!?”

hai đứa nhìn nhau, cười nói đồng thanh:

” đơn giản thôi! vì anh KHÔNG CÓ SỨC HẤP DẪN ẤY MÀ!!! há há há ” hai cô nhóc cười mắt hình tượng nhìn người đàn ông đứng kế bên đã mất hết sự “hấp dẫn”.

” hai đứa dám chọc anh hả! ya! chờ đó! hai đứa đứng lại cho anh!! ”

chạy thục mạng

nó đang chạy thì đụng vào một

thân hình cao lớn!

”ui cha cha! đau quá đi!” nó xoa xoa cái đầu bị đập mạnh kêu đau!

anh chàng kia cũng chả khá khẩm hơn là bao!

“cái cô kia! nếu muốn gây sự chú ý với tôi thì cũng đừng có dùng cái cách đau đớn như thế này cơ chứ! haizz đau thiệt đó!”

”a! tôi xin lỗi! lỡ đụng trúng anh nha!” nó muốn khóc mà khóc không ra nước mắt vì đau.

”cô đừng biện hộ nữa! muốn gây sự chú ý với tôi sao? ...nhìn cô cũng được nên tôi cho cô một cơ hội!” hấn vừa nói vừa nâng cằm nó lên,nhìn!

nãy giờ nó nhin rồi! giờ nó bộc phát: “nè nè nè! nãy giờ tui nhin rùi nghen! tui bị rượt nên lỡ đụng trúng anh thôi mà! làm gì dữ vậy!!!” nó nói xong rồi đập chân hấn một cái, vì nó cũng là dân võ nên cú đập mạnh làm hấn hét lên!

nó đập xong, hất cằm nói: ”hừ! gây sự chú ý? tui thêm!!!” nói xong nó đi mất để lại khuôn mặt hằm hằm tức giận!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chiến Tranh Thế Giới Thứ 3!! Bắt Đầu!

“cô cứ đợi đó! cô sẽ không yên với Thiên Phong tôi đây đâu!” hấn nói với giọng hắc ám

ở một nơi nào đó, khí lạnh cũng bao quanh mọi thứ

”để tao gặp lại hấn đi! hừ! tao sẽ băm, tao lột, tao nấu, tao nướng hấn! để cho cái mặt bánh dày ấy nhìn không ra người lun! Anh Vy này đã nói thì sẽ làm! ya! tức chết đi mà!” nó nhìn bây giờ cứ như quỷ hiện hình! đi đến đâu thì mây đen đến đó!

“con người ta là hot boy nhất trường ấy mà băm mà nướng cái gì!!!” nhỏ bó tay với nó.

“cái gì! cái mặt như cái bánh dày mà lại là hot boy ư! hot dog thì có! gì chứ nhìn gương mặt hoàn mĩ không chỗ chê như tao đây mà hấn dám nói: nhìn cũng được! rõ là tức chết đi mà!” nó nhăn mặt tức tối nói

”ai kiu nhóc đụng người ta làm gì rồi bị hường một vố như thế?” Hai nó nhin cười

nó liếc Hai nó một cái sắc bén:

”chứ không phải là tại Hai rượt em thì đâu có chuyện gì! ĐÚNG KHÔNG!!! HAIII IUUUUUU!” vang sau tiếng kêu gọi “mịn màng” là tiếng bẻ tay răng rắc của nó.

“nhóc...nhóc đừng có lại gần Hai...! ban ngày ban mặt giết người là xui lắm đấy nhá!” anh nó lấp bắp nói.

nó cười cười, nói với anh:

”ây dà!!! Bỏ cô nương đây xui từ hồi nãy ời! có xui nữa cũng chả sao đâu!!! hê hê!!!”

”Thu Nhi! cứu anh!” anh quay sang nhìn nhỏ! mắt rưng rưng cầu cứu!

”chồng iu à!” nhỏ nói nhẹ

”vợ iu cứu chồng đi!” Hai nó mừng ra mặt!!

”haizz! em ghét phải nói như thế này nhưng KHÔNG BAO GIỜ! Anh Vy! tiếp thoải mái nhá! chồng mình thì nhẹ tay một chút xiu xiu thôi nhá! nhẹ quá mình đau lòng lắm đấy!” nhỏ cười rồi nói với nó

”vợ...vợ...!!!” Anh nó sợ hãi nhìn nó rồi sang nhìn nhỏ!!!

”ka ka! giờ thì chết với em! yaaa!! ” nó nói xong rượt anh nó

“khôôôôonggggg!!! á á á á!!!! ” anh nó hét thất thanh chạy

“đứng lạiiiiiiiii!! ”

ở một nơi nào đó:

” ông à! không biết con nhóc ấy giờ như thế nào nhỉ? ”

” bà đừng lo! nó đã nói ok rồi thì ok thôi! ” ...

CHAP 3.2: CHIẾN TRANH THẾ GIỚI THỨ 3!! BẮT ĐẦU!!!(T.T)

reng...!! !!

* cô giáo bước vào *

” chào cả lớp, các em đã được báo rằng chúng ta sẽ có bạn mới! đúng chứ!? đây là người bạn mới của chúng ta! mời em vào! ” cô giáo nói nhẹ.

nó bước vào, gương mặt xinh đẹp mang chất baby nhưng không kém phần nghịch ngợm.

” hi các bạn!! mình là Hoàng Anh Vy! có thể các bạn đã biết mình rồi nên mình sẽ Không nói nhiều đâu! năm học này, mong các bạn giúp đỡ mình nhé!” nó nói xong, cảm thấy chưa đủ nên cười một cái thật tươi làm các bạn nam lẫn nữ xao xuyến!!!

nó nghĩ trong đầu rằng mình đã chiếm đủ trái tim của các bạn rồi! nhưng mà khoan!! cảm giác lạnh lạnh sống lưng sao sao á! nó quay người lại, chợt thấy hấn! con người hắc ám có cái mặt bánh dày!

” yaa... sao anh lại ở đây? mà khoan! sao anh ĐƯỢC vô đây? tui nhớ đây là lớp học mà!!? ” nó ngạc nhiên.

” thế tôi Không phải là học sinh à! nhìn bảng tên của tôi này!” hấn dí dí cái bản Tên vào mặt nó!

” không thể nào! anh là dị nhân cơ mà! ” nó không tin hỏi tiếp.

* rầm...* (cả lớp nó tiếp đất vì câu nói của nó!)

” cô...cô nhìn sao tôi lại là dị nhân! muốn kiểm tra thử Không!” hấn nói mê người!

” ok! cời đồ ra tui kiểm tra! ” nó thẳng thừng!

* rầm* (lớp té tiếp)

” cô!! ” hấn đỏ mặt nhìn nó, không thể tin rằng nó có thể nói thế!!

” em... hai em về chỗ của mình đi! Anh Vy! em sẽ ngồi kế bên bạn Phong nhé! ” cô nó nói.

” ngồi với dị nhân hả cô! ok! em chấp luôn! ” nó nói giọng gian hồ nhìn hấn thách đấu.

” cô! được rồi! hôm nay tôi nhường cô! hôm sau thì đừng mơ!” hấn nói với nó.

“cả đời anh cũng đừng mơ mà đòi thắng tôi! ” nó thách đấu.

-+-+Trận 1 :: nó-1 hấn-0

— ta là dải phân cách thời gian —

trong căn tin!

“Hai ui! Hai có biết em đang ngồi kế bên ai không? ” nó nháy mắt tỉnh nghịch nói.

“ai hưởng cái phúc ấy thế?? ” hai nó cười.

“ê nhỉ! mày học cùng tao nên mày nói đi! ” nó nhìn nhỏ.

“haizz! người được ban cho “cái phúc ” ấy là thằng Phong hot boy ấy!”

” sặc! kì này nó có người lần chiếm rồi đây!! ” Hai nó tươi cười nói.

“hè hề!! Em sẽ cho cái tên dị nhân ấy sống mà muốn tự tử lun ! cho hấn biết thế nào là lợi hại của Anh Vy này!” nó vừa nói vừa càu xé cái bánh mì tội nghiệp!

*xôn xao con cào cào *

“anh ấy kì! á người trong mộng của tớ đó! ” bạn 1

” nhìn bên này nè anh Phong ơi! ” bạn 2

” tròi ơi anh Hoàng kìà mà y oi! ôi tình iu của tao! ” bạn 3

nó nhìn cái căn tin lúc trước là nơi yên tĩnh mà sao giờ ồn ào thế!

” a! chào cô người mẫu đáng iu! đang ăn thịt lợn à! ” hấn cười khinh bỉ.

” anh đang thương tiếc cho đồng loại à ! ” nó đáp lại.

“Cô...! haizz! tôi thấy cô ăn như wái thú ấy mà cũng là người mẫu à! có bị nhầm Không đó! ” hấn Không chịu thua.

“thôi dừng lại đi! ” nó nói rồi đặt đĩa heo quay xuống không ăn nữa!

hấn tưởng rằng mình đã thắng nên rất vui.

nó nói tiếp:” anh đau lòng lắm phải không? được rồi! vì dị nhân anh một lần! tôi sẽ không bao giờ ăn thịt đồng loại của anh nữa! ” nó hùng hổ nói to.
clap clap clap ai cũng phải vỗ tay vì câu nói của nó. Anh nó lên tiếng

“tốt lắm! nhóc là một cô bé ngoan! đừng cảm hi sinh cho bạn bè như thế là tốt! anh rất cảm động! ” anh vỗ vai nó.

“tao không ngờ tao lại có một người bạn tốt bụng như mày Vy á!” nhò nói.

“cô... cô.. ” hấn không nói nên lời.

-+-+trận 2: nó-2 hấn -0

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Hơi Động Lòng!

sau khi ăn xong ở căn tin, nó và nhò lên lớp học, sau đó hấn cũng lên luôn!

+các bạn đừng ngạc nhiên tại sao nó học cùng lớp với hấn nhưng khác tuổi nhá! hết sức đơn giản , cái đó gọi là : Thiên tài!!)

“nè cô kia! ” hấn gọi nó!

nó vẫn không trả lời hấn!

hấn bực bội tại sao dám lơ hấn thế kia cơ chứ! hấn gọi lại: ” nè cô heo mẫu kia! nghe tôi nói gì không hả! ”

đáp lại là tiếng yên lặng...

“NÈ! NGHE TUI NÓI KHÔNG HẢ CÔ HEO MẪU KIA! ” hấn bực quá hét lên. giờ nó mới chú ý đến hấn.

có vài người ghen tỵ với sắc đẹp của nó nên bây giờ rất hả hê nhìn xem nó sẽ làm gì!

” gì vậy dị nhân? lên con điên à! bây giờ rẽ trái, đi xuống cầu thang đến lầu 1 là quẹo phải, đến chỗ y tế rồi bước vào nói với Cô y tá rằng cô kê thuốc điên cho em ! hai liều là ok! ” nó thản nhiên chỉ đường cho hấn!

” tôi... tôi...tôi đâu có bị điên đâu mà cần cô chỉ đường hả ! tôi kêu cô sao cô không nghe! ” hấn ngượng quá hóa giận.

“tên tôi là Hoàng Anh Vy! chứ không phải tên Cô Cô trong phim Hoàng Châu Cách Cách! và nếu anh hỏi thử mọi người coi rằng ai thấy tôi là heo!

hửm? nhìn kĩ rồi hẳn soi mói nhá! ” nó nói.

“cô... cô...! ” hẳn quá bức xúc ấy mà!

” đây! tên tôi là Hoàng Anh Vy! đừng nhớ nhầm nhé! ” nó cười nhìn hẳn!

” hừ! cô đợi đó! ” hẳn dừng lại vì cô giáo đã vào lớp.

+--+trận 3.nó -3 hẳn -0

” cô báo cho các em một tin vui nhé! trường chúng ta sẽ tổ chức một kì nghỉ cho các em làm quen với xã hội ngoài biển! thời gian là cuối tuần này chúng ta sẽ khởi hành đến đó vào lúc 8 giờ sáng nhé!! ” cô giáo nói với cả lớp.

ai cũng bàn tán về việc đi chơi này sẽ mặc gì, trang điểm như thế nào! v..v..

nhỏ quay xuống nói với nó:

“è! đi không mà?”

” dĩ nhiên là phải đi rồi! đi chơi miễn phí mà còn ở biển nữa thì tội gì mà không đi chứ! ” nó nháy mắt tinh nghịch làm ai kia ngồi kế bên lơ nhịp!

” cô mà đi thì chả được tích sự gì cả?!” hẳn châm chọc nó.

” thì tôi đâu có làm được gì đâu! vì anh chiếm hết công việc rùi ấy mà! tôi rảnh rồi thì mừng chứ sao! ” nó nói lại .

“rảnh rồi thì phát béo cho đấy! ” hẳn chưa chịu thua

“ôi ôi! tôi còn đang muốn béo lên đây này! ăn hoài chả lên được tí nào! làm ma ma khổ sở vô cùng. ...!! haizz! ” nó lắc đầu ngao ngán.

“...”m re

+--+Trận 4.nó -4 hẳn -0

—ta là dải phân cách the time —

rồi cũng đến ngày đi chơi!!

” Anh Vy... mà có muốn đi chơi không hả? ” nhỏ hét lên.

“đi đi! ngủ là vui nhất!! ” nó nói mơ hồ!

” mà Không dậy là tao từ biệt mà lun đấy nhá!! ” nhỏ cắn nhần

” tao biết rồi! ” nó lết vào nhà vệ sinh.

~~~~~

“woa! Anh Vy cùng Thu Nhi đến rồi kìa! ”

“họ xinh đẹp quá đi mất “” đám con trai chảy máu mũi.

cũng phải thôi vì hôm nay nó và nhỏ rất đẹp và nổi bật.

Thu nhi nhỏ hôm nay diện cái váy cúp ngực màu đỏ làm cơ thể đẹp lại càng lộ ra! cùng chiếc váy xòe đến đầu gối màu đen chấm bi làm lộ ra làn da trắng hồng nhìn dễ thương vô cùng! đi theo là những chiếc vòng to bản và đôi giày cao gót màu đỏ hòa màu đen. nhỏ nhìn thu hút cùng đôi phần đáng iu!

còn nói về nó thì đa phần là trai chảy máu mũi cũng vì nó hết á!

nay nó mặc cái áo crop top màu trắng có chữ : party,hở chiếc eo trắng thon nhỏ của mình,bên trong là chiếc áo tằm màu đen không dây, vì cái áo crop top màu trắng nên không khó nhìn thấy chiếc áo tằm đen đây gọi cảm! rồi cùng chiếc quần jean ngắn đến nỗi không thể ngắn hơn làm lộ đôi chân dài miên man trắng nõn nà! đôi giày bột màu đen cao đến mắt cá nhìn cá tính và quậy phá! nhưng không kém phần gợi cảm!!

ai cũng phải liu xiu vì tụi nó!

Anh nó hôm nay vì muốn bảo vệ vợ của mình nên đã sắp đặt cho chúng nó và anh ngồi cùng xe!

anh hôm nay nhìn lãng tử vô cùng! chiếc áo thun mang hình đầu lâu màu đen làm cho thân hình tuyệt vời làm không ít các cô gái điêu đứng! cùng chiếc quần jean mài rách cang làm đôi chân dài lại có phần gợi cảm! đôi giày jean nhìn phá cách với những đường may đặc biệt!

anh và nhỏ nhìn đẹp đôi vô cùng...

còn phần hấn thì khỏi nói vì sức hút hơn người !

hấn mặt một cái áo thun trắng hiệu Gusse nổi tiếng tôn lên vóc dáng cân đối cùng chiếc áo khoác jean tay ngắn cá tính ! chiếc quần jean da mài rách cùng những hình dáng đầu lâu nhìn nổi bật đôi chân dài của hấn! kèm theo là đôi boots quân sự màu đen mạnh mẽ! nhìn nó và hấn cứ như là một đôi vì cá tính và gọi cảm như nhau.

hấn bước đến bên nó, chọc nó:

“không ngờ heo mẩu như cô thân hình chuẩn nhỉ! ” hấn nói móc nó

” thì ra hôm nay tôi cũng được chiêm ngưỡng sắc đẹp của dị nhân! đúng là khác người thiệt! ” nó đáp trả rồi quay sang hấn nhìn.

hấn chỉ mới nhìn thấy body của nó thì đã muốn mất hồn rồi! giờ lại nhìn thấy khuôn mặt tựa như thiên sứ nhưng có phần ác quỷ! hấn đơ một hồi rồi nói:

” cô... cô hôm nay đẹp lắm! ” hấn ngại ngùng.

” hi hi hi! cảm ơn lời khen chân thành của anh! thôi ngồi xuống để xe chuẩn bị đi kìa! ” nó cười rồi kêu hấn ngồi xuống ghế bên cạnh!

” cảm ơn! ” hấn ngồi xuống.

‘có lẽ như hấn không quá tồi!’ ‘ nó nghĩ rồi lắc đầu để chìm vào giấc ngủ! ( chị này ngủ hoài?!! )

~~bắt đầu hành trình tìm hiểu về xã hội.~~

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 5: Chuyển Đi “Thú Vị”!!!

Chuyến đi tham quan môi trường ngoài biển khơi được mọi người tham gia nhiệt tình! ai nấy đều háo hức chờ đợi!! Anh Vy nhà ta thì đang gục gạc gục gật! nó ngồi bên trong nên có chỗ dựa là cái cửa sổ đây! lơ mơ hồi nó gục xuống! cái “bóp!!” hiểu luôn! cái mặt nó đập vào cái cửa mạnh vô đôi! hấn ngồi kế bên mà hoảng!! “trời ơi! mạnh thế mà cũng ngủ được! thiệt là!”

thế rồi hấn lấy tay đẩy đầu nó dựa vào vai hấn, cho nó được ngủ ngon hơn! còn nói về hai vợ chồng nhỏ và anh thì... anh thì hí hủ.kêu nhỏ chụp hình ! nhỏ thì kêu: haizzz! từ từ thì phờ nó mới ngủ!! anh làm vậy sao mà coi cho được!(t/g: thanh niên nghiêm túc là đây!!!\*vỗ tay\*;nhỏ: lị mà cung!!! )

“nếu muốn chụp thì để em lấy cái camera Sam Sung ! chụp cho nó rõ hơn !!

(t/g:xin lỗi! rút lại câu trên!;nhỏ:muốn gì đây!?!;t/g:\*chạy nhanh\*)

——the time là ta——

nó ngủ xong thì thoải mái vô cùng!! còn phần hấn thì tại nó ngủ ngon quá! mà hấn lại mệt mỏi!! thôi để vậy luôn!!

“cô ăn cái gì mà nặng quá vậy? dựa mà muốn gãy cả vai!” hấn trách móc!(t/g: ơ hay anh này! ko phải anh đẩy nó dựa vào anh à! sưng chảy máu mũi mà nói!;hấn:IM ĐỀ!! )

“so rò y!! ngủ mà! ai bik đc! ai kiu anh ko đẩy tui qua làm chi!” nó trả lời.(t/g:quá chí li!!!!)

“cô...!!! “hấn tức ói máu! cái đồ làm ơn mắc oán!!!

cả lớp nó tập chung lại một góc cây lớn.cô giáo điểm danh và nói:

“các em muốn đi đâu thì đi! nhưng trước hết hãy lên phòng! thay đồ rồi rồi hấn tiếp tục nhé! bạn nào muốn đi thì đi,ko đi thì nghỉ ngơi nhá!”

“VẮNG!!!!!!”cả lớp nói to.

lớp nó bước vào! wa!! khách sạn to nhất thế giới cũng là nổi tiếng nhất! ai cũng phải trầm trồ khen ngợi! duy chỉ bốn người tại nó là bình thường! vì sao

ư! dễ hiu thôi! khách sạn này là của nó! tự tay thiết kế và làm CEO tại đây!

“xin chào Tổng giám đốc!” cả hàng loạt người đều cúi chào trước nó!

“ừm! hai phòng đôi! V.I.P cho tôi! chọn phòng nào cảnh đẹp! cao nhất! cho tôi! còn những người còn lại! BÌNH THƯỜNG là được rồi! “nó gần giọng chữ cuối làm lớp nó ỉu ỉu!! biết sao giờ! của nó chứ đâu phải của mình!

tại nó bước lên phòng 189 ở tầng 108 !(cao quá đi! )

nó và nhỏ bước vào phòng 189 , anh và hấn thì ở đối diện! phòng 188 !

“hai người thay đồ đi nhak! chúng em sẽ thay đồ rồi đi biển luôn!”nhỏ nói!

“vậy cũng được!” hai người đồng ý.

sau một hồi loay hoay trong căng phòng đồ sộ nhất này thì 4 đứa nó đã xong thủ tục thay đồ!

nhỏ thì áo bơi hai mảnh màu hồng đáng iu !! cùng với chiếc váy nhỏ ngắn được cột một bên trông nhí nhảnh hồn nhiên. tóc thì được búi củ tỏi! ôi nhỏ như một cô gái đáng iu bước ra từ truyện cổ tích vậy!

nó thì áo hai mảnh màu đen không dây khoe cơ thể thanh mảnh chuẩn no cần chỉnh! mặc bên ngoài là chiếc áo vải crop top màu trắng hở bụng hơi mỏng! làm lộ chiếc áo tắm quyền rũ mặc bên trong của nó !nó mặc chiếc quần jean ngắn quá gối! đôi chân dài thẳng tắp trông quyền rũ vô cùng! tóc thì để xõa ra! nhìn như lợn sóng uốn lượn trên đôi vai nhỏ nhắn! nó!có cả ngăn từ cũng chả tả hết được vẻ đẹp quyền rũ chết người của nó!.

“wa...! biển kìa bây ơi!” một thằng hú hét!!

“đẹp quá đi! “thằng Khác chêm vào!

“ê này! Tao ngửi thấy mùi máu tanh đâu đây thì phải!” một thằng hỏi!

“này ngu thế! nhìn bên kia kìa! ” thằng kể bên cốc cái đầu của nó!

thằng đó nhìn sang thì OMG! đến thằng đó còn phải chảy cả máu mắt chứ nói gì là máu mũi!!!

một cảnh tượng so hot!!

nó+nhỏ đang chơi bóng chuyền! cơ thể xinh đẹp tỏa nắng của hai nàng làm tắt cả ánh mắt có mặt trên biển đều phải nhìn chăm chăm! tất nhiên! đẹp thì cũng phải có cái giá của nó! cái giá là bọn con trai đã góp ko ít số lít máu “từ thiện cho trẻ!! ”>3<

chap ni hơi ngắn! thông cảm nhen mọi người! Kem học nhieu quá! ko viết được nhiều! kem sẽ cố gắng.viết Chap tiếp theo để thỏa mãn lòng “ham muốn “của mọi người! sao kem ko thấy comment của mọi người nhi!!! tại nó ko thú vị à! mọi người comment cho kem để kem chú ý hơn nhá! iu mọi người! chụt chụt

## CHAP 5.1: CHUYẾN ĐI “THÚ VỊ”!!!(TT)

“ya... đỡ này!! ” nhỏ la lên!

“không đỡ cho nó vào đâu à? ! trả lại này! “nó vung tay đánh trái bóng trả lại cho nhỏ! hai đứa chơi bóng chuyền vui vẻ với nhau, nhưng không biết rằng mình đã làm cho nhiều người đổ máu!

“nè! hai đứa vào ăn tôm hùm nè!” anh hét kêu tụi nó!

“vângggg... á! Chơi gì kì vậy mà!! ” nó đưa tay xoa đầu vì bị trái banh đập!

“a ha ha ha!! mắc ...mắc cười quá!!ai kêu Không chú ý làm chi! a ha ha!” nhỏ ôm bụng cười!!

“mày... mày đứng lại đó! chết với tao!! ya...! đứng lại! ” nó rượt nhỏ.

“haizz! chú ra kêu hai đứa nó vào! cứ thế này thì làm sao!!”anh một môi xoa trán! anh nói với hấn !

“ok!!!”hấn chạy ra ngoài.

“a~ đẹp trai quá! trời ơi! ngầu quá đi! ” nhiều cô nàng ngất ngây con gà tây!!.

“ừ! anh ơi nhìn em nè! Anh ~!!”

hấn Không nói gì, bước đến chỗ tụi nó!



“hai người! vào không!? không vào tôi ăn hết đấy!” hấn nói.

“ăn này! hết này! hăm dọa này!! ” nó vừa nói vừa ném bóng về phía hấn!

“này! a! cô làm gì thế! ” hấn ngăn những trái banh đang bay vào mình !

“ném banh vào một người đáng ghét như anh đấy!” nó nói.

“ya.. chịu hết nổi rồi ! cô đứng lại đó cho tôi! “hấn đuổi theo nó.

“plè plè! nê vò say nê vò! ” nó chạy đi.

“chồng ơi! hai tụi nó chơi vui nhè! “nhỏ bước vào lều nói với anh!

“kêu thằng đó đi cũng như không! ” bó tay rồi.

một lúc sau...

“Không ...chơi nữa! tôi đói rồi! vô ăn thôi! “nó nói với giọng mệt mỏi!

“ờ! “hấn cũng đồng ý!

“hết rồi còn ăn gì nữa! ” anh nó nói!

“CÁI GÌ!!!”hai người đó hét lên!

“hai người không vào nhanh! tụi này xoi hết rồi! ” nhỏ nói với giọng “tất nhiên nó phải là như thế!! ”

“mày...! ” nó tức không thốt nên lời!

“đành vậy thôi chứ sao! “hấn nói.

“Anh...! không ...! Không phản ứng gì hết vậy! ” nó thắc mắc!

“ban nãy tôi ăn một con tôm rồi!” hấn thản nhiên!

“hả! “nó hét lên!

“thiệt cho mày rồi! tao cũng mới xử xong con thứ ba! ” nhỏ nói

“a! anh ăn con cuối cùng luôn rồi! “anh nó gãi đầu!

“....”không còn gì để nói nữa! đối với nó, không ăn có nghĩa là sẽ đói! đói là sẽ không mần được việc gì! không làm đc gì là người vô dụng! vô dụng là ko có người iu! không có người iu là cô đơn! mà cô đơn là sẽ chết! suy ra! ăn là việc vĩ đại như thế đấy mọi người ạ!

## CHAP 5.2: NHỮNG BẤT NGỜ!!

“các em tập trung nghe cô nói đây ! các em đã được vui chơi rồi đúng không! “cô giáo nói với chúng nó!

“vângggggg!”

“giờ chúng ta sẽ tham gia một cuộc thám hiểm!! mỗi đội có hai người: một nam và một nữ! các em bắt cặp đi nào! ”

“xôn xao...”

“phongggg ~ chọn em nè! ”

“không em nè!... “vân vân...

“anh vy chọn tớ nè! ”

”mày nghĩ sao vậy! tao nè!! “vân vân và mây mây...

“nè cô bắt cặp với tôi đi! “hấn nói với nó.

“why men!!! “nó thắc mắc

“chỉ có cô mới hợp với tôi thôi!!! “(ý gì đây chàng “!)

“tôi cũng thấy vậy!! ” nó đồng ý.

“ok! các em xong rồi chứ!! cô sẽ đọc tên thành viên trong nhóm nhé!đầu tiên là Phong với Anh Vy! kế tiếp là Duy Khánh và Thu nhi! kế tiếp là..... vân vân...

“chồng ơi! cùng cố gắng nhé! ” nhỏ nháy mắt tình nghịch!

“đĩ nhiên! ” anh cười.

“nè đừng làm tôi thất vọng đây! ” hấn nói.

“anh mới đừng ấy! haizz sao anh không giống như anh tôi ấy! dễ thương hơn chút! có khu tôi còn thích anh đây! ” nó nói.

“/////”hấn đỏ mặt.

“xin lỗi! tôi sẽ cố gắng! không làm cô thất vọng đâu! ” hấn nói với nó.

“đây được hơn rồi đây! rồi! cùng cố gắng nhé! hi hi...! ” nó cười đáp lại.

cuộc thám hiểm bắt đầu...

mời các bạn đón xem những màn thám hiểm đặc sắc sắp xảy ra nhé!

Kem có viết thêm một truyện tên là: “lùn à! cố uống sữa đi nhé! ” mong các bạn ủng hộ!! \*chụt chụt\* comment nhiều nhen! mình sẽ rất vui khi đọc những comment của các bạn đây

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 6: Thám Hiểm Lòng Đại Dương!

“ồ ào ”

“các em sẽ đi theo chỉ dẫn của các biển báo! đến nơi thám hiểm, nếu các em vượt qua được trở ngại đó! các em sẽ tìm được tờ giấy tiếp theo! lấy được 12 tờ giấy xong, các em sẽ dùng những thứ mà các em lấy được, làm ra một thứ có liên quan đến biển cả! thầy cô sẽ chấm điểm! tất nhiên! sẽ không cho các em có cơ hội lấy được.những tờ giấy đó một cách dễ dàng! trên đường đi các em sẽ gặp rất nhiều trở ngại! cô hi vọng các em sẽ cố gắng và nhận ra được mục đích của chuyến thám hiểm này! chúc các em may mắn! ” cô nói rồi mỉm cười nhìn tất cả mọi người.

tất cả mọi người ai nấy đều rất phấn khởi, không riêng gì tụi nó!

“chịu thua đi trước khi còn kịp! em sẽ không nhường bước đâu! Hai thua là cái chắc! mua ha ha ha! ” nó cười kinh dị nhìn đội của anh và nhỏ.

“ko bao giờ! chúng tao sẽ chiến thắng! ha chồng ha! ” nhỏ nũng nịu nhìn anh.

“nhất định rồi! nhóm nhóc thua là sự thật không thể chối cãi ! tụi anh sẽ ko từ thủ đoạn đâu! ” anh nói chắc nịch.

“bring it on! ” hấn nói miệng nhếch mép.

\*xoẹt xoẹt \* những tia lửa điện bốc cháy!!!

“chuẩn bị xong rồi chứ! 1-2-3 BẮT ĐẦU! ” cô giáo ra hiệu lệnh bắt đầu chuyến thám hiểm!

tụi nó chạy một hồi khi theo các biển hướng dẫn, nó và hấn chạy đến đầu tiên. nó lấy được tờ giấy ,trên đó ghi là:

” non sông biển cả, dâng tận núi!

thân hình truyền thuyết, giờ khác xưa!

lượn vòng xoáy lửa, thờ ra khi!

nhẹ nhàng biển sóng , nổi trận đình!”(kem chế đó, không có thật đâu nhen mọi người! )

“cái gì đáng tận núi mà thân hình truyền thuyết!” nó bực mình nhìn cái tờ giấy gọi ý tràn đầy “gọi tình ” kia!

“bình tĩnh! tôi nghĩ là con rồng lửa! vì nó có câu lượn vòng xoáy lửa thờ ra khí kìa! nhưng còn thân hình khác xưa là sao? ” hấn thắc mắc..

“a! là rắn, rắn biển!”nó reo lên!

“chắc là vậy! a tôi thấy có cái gì ở dưới hồ nước kia kìa! “hấn chỉ cái hồ nước.

nó và hấn nhìn xuống đó, thì cả một đàn rắn biển bơi lội lóc nhóc dưới đó!

“nhìn ghê quá! đừng nói là phải bắt lên nha! ” nó rợn gai óc nhìn “cái thứ” kia!

hấn nhìn xung quanh, thấy rồi!

“anh làm gì mà liếc mắt đưa tình mấy cục đá nhỏ đấy thế! đừng nói đem đá về thay cho mấy con rắn nhá!” nó nói.

\*cốc! \* “sao ngốc thế! tôi lấy đá để “tiêu diệt ” tụi nó đấy! ” hấn cốc đầu nó rồi giải thích.

“ai cha! nhưng làm sao! “nó hỏi hấn. “cô cho tôi mượn đồ cột tóc của cô đi! ” hấn nói rồi nhìn nó.

“a ~ anh định làm sủng nã hả! được đóa! ” nó đưa dây cột tóc cho hấn!

\*bóc bóc bóc \* ba con rắn lia đời!!(khô thân em nó chưa sống được bao lâu...!!! )

“tôi bắn rồi! cô bắt đi! ” hấn nói.

“giê đây! anh bắn anh bắt chứ! ” nó bực mình.

“haizz! chả giúp được gì! ” hấn chán nản.

“sao lại không giúp đc gì! thế anh bắn bằng cách nào!bằng niềm tin à! cũng phải nhờ đến đồ của tôi chứ! ” nó phân bua.

“rồi rồi tôi bắt đây! ” hấn nói rồi đưa tay bắt bọn rắn đã “ngheò” từ lâu.!!

“a! ” hấn la lên!

“gi thế!” nó chạy tới lo lắng hỏi.

“rắn cắn! “hấn nói bình thường!

“aaaaa! phải lấy độc ra ngay! rắn biển độc lắm đấy! đưa tôi! ” nó lấy tay hấn đưa lên miệng. . .

“hày cô... cô làm gì thế! ” hấn đỏ mặt.

“tôi chẳng phải đang lấy độc cho anh sao! suy nghĩ trong sáng tí đi nhóc! ” nó cười cười!

“cô... hừm!”hấn ngại ngùng

“xong rồi! Anh giữ đc mạng sống rồi đấy! ” nó nói sau khi lấy chất độc ra!

“cám... cảm ơn! ” hấn rất biết ơn nó.

“sao mặt đỏ như trái cà chua vậy? hay là... ” nó ngừng nói rồi mỉm cười.

“hay gì... gì hả! cô đang nói gì thế! ” hấn lấp bắp.

nó đẩy hấn xuống đất!(what the hell!! )

“trườn” lên người hấn! tay” sờ soạn” trên ngực hấn!!! ( ôi! từ vựng quá phong phú!!!! he he! )

“hay là anh... muốn...! ” nó nói ngất nghi.

“muốn... muốn gì!! ” hấn đỏ mặt, tim đập thành thịch.

“phụt... á ha ha ha! nhìn anh như gái mười tám ấy! mắc cười quá! a ha ha! anh mà cũng đỏ mặt nữa hả! a! đau bụng chết mất thôi! ” nó cười to, ứa nước mắt rồi ôm bụng lăn lộn trên mặt đất! hấn chưa hoàng hồn thì nghe câu nói của nó giống như một sự khinh bỉ “Không hề nhẹ! “giới đàn ông!!! (ghê thế!

),bực mình vì trò đùa của nó. hấn đứng bật dậy,nó ngược nhìn hấn! hấn bỏ đi để nó ở lại một mình...

“ề nè nè! Á á á á!” nó hét lên thất thanh...

chuyện gì xảy ra? mời xem tiếp Chap sau nhé!!!!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 7: Thám Hiểm Tiếp Nào!

“á á á á...” tiếng nó hét lên thất thanh...

“gì vậy??? cô bị làm sao vậy??” hấn chạy đến ngay bên nó.

“hức... hức!” nó nức nở, đưa tay lau nước mắt.

“sao vậy! bị gì vậy! nè! sao cô cứ khóc hoài vậy? làm sao tôi hiểu!” hấn bực mình nói.

“tôi... hức hức... bị đau... hức chân! anh.. đừng...hức đừng bỏ tôi... tôi... hức hức... tôi sợ lắm...!” nó nói trong ngắt giọng.

“tôi... tôi xin lỗi!” hấn bối rối. nói gì thì nói chứ đây là lần đầu hấn phải dỗ dành một cô gái đây!

“tôi đau chân lắm! chắc không đi đc đâu! anh bỏ tôi lại đi!” nó nhìn hấn trần trối...

‘có lẽ anh ta sẽ không đồng ý và bắt mình leo lên lưng để cõng! hắc hắc hắc!!!’ nó nghĩ.

nó đang chờ đợi thì hấn nói:

“được thế thì còn gì bằng!” hấn vuốt cằm cười nói.

\*rầm\* nó không còn gì để nói với cái tên quái nhân này được nữa rồi...!!

“nhưng tôi mà không đem cô theo thì nhà trường sẽ đem tôi làm thịt người 7 món... thôi lên đây tôi cõng!” hấn nói rồi cúi xuống để nó leo lên.

“anh không thể lịch sự hơn được à!” nó cằn nhằn nhưng vẫn cứ chui lên lưng hấn...

“hự! cô ăn gì mà nặng thế? lưng tôi sắp gãy đôi rồi đây!” hấn nói móc nó mặc dù trong lòng lại nghĩ sao nó nhẹ thế!!

“tôi ăn cơm do con người nấu! còn anh chắc ăn cơm do động vật nấu quá hen!” nó không thua kém (hiểu nhen mọi người! động vật!!! động vật đó!! “)

“hừ!!” hấn không thể nói lại nó!!

một lúc sau...

“ý ý ý! \*nhún nhún\* tôi thấy tờ giấy tiếp theo rồi kìa. “nó nhún trên vai hấn!

“hự! cô đừng có nhún nữa tôi chịu ko nổi sức mạnh của cô đâu !!! “hấn mặt mõi.

hấn lấy tờ giấy dc treo trên một vỏ ốc to nằm đung đưa trên cây.

tờ giấy ghi là:

”con gì có nhiều số đo cơ thể nhất?”

“gì đây! ba vòng là nhiều rồi còn muốn gì đây!” nó bực mình.

“con gì nhiều số đo cơ thể? con ốc hả!” hấn đoán mò.

“đúng đúng! Con đó thôi chứ không còn con khác đâu!!!” nó vỗ tay.

“kín đầu ra ốc bây giờ? ốc sống trong cát, mà cát ở đâu nhè! ” nó thắc mắc .

“nguyên ở cát kìa! đến xem nào! ” hấn chỉ rồi cả hai đến đó.

“sao chả thấy gì hết vậy nè! “nó nhíu mày.

“cô thử đưa tay xuống đi! nãy giờ toàn tôi ko à! “hấn nói với nó.

“ok! sợ gì chứ! đưa thì đưa! ” nó quyết tâm nhưng lại cảm thấy run run. (chứ còn cái gì nữa! )

khi nó đưa tay xuống thì nó bắt được vài con ốc nhưng chưa rõ hình hài!

“nhiều đây chưa đủ! bắt thêm đi! ” hấn nhìn đồng ốc nó bắt lên.

“anh định cho nhà anh ăn đám gỗ hủ! nhiều đây sao chưa đủ.” nó thắc mắc.

“mệt quá! nói thì làm đi. ” hấn nổi quạu.

“rồi rồi! ” nó gạt đầu rồi đưa tay xuống tiếp.

“á á á á! ” nó hét lên đau đớn.

“cái gì vậy! bị con gì cắn hả! ” hấn sốt vó lên

nó đưa tay lên, trong tình trạng mất hết ngón tay..!!!! (khùng khiếp)

“sao... sao lại như... thế! ” hấn sợ hãi. “plè! há há! ” nó phụt ra 5 ngón tay!

“hủ anh thôi! chỉ là tôi muốn trả thù ấy mà.! khe khe! ” vui vui.

“cô... cô thật là trẻ con quá đi! biết tôi lo lắng không! cứ tưởng mất hết ngón rồi cơ chứ! ” hấn xoa lồng ngực.

“hi! ” nó nhe răng cười.

hấn cũng cười theo. cứ tiếp tục thế này thì cuộc hành trình của họ sẽ dài đến thế kỉ mất thôi.

sao mấy bạn! hồi hộp chứ !cười đã chứ! comment cho vui nhà vui cửa cái nào! kem có lẽ khoảng vài ngày sau sẽ viết lại! mong mọi người thông cảm nhé! bai bai!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 8: Có Lẽ... Yêu Rồi!

\*xột xoạt!\*

“tôi mỏi chân quá đi!!” nó than thở.

“câu đó tôi nói mới đúng chứ! tôi nãy giờ công cô mà!?! ” hấn nói.

“mỏi của tôi là tại không đc hoạt động ấy!!” nó phân tích! (quái!!! )

“lạ lùng! ” hấn cười khẩy.

“tôi là một mà! một và chỉ một mà thôi! hi! ” nó nhe răng cười.

lát sau... .

“nè anh! cho tôi hỏi một chuyện! anh có người iu chưa! tôi thấy anh cũng “đập chai “mà! ” cô hỏi.

“tôi... chưa có người yêu!!” hấn dừng một lúc rồi nói.

“thật sự là đã từng có! một cô gái luôn làm tôi cười! cô ấy là một cô gái xinh đẹp, cô ấy nói nhiều lắm! hồi ấy tôi cứ nói cô ấy là phiền phức! nhưng chính sự phiền phức ấy lại làm tôi cảm nhận được mình tồn tại trên đời!”. hấn mỉm cười nhẹ khi nhớ lại chuyện tình xưa!

”wao! quá lãng mạng! ” nó nói rồi im lặng.

“sao vậy! sao im ru vậy! ” hấn thắc mắc!

“tôi thắc mắc! sao tôi thấy cô gái ấy giống tôi quá vậy!?” nó nói ra khúc mắc trong lòng! (quá tự tin)

“trời ạ! giống chỗ nào cho được đây! cô ấy thì dịu dàng, hiền lành, còn cô thì dữ dằn nhưng lại chả thấy nữ tính! ” hấn móc mồm. “hử! thấy ghét! người ta đang hỏi mà! ừ! giận! ” nó phụng má!

“nhưng... cô lại đáng iu hơn! ” hấn nói.

“ơ! ừm! dĩ nhiên rồi! há há há! ” nó cười rồ mắt hình tượng.

“haizz! ” hấn lắc đầu khô! ‘khen mới chịu!’ hấn nghĩ ngợi!.

tại một nơi nào đó..

“chồng à! mình trễ hơn tụi nó một bước rồi! ” nhò bực mình!

” chúng ta đừng bỏ cuộc, phải đổi kế hoạch thôi! ” anh nói.

“ừm! a! em có ý này! xì xào xì xào! sao! được chứ! ” nhò nói với anh về kế hoạch!

“đúng là vợ anh mà! cứ thế đi ” anh xoa đầu nhò.

“hắt xì! ” nó hắt hơi.

“bị cảm à! ” hấn lo lắng.

“không biết nữa, hình như có ai nhắc đến tôi thì phải! chắc không hay ho mấy đâu!” nó rửa.

“hắt xì! ” nhò lúc đó cũng hắt hơi.

“quái lạ! bị cảm hả trời!?” Nhò thắc mắc.

đi một lúc sau, nó đã ngủ gục trên lưng hấn. hấn định gọi nó nhưng nhìn về mặt mũi của nó, hấn không đành! cõng nó một quãng đường, đến con suối nhỏ, hấn đặt nó nằm ngay gốc cây .

hấn nhìn gương mặt ngủ ngon của nó, hấn chạm nhẹ vào đôi má hồng ấy,nói:

“đúng là rất giống em đấy! có lẽ tôi... yêu em rồi chẳng! ”hấn thì thầm, sau đó đặt lên đôi môi đỏ mọng ấy là một nụ hôn nhẹ nhàng nhưng chứa đựng sự yêu thương!

comment mọi người nhen! kem có viết truyện mới, các bạn đọc và góp ý nha! truyện tên là “anh là no. 1 ,em chọn đi nhóc đáng iu. ” bình luận nhiều nhen

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 9: Rượt Và Đuổi!

“ừm ” nó lẩn qua, chết! mất điểm tựa rồi!. té cái bịch, nó tỉnh ngủ.

“dậy rồi? ” hấn đang hứng nước ngọt ở dòng suối.

“ừm! nó cười nhẹ nhàng,dụi con mắt xanh còn đang mơ mộng.

” chúng ta phải nhanh chóng đi tiếp thôi! tại em ngủ nên chúng ta trễ rồi đây! ” hấn mắng nhẹ

“ừ! tại anh không kêu tôi dậy mà! sao đổ lỗi cho tôi! ” nó nói.

“thôi đi ! cái nữa coi chừng hai người kia thắng bây giờ! ” hấn nói rồi nắm tay kéo nó đứng dậy.

“lên đây! tôi cõng! ” hấn nói.

“không mệt cho anh chứ? ” nó ngại.

” không sao! lên nhanh đi! ” hấn hỏi.

đi một quãng đường, để nó xuống, hấn và nó thấy cái bảng hướng dẫn chỉ về phía một cái hang động tối ồm.

“tôi thấy hơi sợ rồi nghen! ” nó giật giật góc áo của hấn.

“đừng lo! tôi ở bên em mà! ” hấn dịu dàng an ủi nó. nắm chặt bàn tay nhỏ đang run.

nó bỗng ngỡ! hấn ôm ấp như một thiên thần! nó lắc nhẹ đầu! bay đi ý nghĩ trong sáng! bay đi! hấn uống lộn liều thuốc buổi sáng rồi!!(người ta vậy mà kêu uống nhầm thuốc!)

nó cùng hấn bước vào hang.

“cru...cru...éc! ” tiếng kêu hoảng loạn của một động vật chưa đc xác định giới tính ý lộn... hình dáng.!!

“ghê quá a! ” nó run run.

“không sao! chỉ là chim cú kêu thôi! ” hấn nói.

đang đi thì nó nghe thấy tiếng ai đó nói vang.

“tôi chết thật oan uổng mà! ” giọng của một cô gái.

“anh có... nghe... nghe thấy gì không? ” nó hoảng sợ.

” có! ghê ha! hấn tỉnh queo.

nó xoay lưng lại chìa cây đèn pin nhỏ vào hướng đó.

nó thấy gì! một hình dáng “mảnh mai, yếu đuối ” đang bay lượn trên không! cô gái ấy mặc đồng phục của trường nó nhưng lại trông rất nhếch nhác... bản thủ,cô gái ấy đang ngồi trên tảng đá! ánh mắt vô hồn nhìn về nó! mỉm cười!!!.

nó đứng hình! trong cuộc đời nó, không có chữ sợ cho bất kì thứ gì! nhưng chữ sợ lại bay ra khi nó chạm mặt với hai thứ đáng sợ nhất trên đời! con ma và con gián!

“sao im vậy!?” hấn nhìn theo hướng đèn, cũng đứng hình!.

” chạy nhanh lên! ” hấn chợt bừng tỉnh. giật tay nó chạy đi.

“đừng đi mà! ở lại đi! ư ư ư! ”

nhỏ cười khúc khích trong lòng, ha ha! nhỏ biết nó rõ nhất! nó coi trời bằng vung, đất là cái nồi! chả sợ gì ngoại trừ gián và ma! thấy nó và hấn chạy. ha ha ha! sao chạy lại quán quân vô địch 8 năm liền môn chạy điền kinh cơ chứ!

hai đứa nó chạy thục cái mạng, khi nhìn thấy ánh sáng tự do, vui mừng khôn tả.

chạy ra được ngoài hang,nó gục luôn,

” mệt... mệt quá! ” nó thở hộc hếch! mệt thấy con ma nó luôn.

“tôi cũng vậy! nhưng em có thấy rằng tiếng than hồi này giống giống tiếng đứa bạn trời ban của em ko? ” hấn nghi ngờ.

“tôi cũng thấy thế! hừ! con bạn mất nét! rượt tao hả vậy! để xem tao xử mày ra sao! chắc chắn anh hai cũng nhập bọn! ha ha ha! Anh Vy. này ko trả thù cho hôm nay! không phải là người! để xem! ai rượt ai đuổi! ” nó nắm chặt bàn tay tức giận.

“thôi đi nhanh lên kéo trễ! ” nói gì thì nói chứ mà để nó xông vào cái hang lần nữa thì hai người kia chắc chắn sẽ rất vui ! vì làm cho nó và hấn mất rất nhiều thời gian! sẽ tạo điều kiện cho 2 người kia thắng cuộc!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 10: Tình Tò!!

“ha! dù người có hù mà ta đi nữa thì ta cũng đã kiếm ra được tờ giấy tiếp theo rồi! mua ha ha!” nó cười kinh dị, trên tay cầm một tờ giấy màu xanh biển.

“em mở ra xem thử đi!” hấn nói.

“ừm!” nó mở tờ giấy ra trong niềm hân hoan, đọc xong, nó đóng tờ giấy trong niềm chua xót!

hấn thấy biểu cảm của nó, hấn hỏi:

“sao buồn hiu vậy!”

“đọc đi rồi bik!” nó đưa tờ giấy cho hấn.

tờ giấy ghi rằng:

” các em hãy đi kiếm một cái lều, để tá túc qua đêm, những sản phẩm tìm đc, hãy tận dụng nó! ai kiếm đc chiếc lều đầu tiên thì sẽ được ngủ riêng, còn ko! nam nữ ngủ chung cũng ko sao! (bà cô bá đạo! ) ,chúc các em may mắn!”

“what the hoi!” hấn nhìn tờ giấy trong tay...

“giờ còn heo với hoi gì! đi tìm thôi! chúng ta nhất định phải thắng!” nó nắm chặt tay.

“thua cũng không sao mà!” hấn nghĩ nếu như ngủ chung lều với nó! chà! nghe cũng ko tồi!!

“anh không đọc kĩ tờ giấy hay không biết đọc chữ ! nếu thua chúng ta sẽ ngủ chung đây! tôi lại ko muốn như vậy!”

nó tưởng tượng cảnh hai người ngủ chung,vết máu động trên tấm chăn trải giường còn mới ,nghe tiếng thở dồn dập của cô gái, hấn kè cổ nó thì thầm bên tai một cách quyến rũ...

“đưa tiền cho ta!”(tưởng gì )

nó rùng mình lắc đầu thật mạnh, ko thể thua, không thể! “không! tiếp tục đi! không thể thua anh hai, cả con bạn mất nết kia đc!” nó nắm lấy tay hấn,kéo về phía con đường thám hiểm

“ừ!” hấn nói uê oải.

đi thêm một đoạn đường, hai tụi nó đến ngay cạnh một thác nước, dòng nước chảy lách tách nghe nhẹ dịu. cảnh vật thật cảm tình biết bao! nhưng...

“anh đi nhanh lên coi... chậm chạp quá đi!” nó bực bội.

“tôi đây! tôi đây!” hấn lê từng bước chân.

“anh cứ như đi leo núi về ấy! nhanh lên nào! không ta thua mất “nó nói với hấn bằng giọng muốn khóc.

“sao vậy! đừng khóc mà!” hấn vội lau đi những giọt nước mắt lăn trên gương mặt xinh đẹp.

“hức hức... tôi ko muốn mất tiền!” nó nói câu trót quớt!

“hở? hấn ko hiểu.

CHAP 10.1: TÌNH TÒ (T.T)

” đừng khóc! ” hấn vội lau vì chả hiểu nó nói “sợ mất tiền” là như thế nào.

“hức hức! chúng ta nhất định phải thắng! trời cũng sắp tối rồi, phải nhanh lên thôi!” nó quyết tâm

nói xong nó đứng dậy bỏ đi! phải bực mình chứ! mọi ngày thấy hấn thông minh lắm cơ mà ! sao giờ đọc tờ giấy kia lại ngu ngơ đến thế!



bỗng nhiên, từ đâu có một cánh tay nắm lấy eo nó, giật mạnh làm nó mất thăng bằng. hấn... đang ôm nó, cái gì?!

” nè! ...anh... anh đau bụng hả? ” bó tay với nó rồi?!!

” sao em không chịu nhận ra cơ chứ! ” hấn gục trên vai nó, nói nhỏ.

“ồ! vậy anh đau bụng thiệt à?thế sao...?!?! ” nó hỏi.

“không phải! ” hấn cắt ngang dòng suy nghĩ về đau bụng của nó.

“không là sao! đừng ngại! nói đi! ” nó vẫn cứ nghĩ hấn đau bụng nên ôm nó.

“sao em ngốc thế! tôi... thích em!! ” hấn ngượng chín mặt

nó nghe thấy liền ngồi yên. quá bất ngờ!

” nè! đau bụng chứ không phải đầu não đâu nhé! ” nó gượng cười.

“tôi không đau gì cả! ” hấn ôm chặt nó hơn.

” tôi chỉ nói... tôi thích em thôi! vậy em có thích tôi không? ” hấn hỏi nó.

” ... ” nó cứ im lặng.

“Nói với tôi... em có thích tôi không? ” hấn thì thầm bên tai nó.

” anh... tôi...có thích anh! ” nó đỏ bừng mặt.

đĩ nhiên là thích từ lâu rồi, từ lúc nó gặp hấn khi mới vào học.nó thích vẻ lạnh lùng, vẻ nóng nảy, vẻ đáng iu như nhóc con của hấn. nếu như nhìn kĩ, lúc nói chuyện với hấn, nó có đỏ mặt đấy!

“em... cũng thích tôi? ” hấn nghe lầm chẳng !

“ừm! ” nó gật đầu.

” vậy...! em có muốn làm bạn gái của tôi không? ”hấn vẫn cứ ôm nó.

“cái này... sao anh lại... haizz! khó nói quá! ” nó nói

“cứ nói đi. dù em có nói “yes” hay “no” em cũng là bạn gái tôi. ” hấn bá đạo.

“thế anh còn hỏi? ” nó nói.

“tôi muốn chính em nói với tôi! ” hấn cười.

“tôi... ừ! ” nó đồng ý!

“sao... cảm ơn em! ” hấn mừng quýnh lên.

nói xong, không để nó nói tiếp, hấn xoay người nó lại và... hôn lên đôi môi của nó.

nó đứng hình... hôn! nụ... nụ hôn đầu của nó!!! ( thật ra thì mất lâu rồi chị hai! )

nhưng dù sao giờ nó và hấn cũng là người iu nên... nó vòng tay lên cổ hấn, đáp lại nụ hôn của hấn.

.

tại một nơi nào đó...

“chồng iu! chúng ta phải thắng mới được! em cần thực hiện một điều! ” nhỏ nói.

“bà xã muốn gì? ” anh ân cần hỏi nhỏ.

“em muốn thắng cuộc thi tìm lều này! để nó và Phong ngủ chung! chắc chắn sẽ rất thú vị! ”nhỏ cười nham hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 11: Ngủ Chung!!

chap này sẽ có vài cảnh bức xúc mà các bạn sẽ cảm thấy muốn bức nút, nên cân trọng trước khi đọc.!!! kem xin cảnh cáo! warning cấp độ level up nhá!

“ý kiến hay đó vợ! anh cũng muốn tạo cơ hội cho tụi nó! ” anh gật đầu .

“vậy thì... let’s do it!! ” nhỏ cười nham hiểm

tại một nơi nào đó...

“hừ hừ! ” nó rùng mình.

“lạnh à!” hấn hỏi nó.

“không biết! tự nhiên cảm thấy lạnh sống lưng! ” nó ngây ngô.

“áo nè! em khoác vào đi! trời cũng bắt đầu tối rồi nên có vẻ sẽ hơi lạnh! ” hấn ân cần

“cảm ơn! ” nó đỏ mặt vì nghĩ lại lúc hấn tỏ tình với nó, chết mất thôi!

lúc sau...

“ya... anh đứng lại đó cho em! ” nó la lên.

“no! đứng lại để bị bắt à!” hấn cười quý quái.

“ya! em cần thứ đó! ” nó chạy đức hơi.

“em cần nhưng anh cần phải giữ! “.

“em muốn... cho em! ” nó thèm thuồng .

“muốn lắm à? anh cho nè! ” anh cười và lấy ra một thứ!!! (thứ gì???)

sau nữa...

“năm năm” nó cười híp mắt. “ngon đến thế cơ à! chỉ là cái bánh cup cake thôi mà rượt muốn chết! “hấn xoa đầu nó.

“ngon quá!!! ” nó hạnh phúc

tạm thời ý nghĩ chỉ đc nhiu đây nên mọi người thông cảm cho Kem nhé, kem sẽ cố gắng hơn mà! love you!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 12: Tranh Giành Gay Cấn

“lại đây nhanh lên!!!” nó kêu hấn.

“gì nhóc! ” hấn hỏi.

“cuối xuống! nói chuyện với anh em cảm thấy khá là bị sỉ nhục về chiều cao đó! “nó phồng má.

“rồi đây!” chịu thua nó rồi.

“mấy giờ rồi! phải nhanh lên không ta thua mất!” nó quay xung quanh.

“thua cũng đâu sao mà!” thế ngủ chung với hấn nó không chịu à! (ghét ghê!)

“nói gì vậy! phải thắng!” nó đã nói là nó ko muốn bị mất tiền cơ mà!

đi hỏi nó và hấn thấy gì! ko phải ông trời thương nó vì nó dễ thương quá mà, đáng iu quá mà! xinh đẹp học giỏi quá mà! tại sao ông trời ngời nó bằng cách cột cái lều đó vào gốc cây mà quăng ra chỗ có gián sao! a! troll nhau à!

“ee!!” nó nhăn mặt!

“vào lấy đi!” hấn ra lệnh!

”nhưng gián...” nó rơm rớm nước mắt.

“vào!!!” (“quá ác!!”)

“hức... vào thì vào!” nó bước đến đó! tay cầm bình xịt chống \*nam châm (là mấy thằng biến thái ấy!)

“chết nè! kà kà!!” nó vừa cười vừa xịt thuốc! nhưng nó đâu bí rằng thuốc đó có chất làm kích thích côn trùng!!! xịt mãi mà gián nó ko hết mà còn lại nhàn đôi bàn gốc nữa chứ! yaaaa! tiêu rồi

“cứu tôi!!!!” nó hét lên!

“khục khục!” nhỏ cười lên tiếng.

“cảm ơn đã mở đường nghen! cái này! tôi lấy!” anh cầm chiếc lều rồi ôm nhỏ chạy mất.

“bắt hai lại! nhanh!!!” nó nói.

“tuân lệnh!!” hấn chào kiểu quân đội. nghĩ hấn là ai mà ko đuổi đc cái tụi chơi ác ấy chứ! xem nè.

“bóc bóc!” hai viên đá bay đến đầu của hai người kia.

”á! ai chơi ác vậy!!” nhỏ chửi.

“anh nè cưng! cho em xin nha “anh vợ “!!” hấn chớp mắt, trong tay là chiếc lều màu xanh chạy tới chỗ nó!

nó đang đứng ở đích.

chút nữa thôi... chút... nữa thôi! yeah!! té rồi!!

”mua ha ha! ““anh cười to!

“muốn cưới em gái tôi!! thắng đi!” anh liếc mắt.

“đừng thách tôi. anh vợ!!” hấn lộn nhào và nắm đc cái lều và bước về đích dễ dàng!

”yeah! thắng rồi! ô là lá!” nó lắc lắc cái móng!

hấn cười vì điệu bộ trẻ con của nó.

“a! ngại quá!! che mặt lại!!” nó lấy hai bàn tay nhỏ nhón che đi gương mặt đáng iu!

chap mới mong các bạn sẽ thấy hay! kem iu mọi người nhìn lém

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 13: Sợ Ma Thôi !!

“mua ha ha! chúng ta đã chiến thắng!!” nó ôm chầm lấy hấn nhảy tung tung!

biết rằng hơi quá lố, nó mới bỏ tay ra, cười cười:

“hề hề! làm tốt lắm!! ” nó đưa ngón cái ra hiệu “number 1 ”

“phải thưởng gì đi chứ nhóc con!! ” hấn mặt dăm ko thể tả!!

” ơ! thưởng cái what? ” nó ngu mặt.

hấn cuối xuống gần nó, hôn lên đôi môi đang chu ra đáng yêu! nó đứng hình, hấn đang hôn nó!?!? what the \* từ không nên biết \*!!!. Nụ hôn kéo dài 5’ ,hấn rời khỏi đôi môi đó có chút tiếc nuối nhưng thỏa mãn phần nào! nó thì vẫn cứ đứng như trời trồng!!! ...

thấy nó không phản ứng nên hấn kéo nó đi về phía khu đất trống, trời chuẩn bị mưa nên phải trú thôi!

đến khi hấn dựng lều xong thì hấn kêu nó:

” anh chuẩn bị xong rồi nè! vào đây nhanh!! ” hấn lấy mấy con lươn gói kĩ trong lá chuối và đem nướng. Nghe mùi thơm nứt cả mũi, nó chạy lại gần đồ ăn.

“thơm quá! cho em một miếng! à không!! một con mới đúng!” nó đói lắm rồi a!

” nè! ăn ngoan rồi vô ngủ! mai còn đi tiếp! ” hấn xoa đầu nó rồi đưa một con cho nó ăn.

ăn một lúc sau thì buồn ngủ nên nó nói:

“em vào lều ngủ đây!! cấm tiết không chui vào lều em đấy nhé!!! ” nó cảnh cáo.

“biết rồi! ” nó đâu biết trong đầu hấn đang suy nghĩ cái gì nên nó cứ ung dung chui vào lều đánh một giấc.

lát sau, hấn chui vào lều rồi cứ ngồi đó, mắt nhìn qua cái lều bên kia, cứ trông chờ nó qua đây ngủ với hấn . đợi khá là lâu nên hấn quyết định mặt dày đem gối và mền lò mò qua lều nó. Nó đang ngủ thì cảm giác cái nệm của mình bị lún xuống! Chắc tưởng tượng thôi!!! nó nhắm mắt tiếp tục ngủ thì bỗng nhiên có vòng tay quàng qua và ôm nó đằng sau lưng.

“á!! ai... ” nó hét lên nhưng bị hấn bịt miệng lại.

“là anh! ”

“sao phóng qua đây? bay ngược lại! ” nó bực mình.

“anh sợ ma! ” hấn ôm chặt nó hơn.

“hở??? ” nó đơ mặt.

“cho anh ngủ đi! không là anh không chắc là làm gì em đâu! ” hấn đe dọa.

“vâng!!! nhưng mà...! ” nó vẫn cứ tranh cãi.

“ngủ! ”

bực mình, thực sự bực mình!!!! lều của nó mà! nó thắng mà! sao mà lại ngủ chung cơ chứ!!!! ghét quá! thôi kệ! tập trung vào sự nghiệp ngủ cái đã nào!!! sáng mai tỉnh tiếp! sợ ma!! nó còn không sợ lấy gì mà hấn sợ!!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 14: Xin Lỗi Chịu Hông Nỗi!!

sáng đang ngủ ngon ,nó đã nghe thấy tiếng đười ươi hét!

” azzzz! để tao ngủ coi cái con tâm thần kia! ”

nó rửa rồi quay sang bên cạnh, mắt nhắm mắt mở nhìn thấy hấn! mỉm cười, nó nhớ lại những trò đùa giữa nó với hấn, sự khùng điên từ hấn mà bùng nổ mãnh liệt! ( nó: đim hà?? kem: có gì nói đó thôi! plè! )

nhưng nghĩ đến cái vụ buổi tối hấn chui tọt vào lều nó ,càng nghĩ càng bức mình! tội nó đã hi sinh nhiều thứ để nó không bị mất tiền rồi mà, nó lục lại cái bóp ”gu chi “, vuốt ngực ! may mà vẫn còn tiền! ( giàu mà lo xa! ) nhưng không chịu được cái lí do củ chuối đêm qua của hấn, nó đã lục tung bộ trang điểm của mình.

“anh đừng trách em! chộc em là anh phải chịu hậu quả! khựa khựa!! ” rồi bắt đầu quẹt quẹt vẽ vẽ tô tô như nó dồn tất cả sinh lực của mình để trả thù! sau khi ngắm nhìn thành quả, nó gật đầu tự tán dương bản thân. ” quá đẹp!!!”.

nó chạy ra khỏi lều rồi tăng hắng giọng,chuẩn bị:

” BỐ BÀ CON ƠI! CHÁY NHÀ!! CHÁY RỒI!!!! ” nó gào lên thảm thiết.

đúng như suy nghĩ của nó, hấn lật đật bật dậy chạy ra ngoài, nhìn thấy nó đang lo sợ (đóng kịch quá giỏi!! )

hấn ôm chầm lấy nó,xoa chiếc lưng nhỏ nhắn đang run lên bần bật (nó đang cười đó, bà con đừng bị dụ !! nó: ta lia vô mặt mi vài con gián nhá!! )

“không sao rồi! có anh ở đây!! ( đây chính là lí do mà kem cuộn mấy anh như hấn! )

tim nó bỗng đập mạnh,đôi tay của hấn thật ấm áp, nó ngược lên nhìn hấn!

thời rồi Lượm ơi! em chịu hết nổi rồi!

“phụt! há há há! ” nó ôm bụng cười lăn lộn như con diên vừa bị giật điện!! ( nó: có tin ta cho mi bay lên bàn thờ ngắm nhìn gà nude vì môi trường không!? kem: im lặng nào ta ơi!nó nói là làm đó! ‘)

hấn ngoảnh mặt ra! rồi hiểu tình hình, liền chạy vào lều lấy cái iphone 6S mạ vàng ra bật chế độ chụp ảnh! hấn im lặng.

gương mặt đập chai chuyển thành Thị nờ thời @ ! làn da bị tô đen thui, lông mày bị kẻ đậm chất thẳng khùng!! cái môi mông lạnh lùng của hấn thì bị phết lên một màu vô cùng gọi cảm...màu đỏ như mấy thẳng hề làm rạp xiếc múa cột.

“em chết với anh! đừng hòng chạy thoát!! ” hấn rượt nó.

“ha ha ha! plè plè! chậm quá đây! ha ha!! ” nó cười sặc sụa, chạy nhanh thật nhanh

ánh bình minh như mỉm cười, chiếu nhẹ ánh sáng ấm áp! họ đâu biết rằng, khó khăn sẽ ập đến tình yêu ấy! vậy họ có đủ can đảm để bảo vệ nó? tất cả bắt đầu từ sợi dây định mệnh...

Bạn đang đọc truyện *Có Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 15: Phản Diện...

Sau màn rượt đuổi như hai đứa bệnh vừa ra trại, nó ngồi gục xuống, mỉm cười với hấn, đưa tay vỗ vỗ chỗ bên cạnh! hấn ngồi bên nó, tay nhẹ xoa mái tóc rồi nay lại rối hơn...

“ừhm! nè sao lại... rồi hết rồi!! ” nó bực bội đưa tay chà chà, lườm hấn. Hấn bật cười!

“như thế mới hợp với em chứ nhóc lùn! ”

“nè!! thế thì anh cạo sạch luôn đi! như thế mới hợp với anh chứ đười ươi! (ý chửi cao quá đây!) plè! ” nó troll lại.

“nhóc...! nhóc nguy hiểm quá! chặc chặc! ” hấn chắc lưỡi!

“nguy hiểm thế mới đầu lại được đười ươi! nhóc lùn này rất rất nguy hiểm! không phải dạng vừa đâu ! mua haha! ” nó cười điên dại...

Sau khi hai người dọn dẹp chiến trường, họ cùng nhau tiếp tục hành trình thám hiểm. Đi một hồi, hấn nhìn xung quanh:

” sao vắng vẻ thế nhỉ? ”

“ừ! có lẽ ta sắp thắng rồi đây! vì đội chúng ta có một người xinh đẹp như em đây! hê hê !” nó nỏ mũi. (liên quan gớm! )

“bớt đi! bớt đi nhóc con! vì có người đẹp trai như anh đây! ” hấn sượng.

“ừ! đẹp quá động vật nó chạy luôn nên vắng vẻ! ” nó cười.

“ừ...! HẢ! nè! sao troll hoài thế nhỉ?” hấn nhún mũi.

“vậy đây! làm gì nhau?? chị thách chú đây! làm giê!!? ” nó hất mặt.

“làm gì? làm thế này này! ” hấn nói rồi bắt đầu vác nó lên vai.

“á! anh làm gì vậy? bỏ xuống! bỏ xuống!! “( chị cứ đùa! sượng chết mà bày đặt! )

“không bỏ thì làm gì ? ” hấn bắt chước nó.

Sau một hồi vật lộn, tất nhiên nó phải yên vị trên lưng hấn! nó chọt chọt rồi vòng tay ôm lưng hấn và cười nói:

” nè! lưng anh thật rộng, thật ấm! thích thật! nhưng tấm lưng này chỉ dành cho em thôi nhé! em mà bắt gặp anh công con nào! thì chết với cô nương! ” nó đe dọa, nhưng làm hấn cảm thấy ấm áp.

“ừ! chỉ một mình em thôi!! Nhưng em cũng chỉ là của anh thôi nhé! mãi mãi về sau, ko được theo thằng khác đâu đây! ”

hấn nói rồi xốc nhẹ nó, vì quá bất ngờ nên nó chồm thẳng lên đằng trước, hấn mỉm cười rồi ngược mặt để hôn lấy đôi môi đỏ mọng của nó ,thật ngọt ngào! (hình dáng bây giờ của anh chị: nó cúi xuống, hấn ngược lên, trao đổi nước bọt! Hết! ).

cứ như vậy, tình yêu của tụi nó ngày một lớn dần theo từng ngày... tình yêu ấy...có được bền vững?

tại một nơi nào đó...

” Phong! chẳng lẽ... em không bằng con nhỏ đó sao?

chẳng lẽ... anh chỉ dành cho em con mắt thương hại thôi sao? Được lắm! nếu đã vậy... thì Thanh Khuê này sẽ không nương tay đâu! anh rồi sẽ lại là của em thôi! ha ha ha! còn Vy Anh ! hãy chịu đựng những ngày tháng sắp tới đi! rồi tôi sẽ cho cô sống không bằng chết! ”

Nói đoạn rồi cô ta cầm tấm ảnh có một cô gái thật xinh đẹp với đôi môi nở nụ cười tươi, rồi ĐỐT NÓ!

“HA HA HA!!...”

hãy đón xem những chap tiếp theo, gây cảm, đau khổ, nhưng không thiếu được những bi hài đau cả não!...

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 16: Lo...

“Haizz!!! Cuối cùng... chúng ta cũng đến đích!!” Nó ôm tay hấn, mừng rỡ nói.

“Ừ” hấn mỉm cười.

“Xong cái này là được ngủ đúng ko?” Nó hí hửng.

“Ăn với ngủ hoài, như heo đây!” Hấn nói khích nhưng đầy yêu thương.

Đi một quãng đường, gặp bà cô bá đạo.

“Xin chúc mừng hai em!! Hai em đã chiến thắng cuộc đua mạo hiểm này! Ô! Sau các em là nhóm của Nhi. Rồi đến...vv...vv...”

“Há há há! Sao nào! Hãy công nhận tài năng của chúng em đi!” nó hất mặt lên trời.

” Hên thôi nhóc ạ!! Anh nhường đây...” anh không công nhận rằng mình đã thua một con nhóc, mà lại còn là em của mình thì nhục lại càng bồi nhục.

” hứ! Sợ nhục thì nói đại đi! ở đó mà nhường với chả nhịn!” hấn lên tiếng .

anh nghe nhột nên đứng xích lại gần hấn nói nhỏ...

“nè! muốn cưới em gái tôi thì phải nghe lời tôi chứ! Không thì làm sao tôi có thể gửi em gái của mình cho một thằng nhóc muốn phản lại anh của nó chứ! hừm!!!!” anh nghiêm mặt hình sự.

” dạ! em biết rồi anh vợ!!!” hấn cúi đầu rồi chạy lại bịt miệng nó đang cãi nhau té lửa với nhỏ.

“umh! anh làm cái quái gì vậy hả! có tin em bỏ anh luôn không!!!!” nó đang bực mình, tự nhiên chạy lại bịt miệng người ta.

RẦM!!! hấn có nghe nhầm không. nó kêu sẽ bỏ hấn...hấn lùi thui bước sang một bên.

“nè! em chỉ nói đùa thôi mà...ÁÁÁÁÁ! ANH ĐANG LÀM GÌ THẾ ! EM BẢO ANH BỎ XUỐNG!! BỎ EM XUỐNG TÊN CHẾT TIỆT, ÊÊÊ! SAO LẠI ĐI ĐƯỜNG ĐÓ! CHƯA ẪN MỪNG CHIẾN THẮNG MÀ VỀ RỒI!! NÈ!!!@!@\$#%\*#&^\$\*^%#>>>>” nó gào thét, đưa ánh mắt cầu cứu nhỏ và anh.

Nhưng sau này nó mới hiểu ra một điều quan trọng rằng: DÙ CÓ CẦU CỨU THÌ HAI NGƯỜI ĐÓ VẪN SẼ RẤT PHÉ!! NHÌN KÌA!! NHÌN CÁI ÁNH MẮT DÂM TÀ CỦA HAI NGƯỜI ĐÓ KÌA!! YA!!!muốn chết quá trời ời!!!

đến khách sạn...

“nè! ANH BỊ GÌ VẬY? SAO LẠI ĐEM EM VỀ KHÁCH SẠN!! CHƯA GÌ HẾT MÀ!” nó nói trong tức giận.

“đừng bao giờ rời xa anh,anh xin em ! anh xin em mà!” hấn ôm chầm nó,thật chặt.

Nó đứng hình,thì ra hấn sợ nó sẽ bỏ hấn đi. Nó mỉm cười vòng tay ôm lấy hấn thì thầm.

‘ SẼ KHÔNG BAO GIỜ RỜI XA ANH!! EM XIN HỨA VỚI BẰNG CẢ TRÁI TIM NÀY! ’ Rồi nó hôn lên đôi môi còn đang run rẩy kia.

trong màn đêm,khi tiếng sóng biển kêu nhẹ nhàng, có hai người ôm nhau hạnh phúc.

Em vẫn sẽ mãi bên anh, dù có ngăn cấm ,thì đừng vội bỏ cuộc anh nhé! em dù là con nhóc đáng ghét nhưng sẽ không có ai yêu anh hơn em đâu!

hello mọi người!! trong thời gian qua kem xin cảm ơn mọi người đã luôn ủng hộ kem, đã nhét thêm động lực cho kem để kem có thể viết tiếp truyện cho mọi người!! xin lỗi vì chậm load cho các bạn! tại cái thứ nhất!! kem bị gia đình phát hện truyện nên bị cấm túc một thời gain. kem đã bí mật viết tiếp truyện cho các bạn! cái thứ hai là kem có chút lười! hề hề! mong mọi người thông cảm cho con khủng này! dù kem biết rằng đã có nhiều bạn đợi quá lâu nên đã xóa truyện của mình ra khỏi thư iện! mình thành thật xin lỗi! mong CÁC BẠN HẾT SỨC THÔNGV CẢM CHO KEM !

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 17: Gặp Nhau?? Ố Ố!!

Hello mọi người! Sau 1 thời gian vắng bóng kem đã trở lại và viết truyện tiếp cho các bạn! Sorry vì trong thời gian ôn thi không viết cho các bạn được nha! Mong các bạn ủng hộ tiếp cho mình.

Sau khi chuyến đi du lịch kết thúc, tụi nó trở lại thành phố Hồ Chí Minh với cái nóng muốn ngấm.

“haizz! Sao không mưa một giọt đi chứ! Nhìn trên facebook tụi nó chụp hình trời mưa mà thèm!!” Nó than vãn.

\* nóng như thế này thì làm sao phải mặc... làm sao phải mặc ... làm làm làm sao phải mặc...\*

Tiếng chuông điện thoại vang lên...

“Aloooooooooo!” Nó lười.

” Con điên kia! Mày dậy chưa hả?” Nhỏ gào lên trong điện thoại.

” Thế tao đang ngủ mà nghe được điện thoại của mày à?” Nó ngáp.

” xuống phố chơi mày! Trường cho nghỉ 1 ngày để lấy sức mà, ngủ có phải uống quá không vậy?” Nhỏ cười.

” thà mày kêu tao lột đồ chạy giữ đường tao còn đồng ý! Nóng thấy ông mặt trời luôn mà bắt tao đi ngâm da à? Khùng vừa thôi mày!” Nó chửi.

“Tao biết ngay mày không đồng ý mà! Thôi mở cửa cho chị dâu tương lai của mày vào này, tao đứng trước cửa mày rồi.” Sau tiếng nói là tiếng gõ cửa!

” con nhỏ đáng ghét! Có ai đi theo mày không vậy? Thường ngày mày hay xông vào phòng tao mà, sao giờ còn lịch sự gọi cho tao nữa! ” nó vừa nói trong điện thoại, vừa bước xuống giường mở cửa.

Vừa mở cửa nó thấy nhỏ, sau lưng nhỏ là hấn...

“Anh...anh...làm gì ở đây vậy hả!” Nó nói lấp bắp, nó còn chưa thay đồ, chưa vệ sinh cá nhân. Nó còn đang mặt đồ ngủ!!!

( giải thích cho hiểu : nó đang mặc: một cái áo thun, à! Còn ko được gọi là áo thun nữa, mà là 1 cái áo lót màu đỏ được tân trang lại, hở bụng, nhưng cái áo lại rất mỏng. Đến cái quần đen, ờ! Nói đại ra là cái quần nhỏ đi hen cho dễ hiểu. )

” anh... đến xem...xem em...!” Hấn cũng ngược đồ mặt.

“Chết tiệt! Em không sao ! Còn bây giờ thì lượn về nhà đi!” nói rồi nó kéo nhỏ vào phòng, nhưng nhanh quá mà nó lại kéo lộn hấn vào, rồi đóng cửa cái rầm! Thế là hết! Cánh cửa phòng nó có chức năng là một khi cửa đóng lại! Hà hà! Thì đừng hòng chui ra! Cửa sờ cu rờ ty là thế đó! Cần phải có chìa khóa mới mở được, nhưng mà nó lại quảng cái chìa khóa đi đâu mất tiêu rồi! Nó nói:

” haizz! Tại sao hấn lại ở đây chứ! Mày muốn hại chết tao phải không con quý! Nè! Sao không trả lời tao?” nó từ từ xoay lưng lại, nghe được mùi hương bạc hà thân quen, nó khựng lại...

Không gian im lặng...

“Aaaaaaaa! Trả lời tao đi con kia! Tại sao tao kéo mày vào mà giờ là hấn vào cơ chứ!” Nó đập cửa.

” i don't know! Có khi ham muốn cao quá rồi kéo hấn vô luôn cũng nên!!!” Nhỏ đứng ngoài lắc đầu.

“Ồ ho!” Ham muốn quá cao?? F\*\*\* you con bạn mất nết!!!!

Nó xoay lưng lại, đối diện hấn, con tim nó như ầm lên khi thấy hấn nhắm mắt.

“Anh...anh chưa... thấy gì đâu!” Hấn nói.

Dễ thương quá ! Chọc hấn xù.

“Sao lại ko nhìn em? Em ko quyến rũ à?” Bước đến bên hấn, nó nhẹ nhàng đưa cánh tay vòng lên cổ hấn vuốt nhẹ đôi môi hấn, nó cười:

” hay anh thích mấy em quán bar hơn à?” Nó kê vào tai hấn nói nhỏ.

” không... không có...!” Hấn vẫn nhắm chặt mắt.

“Ha ha! Giỡn chút thôi! Ngồi đây alo cho Hai giùm em!em đi thay đồ!” Nói rồi nó bước vào phòng tắm.

Sau khi chắc chắn rằng nó đã đi khỏi, hấn mới mở mắt ra... ai nói hấn chưa nhìn thấy gì chứ! Đứng sau lưng cũng nhìn được chứ bộ!! Cơ thể của nó làm hấn rạo rực, nhưng đột nhiên nó quay lại làm hấn mềm bị dọa cho ngất luôn rồi! Yếu tim quá!

Sau khi thay đồ xong, nó, nhỏ, hấn bước xuống phố trước cái nắng oi bức.

” lâu quá tao không đi bar, đi không mày?” Nó hỏi nhỏ.

” thôi! Tôi đi bar chứ sáng đi làm gì!” Nhỏ phản đối.

” tội em hay vào bar lắm hả?” hấn thắc mắc.

“Im lặng ! Chú xị ko được quyền lên tiếng!” Nó lườm hấn.

“Ok!” Hấn ỉu xù.

Đi một hồi tội nó cũng đến Vincom...



” ah! Cái cảm giác bước vào máy lạnh nó khó tả làm sao ấy!! ” nó nói.

” ờ! Đã thiệt!” Nhỏ mẫn nguyên.

“Nè! Đi nhanh đi , mấy em lam anh ngại quá!” Hấn cúi gầm mặt.

“Biết rồi!!” Cả hai đồng thanh.

Tụi nó đang đi giữa chừng thì thấy anh hai của nó đang bước đi chung với 1 cô gái nóng bỏng, mái tóc đỏ rực , mặc áo hở hang, chân mang đôi giày cao gót đồ nốt.

Nhỏ thấy anh đi chung với một cô gái lạ, đứng khựng lại, bàn tay nắm chặt thành quả đấm, nhẹ thở ra kim nén.

Và thế là tụi nó lại đi rình mò anh...

Đứng trước shop thời trang... nó nghe thấy...

“Ah! Chiếc áo này đẹp quá! Lâu quá rồi mới về nước mà được anh dẫn đi như thế này thiệt là tuyệt quá đi!” Nói đoạn rồi cô gái ấy nhón chân hun chụt lên má anh.

Tại nơi tụi nó...

“\*\*! Thả tao ra! Đừng có cản tao! Tao phải cho cái mỏ của nó xung như miếng thịt bò mới được!!” Nhỏ vùng vẫy .

” mày yên đi! Chúng ta đang rình ông mà! Chưa đến lúc giết con nhỏ đó đâu!” Nó nói với nó.

“Em bình tĩnh đi!” Hấn nói.

Lát sau ...

Tụi nó thấy anh hai cùng cô gái ấy bước vào burger king...

” còn dẫn nhau đi ăn nữa hả? Kì này chết với bà!” Nhỏ hậm hực.

” mà nhắc mới nhớ! Tao chưa ăn gì hết!” Nó nói.

Nhỏ lập tức lườm nó, bây giờ hấn đã có đứa nhập hội “những người bị gạt sang 1 bên!”

“Ừm! Ngon quá đi! Anh dính sốt trên miệng kia!” Cô gái ấy cười hí hửng rồi đưa tay quẹt bên môi anh.

“Cám ơn em!” Anh cười.

Tại chỗ tụi nó ngồi...

“Chết đi thằng mất nết!!! Cười đùa đến thế cơ à! Đừng tránh ta ác như dung ma ma trong hoàng châu cách cách nhá!” Nhỏ nghiêng răng nghiêng lợi!

Sau khi ăn xong, tụi nó phóng ra ngoài .

” bé cưng! Em muốn gì nữa?” Anh xoa đầu cô gái ấy.

Tại nơi tụi nó ở..

“Tao muốn giết con khốn đó!!!” Nó chửi.

“Ề ề ! Stop mày! Why?” Nhỏ cản.

“Chưa ai ngoài tao được Hai kêu là bé cưng cả!!!” Nó gầm gừ.

Cuối cùng bực quá, bỏ hết tất cả , nó bước ra ngoài.

Anh thấy nó, bàng hoàng.

“Hai đi chung với ai vậy?” Nó cười .

“Hai...Hai... đi chung với ... với!” Anh lắp bắp.

“Anh không nói được phải không? Tại sao anh lại phản bội em chứ!” Nhỏ bước ra rồi nức nở.

“Nhi! Không phải như em nghĩ đâu! Anh với em ấy chỉ là...” anh giải thích.

” em đã yêu anh đến mù quáng rồi! Đây là cách anh đáp trả với tình yêu của em sao?” Nhỏ khóc rồi lại cười một cách chán nản:

” anh nghĩ em bảo thủ, nghĩ em ko ngực bự mông to, sexy như cô ta phải không?” Nhỏ nói.

“Nghe anh đi, anh không...” anh bước đến gần nhỏ.

\* BÓP!\* cả thế giới như đọng lại.

” đừng chạm vào tôi, tôi thấy kinh tởm lắm!” Nhỏ hét lên rồi xoay bước đi.

” Nhi! Em không ngờ lại có một người anh như Hai! Thật làm em thất vọng quá!” Nó cười rồi lườm cô gái kia, sau đó kéo hấn đuổi theo nhỏ.

“Anh phải làm sao đây?” anh lo lắng.

” đừng lo anh ạ! Không có cô gái ấy thì còn em này!” Nói rồi cô ta đưa tay vuốt ve anh.

“Em thì biết cái gì chứ!!” Anh gầm lên rồi đuổi theo tụi nó

Cô ta nhìn theo anh, mỉm cười. Cầm chiếc điện thoại trên tay, đôi môi đỏ nói:

“Tôi đã làm đúng như cô yêu cầu rồi đấy Thanh Khuê, giờ thì làm những gì cô đã hứa với tôi đi!”

Vang lên trong điện thoại là tiếng nói gọi cảm...

” cô yên tâm! Thanh Khuê tôi sẽ giữ lời mà! Công ty của cha cô sẽ ko bị phá sản đâu.” À ta cười.

À cúp máy, xoa đôi bàn tay vào nhau, mỉm cười mãn nguyện:

” đầu tiên là phải nhỏ cảnh trước đã! Anh đã làm tôi chia tay với Phong ! Giờ thì tôi sẽ làm điều đó với anh! HA HA HA!”

Sao ! Sao ! Hay ha! Còn nhiều điều gay cấn hơn nữa đấy ! Đón đọc nha!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 18: Rời Xa...

“Nhi! Mày dừng lại đi...!” nó hét lên.

Nhỏ dừng bước... nước mắt rơi lã chã trên khuôn mặt dịu dàng ấy.

“AAAAA!” Nhỏ gào lên, tiếng hét như bị cuốn vào gió.

Nó và hấn đau lòng. Nó bước lại gần nhỏ.

“Đừng khóc mà! Mày mà... hức... hức... khóc nữa là... hức... tao khóc theo đó...” nó mếu.

“Em đã khóc rồi mà còn nói nữa! ” hấn bước đến nó xoa đầu.

“Nhi, em đừng khóc nữa. Phải có chuyện gì đó anh Huy mới như vậy, chúng ta hãy cùng tìm hiểu em nhé!!” Hấn không tin là không có chuyện gì.

“Còn gì để nói nữa... ha ha... anh ấy phản bội Em... anh ấy cũng không thể giải thích được... thì giữa chúng em kết thúc rồi! ” nhỏ nói trong nước mắt.

“Tao xin lỗi mày...!” nó ôm nhỏ.

“Mày đâu có lỗi gì mà xin lỗi tao chứ! ” nhỏ nín thở.

Và thế là hai đứa ôm nhau khóc giữa đường. Hấn lắc đầu.

Ngày hôm sau...

”Nhi ơi ơi ơi! Đi học mà yoi! ” nó gõ cửa phòng nhỏ.

\*Cạch \*

“ỐE !làm gì mà mặt đông kem nền thế! ” nó nhảy dựng lên.

“Không có gì! Chỉ tại mặt mới nổi cục mụn đáng ghét ấy mà! Đi nhanh ko trễ giờ! ” nhỏ mỉm cười nhẹ kéo tay nó.

Nó biết chứ, nhỏ đang nói dối, Nhỏ dùng kem nền nhiều như vậy chắc tối qua thức khuya khóc nên quảng thâm mất rồi.

Thôi! Nếu như nhỏ ko muốn nói chuyện này thì nó sẽ ko bàn đến.

Đến trường...

“Chào! ” hấn cười.

“Hi!! ” nhỏ cười híp mắt.

Hấn thấy lạ, bước đến bên nó hỏi nhỏ.

“Sao kem nền nhiều thế? ”

“sao trắng gì nữa, thành củ đêm nên vậy đây! ” nó cố ý nói to chọc nhỏ.

“Mày nói ai củ đêm hả con kia, chết với tao! ” nhỏ nhào đến củ nó.

“Ha ha!” Tiếng cười vang lên.

“Mày có sao không? Thôi để tao trốn qua chỗ mày ngồi nha! ” nó hí hửng.

“Mày khùng hả? Ông thầy Hóa Thái Giám thấy là toi. ” nhỏ cốc đầu nó.

“Vậy mày có sao ko đấy! ” nó hỏi lại.

“Không sao! Thân hình tao vẫn đẹp đẽ như ngày nào! Thôi về chỗ đi! ” nhỏ cười nhẹ.

Nó ngồi xuống bên hấn.

“Anh à! Anh có nghĩ giống em không? ” nó hỏi.

“Chúng ta phải tự tìm hiểu thôi! ” hấn gật đầu nói.

Sau khi tiết 1 của Hóa Thái Giám trôi qua êm đềm. Nó chạy lại bàn của nhỏ đưa một tờ giấy rồi xin phép thầy cho ra ngoài.

Nhỏ thấy lạ rồi mở tờ giấy ra...

“PHỤT!” nó và hấn làm cái trò gì thế này ? Người nhỏ run lên vì đột cười.

Tờ giấy mà nó đưa cho nhỏ là một người đàn ông mặc váy nhảy gangnam style và khuôn mặt thì được dán bởi hình chân dung của ông thầy Hóa Thái Giám.

Bên dưới còn chú thích “P/S: ồ bà gấn nám sài!”.

ra chơi...

“Ha ha... mày kiếm đâu ra hình của ông vậy, làm tao cười muốn chết! ” nhỏ nói.

“Hứ ! Tao mà! Tao vào thư viện lấy đấy! Phải trải qua biết bao sóng gió và...”

“Chứ thế không phải em bảo anh chụp lên ông rồi rửa ảnh hả? ” hấn cắt ngang lời nó.

“Anh! Im đi! ” nó phụng má.

“Hai người...haizz! Cảm ơn nhé! ” nhỏ cười.

Rồi từ xa thấy anh đang chạy tới, không! Chính xác là không phải chạy về hướng của nhỏ mà chạy về hướng của cô gái hôm nọ!

Nhỏ nhếch mép, ha! Thật đáng khinh bỉ.

Nó và hấn không thấy anh vì đứng đối diện nhỏ.

Nhỏ ôm cánh tay của nó và nói:

“cúp học không mà?”

Nó và hấn tròn xoe mắt...

“Con quý! Tao đợi mày câu đó lâu lắm rồi đó!” nó cười ha hả kéo hấn theo!

ba đứa dung dăng dung dề bước ra trường, khi nhỏ chạm mặt anh lần thứ 2, nhỏ chỉ mỉm cười chua xót và bỏ đi!

“Nếu như đã vậy! Thì buồn tay chắc hấn tốt hơn, mình đã làm khổ nhiều người rồi!” Nhỏ nghĩ.

“Tại sao em không để anh giải thích vậy Nhi?” anh nhìn bóng dáng của nhỏ...

Cho hỏi ý kiến các bạn, đây là truyện mình viết về nó và hấn! Nhưng có vài bạn thắc mắc là tại sao lại nghiên về anh và nhỏ vậy! Xin trả lời!!!! Cảm hứng! Hi hi! Sau khi truyện giữa anh và nó kết thúc mình sẽ viết lại về nó với hấn nhé! các bạn có cảm thấy phiền khi mình viết như vậy không? Comment nhé!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 19: Giải Thích...

Tiếng nhạc xập xình vang lên trong không khí quý mị. Một người con gái tay cầm ly rượu đỏ như máu, nhấp đôi môi đỏ, mỉm cười.

“Cô Em,sao ngồi một mình vậy?” một anh chàng tóc vàng bước đến.

Cô gái ấy chỉ nháu mày nhẹ, đôi môi nhếch lên quỵn rũ.

“Biến đi!”

anh chàng kia bất ngờ, anh ta là người quỵn rũ nhất trong bar này, không ai có thể cưỡng nổi sức hút của anh, nhưng một cô gái, đã thẳng thừng từ chối.

” cô em, đừng lạnh nhạt như thế chứ!”

anh ta ngồi xuống chiếc ghế sofa đỏ, đưa bàn tay chuẩn bị chạm vào cô.

Cô gái ấy mỉm cười, đưa bàn tay vuốt nhẹ gương mặt anh tuấn ấy.

” ở đây đông người như vậy, anh không ngại sao?”

Anh ta cười tươi, phải thế chứ!!

” vậy chúng ta tìm một chỗ nào khác nhé!”

” ừ! Đã biết mà còn hỏi” cô ngại ngùng.

Bước ra khỏi quán bar ấy, hai người ôm nhau bước đến khách sạn, lên phòng thượng hạng. Cô gái ấy đưa tay ôm lấy gương mặt của anh ta, hôn cuồng nhiệt, không khí trong phòng nóng lên dần, tay của anh ta không ngoan ngoãn mà đưa tay ra sau chuẩn bị kéo chiếc đầm đỏ của cô, bàn tay cô gái cũng không an phận đưa ngang đùi.

\* xet\*

“hự” anh chàng đau đớn rồi ngã quỵ xuống.

Trên cổ anh ta xuất hiện một vết đỏ tươi... vết cắt của dao bén.

Cô gái ấy đứng dậy, tay quạt vết máu trên mặt rồi liếm nhẹ con dao.

”hừ! Ngáng đường!”

Bước ra khỏi khách sạn, cô gái ấy cười mỉa hoặc.

”Em sẽ gặp lại anh, sớm thôi!!”

Rời đi mất.

Sáng hôm sau...

“Trời ơi!!!!” nó gào lên.

”mới sáng sớm lên con hả mày?” nhỏ nhiu mày.

”tao không muốn đi học!!” Nó mếu.

”sắp thi học kì rồi, lo học đi!” nhỏ đánh trứng trong bát.

”biết ời! Ý! Mày làm món gì ngon quá vậy?” Nó háo hức.

”sh\*t” nhỏ cười.

”iiiiii! Mày tòm quá!” Nó nhăn mặt.

”ha ha ha!!!” Tiếng cười vang lên trong bếp nhà nhỏ.

\* kịng kông \*

“ai vậy nhỉ?” Nó hỏi.

”để tao ra mở cửa.” nhỏ bước lại gần cửa.

“Xin Ch...” rồi im bặt.

Anh đứng trước cửa nhà nhỏ, gương mặt nhợt nhạt. Cả hai người đều im lặng...

”mày ơi! Đừng “kính lòng” quá mà bỏ đói tao nha mày!”

nó tung tăng chạy lại gần nhỏ rồi đứng khựng lại

”anh đến đây làm gì?” nó hất mặt.

”anh đến để nói cho em biết một chuyện.” anh nói với nó.

”còn chuyện gì để nói nữa!” nhỏ khinh bỉ.

”johnny chết rồi!” Anh nói

“Cái gì?!!” Tội nó hét lên.

Tại nghĩa trang Thành Phố...

Nhỏ trong trang phục trắng đơn sơ, nó khoác lên mình chiếc đầm đen lạnh lẽo...

”hu hu... tại sao anh lại ra đi như thế này chứ... johnny!!” nhỏ khóc nức lên.

Anh cầm bó hoa ly trắng đặt lên mộ anh chàng tên Johnny. Johnny là bạn của anh, nhỏ và nó, rất thân! Như là anh Em ruột với nhau, sống chết có nhau.

Nhưng bỗng nhiên, johnny chết với một vết cắt ngay cổ. Sát thủ ra tay không để lại một vật chứng nào.

“Dù thế nào em vẫn sẽ trả thù cho anh, johnny!” nó nắm chặt tay.

Nhỏ khóc muốn ngất đi, nó đỡ nhỏ rồi bước ra ngoài. Anh định chạy lại.

“Không!!” Nó cản,

“đừng làm Nhi đau khổ nữa! Chiều nay hẹn anh tại denzel! Chúng ta sẽ bàn chuyện này sau!”

rồi hai đứa bước đi.

Anh chỉ biết đứng đó...

“để xem...cô định làm gì tôi đây... Anh Vy! ”

rồi cô gái ấy bước đi trong trang phục đồ bó sát.

Tại quán denzel ( hông có thiết đầu đừng tìm )

“Anh nghĩ sao về vụ này!” Nó lạnh lùng.

“Chắc chắn là có kẻ muốn hại chúng ta! ” Anh nói.

” anh có thấy rằng vụ việc này là cùng một người không? ”

” cũng không chắc, nhưng việc anh phản bội Nhi không phải là sự thật. ” anh giải thích.

“Ý anh là...có người ‘gài mìn’ chúng ta!” Nó chăm chú.

“Hôm anh gặp hai đứa tại mall đấy! Trong người anh cảm giác như rất mơ hồ!! Như là...” anh lắc đầu.

“Như là thuốc mê?” nó nói.

” đúng rồi! Nhưng cô gái ấy rất giống... rất giống jame! ” Anh gật đầu!

“Jame? Cô gái mà hồi đó anh theo đuổi? Tại sao Em không nhận ra?” Nó hỏi.

“Không nhận ra là đúng rồi! Cô ta đã phẫu thuật thành Jame ” anh nói.

“vậy anh phải giải thích cho Nhi biết, chứ nó đau khổ lắm rồi!”

Nó nhấp một ngụm denzel: tổng hợp các loại rượu mạnh,tạo nên sắc đen huyền bí.

“Hai người đang nói chuyện gì thế?” Nhỏ cười.

“Nhi! Mày...” nó đứng bật dậy.

“Nhi! Anh cần giải thích chuyện của chúng ta!” Anh đứng lại.

“Anh không cần phải nói nữa, em nghe hết mọi chuyện rồi!” Nhỏ cười mỉm.

“Tại sao lúc đó anh không giải thích cho em hiểu! À! Nếu như anh giải thích là cô ta giống bồ cũ của anh, ừm! Để em nghĩ xem, lúc đó em sẽ không ngại mượn dao của cửa hàng vật dụng mà xử trảm anh! Đúng không?”

“Nhi...Em.em sẽ không làm... gì... anh chứ! ” anh run rẩy.

” em sẽ làm thế này này!”

Nói rồi nhỏ đi lại gần anh, đưa tay kéo chiếc cổ áo của anh xuống, hôn anh nồng nàn.

Anh ngạc nhiên nhưng cũng đáp lại nụ hôn của nhỏ.

“E hèm! Đóng phim tình cảm xong chưa? ” nó nén cười!!

” sau này còn để em gặp tình trạng này nữa, thì anh liệu hồn đấy!” Nhỏ cười tươi.

“Vâng thưa bà xà đại nhân!”

Đó các bạn: ai đã giết johnny? Cô gái mặc áo đỏ là ai?

## Chương 20: Quá Khứ ...

Sau khi mọi chuyện của nhỏ và anh kết thúc, nó thở dài mệt mỏi.

“Xong hết rồi đấy!”

Đi về nhà, nó bước vào phòng ngủ. Tắm rửa nghỉ ngơi. Nó nằm trên giường, lăn lộn chực vòng nó cầm điện thoại lên gọi cho hấn.

“Alo” hấn lên tiếng.

“Anh hả!” Nó cười

“Sao giờ gọi cho anh rồi? Nhớ anh?” Hấn nghiêng đầu cười.

” ừm!” Nó phùng má.

” anh oi!”

” gì?”

” ờ sau này mình giống Hai với Nhi thì sao hả anh?” Nó hỏi.

” thì thôi!”

” anh...anh dám!” Nó cáu.

” áy anh đùa!! Thì lúc đó anh toi chứ sao!” Hấn cười phì.

” đúng đúng! Bây giờ anh phải kể hết cho Em quá khứ của anh đi!! Lúc đó Em còn chuẩn bị tinh thần. ”

” kể gì nào?”

” thì...bạn gái cũ của anh đó!” Nó chờ đợi.

” giờ! Không có gì đáng kể đâu!” Hấn từ chối.

“Anh không kể? Vậy đừng trách Em lúc đó gặp bồ cũ của anh thì cô ta ăn hành nhá!!” Nó đe dọa.

” haizz! Bó tay Em luôn rồi! Anh kể” hấn lắc đầu..

” OK! Thế mới ngoan chứ !” Nó cười hí hửng.

” 5 năm về trước, anh đang đi trên ven hồ...”

“Ồ hó!” Nó chờ đợi.

” thì anh bỗng thấy lạnh! Hết! ”

” anh...em không có đùa!!! Anh nghiêm túc đi! ” nó gào lên.

” sao Em cứ... thôi được rồi! Lúc đó anh thấy lạnh, thì nhìn sang bên hồ kia có một cô gái mặc chiếc váy hồng nhạt, gương mặt vô hồn nhìn xuống hồ. Lúc đó anh thấy lạ nên dừng lại xem!”

“Thì ra anh nhiều chuyện từ nhỏ!” Nó nói thầm.

” im lặng nào!!” Hấn nhú mồm.

” OK OK! ” nó gật đầu.

” rồi anh cứ nhìn cô gái ấy hoài nhưng chả động tĩnh gì nên nhún vai đi tiếp! Rồi đi được 2 bước thì nghe tiếng ầm một cái, quay qua quay lại không thấy cô ấy đâu cả. anh hoảng loạn chuẩn bị hét lên thì...”

\*quá khứ\*

” im lặng nào! ” cô gái ấy bịt miệng hần lại.

” ừm!!” Hần im lặng.

Chắc chắn rằng hần không còn la lên nữa thì cô gái ấy bỏ tay ra.

” cô...cô không phải nhảy xuống hồ rồi à?” Hần ngạc nhiên.

” phụt! Đêm khuya lặc khuya lơ tôi đâu bị khủng mà nhảy xuống đó!!” Cô cười.

” chứ sao tôi nghe...” hần nhìn xung quanh.

” tôi giết người!!” Cô cười.

” hơ???” Hần ngơ mặt ra.

” CÁI.. ừm! Sao cô cứ thích bịt miệng tôi thế nhỉ?” Hần cúi.

” nói nhỏ thôi chứ! Anh muốn cho ông hàng xóm biết à!” Cô gần giọng.

” vậy...vậy là...cô giết người thật hả?”

” tôi giết chuột ông ơi!! Sao mà một người dễ thương xinh xắn như tôi mà lại đi giết người!” Cô cười tươi

” ừ! Tôi cũng không tin rồi! ” hần lạnh lùng.

” hừ! Thế mà hồi này nhìn cứ như sắp xỉu ấy mà bày đặt!” Cô bĩu môi.

” thì...thì sao? Kệ tôi!!” Hần quay qua chuẩn bị bước tiếp.

” ấy! Chờ nào chú Em! Còn chưa giới thiệu tên tuổi mà xấn vấy đi rồi!” Cô kéo hần lại.

” cô nói ai mặc váy? ”

” ai nghe thì người đó mặc thôi!! ” cô nhún nhảy.

” cô...”

” tôi tên Minh Khuê! Rất vui được gặp anh.!” Cô đưa bàn tay nhỏ nhắn ra.

” minh khuê? Tôi tên Phong!” Hần cũng bắt tay cô.

\* hiện tại\*

” thế là anh quen cô ấy từ đó!”

” ừm! Nhưng sao chia tay vậy?” Nó hỏi.

” tội anh chia tay là do cô ấy phải đi du học.”

\*quá khứ\*

” Em có thể chờ anh được không? ” hần cầu xin cô.

“Xin lỗi anh Nhưng Em phải đi...” cô mỉm cười.

“Nhưng tại sao lại đột ngột như vậy?”

” anh không cần biết!” Cô cúi mặt.

” anh là bạn trai của Em, có lý do nào khác anh không được biết? ”

” được rồi! Anh muốn biết chứ gì!!” Cô bước lại gần anh,nhếch mép.

” tôi chán ghét anh rồi! Phong à! Ngay từ lần đầu tôi đã ko có ý định quen anh, nhưng cứ lẻo đẻo mãi làm tôi phát bực nên mới đồng ý!



Anh vẫn chỉ là một chú nai thôi! Chưa đủ trình để tôi ngó tới đâu! Nực cười!! Đêm đó, tôi chỉ là muốn anh chú ý một chút nên mới ra bờ sông đấy! Nhưng tôi đã lầm! Nhất như anh, theo đuổi chỉ tổ phiền phức! Tôi chịu đựng đủ rồi!! Tôi đã có người khác!! Anh ta là bạn tốt của anh đấy!!! Xem đi! Ngay cả bạn thân mà cũng thấy anh yếu đuối! Thì tôi không còn gì để nói nữa rồi. Ha ha! Ở lại đây đi! Đừng cố gắng chứng minh cho tôi thấy điều gì ở anh nữa! Tôi chán rồi! Tạm biệt! Phong.” Cô cười nụ cười cuối với hắn rồi xoay gót bước đi vào cửa sân bay. Hình bóng quyền rũ dần biến mất.

Hắn chỉ biết đứng đó, rồi lẳng lặng bước đi về.

\*hiện tại\*

” ngày hôm sau anh nhận được tin rằng chiếc máy bay mà cô ấy lên đã nổ ngay sau đó! Không ai biết tin tức gì về nó nữa... hết rồi đấy!” Hắn nói xong im lặng.

Một chuỗi im lặng kéo dài.

” Em... Em xin lỗi vì bắt anh nhắc lại chuyện buồn!” Nó bức rút.

” Không sao? Thôi em ngủ đi trễ rồi đấy!” Hắn nhẹ nhàng.

” anh có giận Em không?” Nó hỏi

” Em làm gì anh mà anh phải giận! Chỉ trách lúc đó anh quá mù quáng, anh nên nhận ra ngay từ đầu!” Hắn nói.

” để Em hát cho anh nghe nhé!” Nó nói với hắn.

” ừm! ” hắn nằm xuống giường.

”

I heard it in your voice when your love die

On the telephone connection stretching miles and miles of wire.

You said it was over and then cried and cried

.you were gone before I said goodbye

Would you stay just a little my love

Would you sway just a little my love

‘Cause the hole in the middle of my heart needs filling up

If you stay just a little ...my love!”

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 21: Không Có Phần...

Sáng hôm sau...

” Nhi ơi! Dậy đi học!!” Nó gọi.

“Ừ! Đi thôi!” Nhỏ cười.

Hai đứa bước ra ngoài, dung dè đi đến trường.

“Nè! Hai nhóc kia!! Đi mà bỏ rơi tụi anh à!!” Anh nó kêu.

“Phải phải!” Hắn gật đầu.

Hai đứa quay lại nhìn anh và hấn...

“Tụi mình kể đến đâu rồi nhì?” Nó nói

“Kể cái chuyện ‘Con ma kiên trì nhất năm’ ấy!! Hài vãi lựa!!” Nhỏ cười tươi.

“Ồ ờ! Nó đánh người bằng cái muỗng!!! Chắc tao khóc quá!!” Nó cười to.

“Giết người dao không dùng lại đi dùng muỗng!! Bệnh hết chỗ nói!” Nhỏ gật đầu.

“Ừ! Ha ha!!” hai đứa bơ đẹp hai người con trai sau lưng

Hấn và anh đen mặt nhưng cũng chỉ biết lắc đầu cho qua...

Sau vài ngày vắng mặt, bốn tụi nó tiến vào lớp...

“Nhi!! Chờ ơi! Vy nữa! Mấy má nghỉ thì báo cho tui một tiếng để tui cáo cho Tổng thống (ý là cô giáo chủ nhiệm!!) Nữa chứ!!” Huy pê dê ông ẹo.

“Tụi tui xin lỗi!!” Nó và nhỏ nín cười.

“Xin lỗi cái gì? Mấy má nói vậy mà nghe cho được à!! Tui bị gọi lên phòng hiệu trưởng là nhờ ơn mấy người đấy! Hứ!!!” Huy quay mặt.

“Huy dễ thương!! Thôi mà! Cho tụi này xin lỗi đi!” Nhỏ năn nỉ

“Ừ! Tụi tui xin lỗi mà! Chiều mua trà sữa cho nha!!” Nó cũng đưa mặt cún con.

” để bỏ qua thế à? Không có chuyện đó đâu!” Huy lắc đầu.

Hấn và anh đứng sau nghe hết, anh lắc đầu và hôn má nhỏ một cái!

“Anh chuông đây! Bai vợ!” Nói rồi anh lẩn đi.

“Người gì đâu thấy ghét!” Nhỏ lầm bầm

“CÁI GIÊ?????” Huy la to.

“A không không! Tui nói chồng tui!!” Nhỏ xua tay.

Hấn bực mình, sắp đến giờ vào lớp rồi mà còn dờ hơi với thằng này nữa...

“Nè!! Có cho tụi này vào hay không?” Hấn gằn giọng.

Huy pê dê nghe thế liền ngóc cổ ra sau, nằng ta sáng mắt ra...úi chà!! Hot boy!!

“Ah! Anh Phong hả? Hi hi ngại quá! Xin lỗi anh nha! Vào đi anh!” Nói đoạn rồi anh chàng đứng qua 1 bên.

“Hừ!” Hấn hừ nhẹ rồi kéo nó vào.

“Nè nè nè! Còn tao ở đây mà!!” Nhỏ kêu.

” Phong!! Còn Nhi nữa mà!” Nó nói

“Hàng ai nấy giữ!” Hấn nói rồi đem nó ngồi vào chỗ.

“...” nó im lặng

“Được lắm thằng kia...để xem chị ngâm rượu mi như thế nào nhé!!” Nhỏ tức

“CÓ TRÁNH RA KHÔNG THÌ BẢO??” nhỏ gào lên.

“Tránh...dạ tránh...Em xin lỗi...” Huy pê dê run sợ.

” Mệt rồi nha!” Nó cười rồi nhìn hấn.

“Phen này Em không cứu anh được rồi!!”

“Ừ!” Hấn cười.

Qua 2 tiết học với cái nhìn tức tối của nhỏ, hấn và nó được cứu sống bởi tiếng chuông ra chơi.

” Ya!!! Hai người chết với ta!!” Nhỏ bay thẳng vào hấn, vò điên đại mái tóc nâu

” Em...em làm gì thế!!! Bỏ ra!!” Hấn hoảng.

” ha ha ha! ” cả bốn tiếng cười vang lên.

Bỗng có một chàng trai bước đến bên tụi nó.

“Trời ơi! Đẹp trai quá đi!” Nữ sinh a

” hình như là người mẫu thì phải?” Nữ sinh b

“Trời ơi! Anh Hưng, thần tượng của Em!” Nữ sinh c.

Và những tiếng bàn tán khác.

Anh ta đứng trước tụi nó.

Hấn gần giọng:” anh là ai?”

Anh ta như không nghe hấn nói, tiến đến gần nó, anh ta kéo nó lại.

“Vy! Em có thể làm bạn gái của anh chứ? ”

Cả căn teen như ngưng động...

“Hở?” Nó ngơ mặt

” ngay từ lần đầu gặp em anh đã biết rằng Em là của anh!! Anh tên Hưng! Chắc em vẫn còn nhớ anh ! ” Nói rồi anh ta cúi xuống hôn tay nó.

Nãy giờ cả bốn đứa nó im lặng, hấn cúi gầm mặt, anh và nhỏ thì cố gắng nén cười.

Nó chỉ biết cười nhẹ:

“Anh ơi!! Có cái gì nhầm lẫn ở đây thì phải! ”

” anh không nhầm! Một người dễ thương như em thì sao anh nhầm được!!” Anh ta cười.

Hình như nó có nghe qua tên anh ta: Trần Quốc Hưng, một hot boy có tiếng trong trường, anh ta là người mẫu chụp hình chung với nó, hên xui may rủi như thế nào đó mà anh ta cứ bám theo nó hoài!! Chắc cũng là một trò quỷ của quảng lý Kim: quảng lý của nó. Nhưng nó cũng không thể tin được rằng...cái tên quảng lý ấy lại dày mặt mà sử dụng đến cách này.

” nè! Anh kia! Anh làm cái gì thế hả?” Hấn bực mình.

” chuyện người lớn! Con nít không nên xen vào!!” Anh ta nói.

” cái gì?” Cái quái gì thế? Chuyện người lớn?? Con nít không nên xen vào?? Đùa à!

Hấn bực tức rồi chỉ biết lườm anh ta.

“Anh à!” Nó cười với anh chàng kia.

” sao Em? Em đồng ý hả?” Anh ta mừng rỡ.

” dạ!! Anh ơi!” Nó đỏ mặt.

” gì thế Em yêu?” Anh ta cười tươi rói.

” anh chưa kéo ‘cửa sổ’ kia! ” nó nói.

Cả sân trường cười ầm lên. Nó rồi bước đến gần hấn, hôn nhẹ lên môi hấn và cười.

” anh chàng ‘ trẻ con ‘ này là người yêu của em! ”

ai cũng ngạc nhiên trước câu nói của nó, con trai thì tiếc nuối, còn con gái thì ôm nhau chấm nước mắt!! Hoa có chủ rồi! Mấy đứa nó hốt hàng lẹ quá!!

Anh chàng kia ngượng đỏ mặt.

“Em...em hay lắm!” Anh ta nói.

“À! Bảo với quản lý Kim rằng anh ta muốn bắt Em đi chụp hình show với anh nữa thì kiếm cách nào hay hơn nữa nhé!!” Nó nháy mắt.

“Bai bai” nhỏ vẫy tay chia buồn.

” tao không ngờ quản lý Kim lại có thể làm như vậy! Mây đào hoa quá nhé!” Nhỏ chột chột.

” hừ! Tao cứ tưởng cắt được anh ta rồi chứ! Dai như đĩa!” Nó lắc đầu.

” xem ra lần này quản lý Kim toi rồi!!” Nhỏ ôm bụng cười.

“Tao sẽ cho ông không còn thấy ông mặt trời nữa!!” Nó nói rồi ôm hân cười nịnh nọt.

” giận Em?”

“Không!” Hân quay mặt chỗ khác.

” thế sao không nhìn Em?” Nó mỉm cười.

” nhóc ghê gớm lắm nhé!! Có bông có bướm ở ngoài hả?” Hân nheo mắt nó.

” đâu dám!!” Nó cười tươi

Rồi cả bốn đứa cười lăn lộn, buổi đó thật vui vẻ.

Tại cổng trường...

“Cười đi...rồi cô sẽ phải quỳ dưới chân tôi thôi!” Anh ta tức.

“Alo! Thanh Khuê? Tôi đây! Cô nhớ chưa con nhỏ Anh Vy đó cho tôi nữa đây! Cô ta đã làm cho tôi mất hết mặt mũi rồi!!”

“Ha ha! Tôi thấy chứ! Thú vị thật! Nhưng xem ra, anh không có phần rồi!” Thanh Khuê cười.

“Ý cô là sao?... nè!! Nè! #%#@&%#” anh ta dậm chân rồi bước ra cổng trường, một chiếc xe tải đã tông thẳng vào anh ta.

” tôi đã bảo...anh sẽ không có phần mà! Bởi vì cô ta...là của tôi! Ha ha ha!!!” Á cười điên dại.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 22: Tìm Ra Kẻ Chủ Mưu.

“Alo, quản lý Kim?” Nó nói trong điện thoại.

“Dạ..dạ vâng...tiểu thư có...dặn dò gì?” Anh chàng quản lý Kim kia run muốn ngất đi.

“Anh bảo anh ta đến gặp tôi?”

“Ai ạ?”

“Đừng giả ngốc nữa! Anh kêu người tên Hưng đến phá tôi là có ý gì? Niu kéo à!” Nó nhúu mày.

“Không có! Tôi thề là không có!! Tôi còn đang bận tối mày tối mặt để lo vụ Johnny, thì lấy đâu ra thời gian để gọi anh ta chứ!” Quản lý Kim than trách.

“Thế thì ai làm?” Nó ngạc nhiên

“Tôi không ý kiến!” Anh ta lắc đầu.

“Được rồi! Xin lỗi làm phiền!” Nó tắt máy.

“Xem ra Quản lý Kim không có trong vụ này!” Nhỏ nói.

“Ừ, nhưng tại sao... không đúng! Nếu như muốn gặp tao thì anh ta đã hành động sớm rồi chứ không đợi đến khi này!!” Nó uống một ngụm nước rồi quay sang hỏi nhỏ.

“Tao thấy vụ này có gì đó rất đáng nghi, từ vụ Johnny, anh Hai đến vụ này, có thể là do một người điều khiển. Mà có thấy thế không?”

“Ừ! Nhưng lạ một chỗ là... tại sao hắn ta chỉ hại hai vợ chồng tao và mày, nhưng lại chả đá động gì đến Phong?” Nhỏ nhìn hắn.

“Đúng rồi!” Nó vỗ tay, nhìn hắn.

“Anh gây thù oán với người ta hả?” Nó tra khảo.

“Không!! Anh ở bên Em từ sáng đến chiều! Làm gì rảnh hơi mà đi làm mấy cái vô bổ đó!” Hắn vội xua tay.

“Nếu không thì Em nghĩ rằng, hắn ta có ý gì đó với anh cũng nên!” Nó vuốt cằm.

“Bây giờ làm sao?” Nhỏ lo lắng, một người đã ra đi rồi, nhỏ không muốn một ai nữa cũng như vậy.

“Bắt con nhỏ giả dạng Jame lại! Tao có một số việc cần bàn với con đó!” Nó cười nguy hiểm.

“Hiểu rồi!” Cả ba người còn lại gật đầu.

Ra về, anh và nhỏ bước đến khách sạn Liberty...

“Chồng à! Có chắc đây là nơi con nhỏ đó “tiếp khách” không? Còn nhiều nơi khác mà ” Nhỏ nghi ngờ.

“Chứ Em nghĩ cô ta “tiếp khách” ngoài chợ à? Anh đã tìm hiểu kĩ rồi! Không nhầm đâu!” Anh cốc nhẹ đầu nhỏ.

“Sẽ không có chuyện gì chứ? Em có cảm giác không tốt!” Nhỏ lo lắng.

“Có anh ở đây, không cần sợ!” Anh trấn an nhỏ.

“Được rồi, theo như kế hoạch, anh vào đánh lạc hướng cô tiếp tân đó, Em sẽ vào và đem cô ta ra ngoài!” nhỏ nói.

“Không được!” Anh cản.

“Tại sao? Em biết ả đang “tiếp khách” nhưng mấy cảnh đó quen hết rồi! Đừng lo lắng, Em còn một vài món nợ gửi lại ả!” Nhỏ khoanh tay.

“Ai nói anh lo cho em, anh lo cho cô gái kia ngày mai online trên báo kia kìa!” anh lắc đầu.

“Á à! Thì ra anh lo cho con ả kia à!! được lắm! Thế thì dễ ăn hơn rồi!!” nhỏ hậm hực.

“Thôi nhóc ạ! Dù nói thế nhưng cũng cẩn thận nhé!” Anh mỉm cười hôn trán nhỏ.

“OK! Nhỏ cười tươi.

Cả hai bước vào khách sạn đến bàn tiếp tân, anh hỏi.

“Cho tôi hỏi Lan Chi đang ở phòng mấy?” Anh mỉm cười với cô gái tiếp tân.

“Ah... cô ấy ở... ở phòng 238 ạ!” Cô tiếp tân đỏ mặt.

“À! Cảm ơn, nhưng cho tôi hỏi thêm...” anh nhìn cô gái tiếp tân ấy.

“Dạ! Anh cần... hỏi... hỏi gì?” Cô tiếp tân ngại ngùng.

“Sao một người con gái đáng yêu như Em lại làm một công việc nhàm chán này! Tôi thật sự rất muốn biết.” Anh nháy mắt.

“Ah... dạ không... đây... là công việc rất phù hợp với em... nó là sở trường của em... anh biết đó... bla bla bla bla...!” cô gái tiếp tân nói mãi, anh cũng chỉ gật đầu cười như hiểu chuyện.

“Yoish! Được lắm chồng à! Cứ thế mà phát huy! Em đi trước đây, lát nghe tín hiệu lên giúp em!” nhỏ nói trong bluetooth.

Anh gật đầu.

Đi trên thang máy vip, nhỏ cài một thiết bị làm giảm thanh của máy camera, rồi nhón lên đưa tay gắn một con chip vào máy và rời đi. Đến tầng 10, nhỏ đã thay cho mình một bộ cánh màu đỏ quyến rũ, gắn một con dao ngay đùi, tai đeo headphone màu đen. Nhỏ bước đến phòng 238, có khoảng 5 người thị vệ, hình dáng cũng khá là đồ! Nhỏ nhếch mép, việc này quá dễ dàng! Đi nhẹ đến bên người thị vệ thứ nhất, nhỏ giả bộ:

“Ah... các anh... có thấy phòng... hức... số 237 không?”

“À thưa cô ngay đây ạ!” Đám thị vệ hướng dẫn.

“Cám ơn... các anh... hức... tôi vào đây... chết thật! Chìa khóa? Nó đâu rồi!” Nhỏ giả vờ lo lắng.

Đưa tay tìm kiếm, nhỏ cố ý để lộ cặp đùi thon gọn nóng bỏng. Đám thị vệ nuốt nước miếng.

“Ah! Sao tôi không thấy đâu hết!! Các anh, mỗi người phụ tôi một chút! Được không?” Nhỏ rơm nước mắt.

“Được... được chứ! Nhanh... nhanh lên... chắc hẳn tiểu thư mệt lắm rồi!” Một thị vệ mỉm cười, đưa bàn tay vuốt nhẹ thân hình của nhỏ.

“Vâng... ah! Tôi...” nhỏ ngập ngừng.

“Sao? Cô có chuyện gì muốn nói... cứ nói với tôi!” Anh ta cười.

“Tôi muốn nói...”

“Cô muốn nói gì nào?” Anh ta lại lần tay lên trên eo của nhỏ.

“Tôi muốn nói... bỏ cái tay chó chết của mày ra!” nhỏ gằn giọng.

“Cái... á!!!!!!” Anh ta thét lên đau đớn rồi ngã quỵ xuống. Hừm! Xem ra cây kim tiêm của nó quả là lợi hại.

“Mày... mày là ai?” Tụi thị vệ cảnh giác.

“Tao là ai? Tụi mày không cần biết! Chỉ cần biết một điều, giao người thì giữ mạng!! Vạy thôi!” Nhỏ cười.

“Mày nói thế là có ý gì?” Một tên thị vệ lên tiếng.

“Chắc! Xem ra cô ta cử sai người rồi! một đám ngu xuẩn.” nhỏ lắc đầu ngao ngán.

“m\* nó! Giết chết nó cho tao!”

Nhỏ nhếch mép, thế thì giao người giao mạng luôn nhé! Đưa tay lấy con dao ra lướt vài nhát, tất cả đều im hết.

“Haizz! Yếu xìu! Ple!!” Nhỏ lè lưỡi rồi lấy chìa khóa tự tạo ra mở cửa, bước vào trong nhỏ nghe tiếng thở dốc của người đàn ông và tiếng rên rĩ của người phụ nữ. Nhỏ thờ dãi, thật sự thấy tội cho chồng của mình, ở với ả nguyên một ngày!

Nhỏ lấy cây súng hơi ra, bắn vài nhát vào người đàn ông béo ún in kia.

Lan Chi hét lên, ả nhìn nhỏ với ánh mắt kinh hoàng.

“Nhìn tôi làm gì? Thật không ngờ cô lại đi “tiếp” một người đàn ông heo nái này!” Nhỏ kinh tởm.

“Cô là ai?” Lan Chi với cái chăn màu đen che đi thân hình nóng bỏng.

“Sao ai cũng thích hỏi tôi câu đó hết vậy chứ! Bộ cô không biết tôi trên mạng sao?” Nhỏ tiu nghỉu.

”hừ! Thì ra là cô! Sao? Cô muốn gì ở tôi?” ả đứng dậy đẩy người đàn ông kia ra

”bắt cóc!” Nhỏ cười.

“Cái gì?”

“Tôi bảo muốn bắt cóc cô!”

“Ha ha, có ai như cô không, đi bắt cóc mà nói với con tin thế à!” ả cười.

“Thế có ai như cô không, sắp bị bắt cóc mà còn hất cái mặt ki phần đấy lên nhìn!” nhỏ nói lại.

“Cô...”

“Tôi không muốn nói nhiều, đi theo tôi, tôi cần một vài thông tin từ cô.” Nhỏ nghiêm túc.

” nếu tôi bảo không?” Á nhếch mép.

“Không? Cô có muốn biết kết cục của nó không?”

“Cô định làm gì?” Á bắt đầu run.

“Làm như thế này này!” Nói rồi nó nắm tóc Á lôi tuột vào trong toilet.

Mặc cho Á hét om xòm, nhỏ vẫn thản nhiên nhìn xuống bồn tắm sang trọng.

” khai thật đi, nếu không tôi xử cô tại đây!”.

“Cô...tôi hét lên bây giờ!”

“Nực cười! Chẳng lẽ này giờ cô hát sao? Nói nhanh, bồn nước này có vài giọt acid đấy!! Nếu cô không muốn hủy đi nhan sắc của mình!” Nhỏ giật tóc rồi nhìn vào mắt Á.

“Tôi...tôi không biết gì cả!xin cô!” Á ta van xin.

” sao cô cứ phải chịu khổ, nói đi rồi tôi thả!” nhỏ lắc đầu.

“Tôi...tôi thật sự không biết mà!”

“Wrong answer!” Nhỏ nói rồi nhấn đầu Lan Chi vào bồn tắm.

“Á!!!!!!” Á hét lên đau đớn,khói từ bồn tắm bốc lên.

Nhỏ đem Á ngược lên lại.

” câu trả lời...”

“Hah...hah...” Á thở phì.

“Lại sai!!” Nhỏ lắc đầu rồi lại nhấn đầu Á xuống nước tiếp.

“Không...ặc!! Tôi... khụ... TÔI nói... khụ khụ!!” Á đau đớn.

“Tốt!”Nhỏ gạt đầu hải lòng.

“Có một cô gái...cô ta tên là...là Minh Khuê! Cô ta...đứng sau tất cả...cô biết về vụ Johnny, đúng không? Chính cô ta...cô ta đã làm điều đó,còn về Anh Vy, cũng là do cô ta!” Á thở hồng hộc

“Minh Khuê? Cô còn giấu tôi điều gì nữa không? Cô nên biết người có chồng rồi lúc nào cũng đáng sợ! OK?” Nhỏ nói.

“Tôi nói thật...tôi thề! Xin cô...đừng...” Á van xin.

“Cô biết quá nhiều về chúng tôi rồi! Tôi cần cô phải im lặng, nhắm mắt nghỉ ngơi đi! Da mặt của cô sau vài ngày không chạm nước thì sẽ bình phục trở lại. Cảm ơn vì đã hợp tác!!”

Nhỏ bước đi,tay cầm điện thoại nói với nó:

“Không cần phải đem Á về đâu, tìm hiểu về Minh Khuê,tao mới nhận thông tin!”

“Làm tốt lắm!” Nó cười

Nhỏ bước xuống lầu,cô gái tiếp tân kia vẫn nói mãi, anh thì nhủ mày khò! Tội nghiệp.

Cả hai bước ra ngoài,nhỏ ôm anh.

“Cô ta cũng khá ngoan ngoãn đấy chứ!” Nhỏ nói

“Em làm gì cô ấy vậy?”

“Anh lo lắng à! Vậy lên trên tắm chung với cô ta đi!!” Nhỏ liếc xéo.

” cưng à! Chỉ có một người anh dám tắm chung thôi!”

” là ai?” Nhỏ cười hạnh phúc.

” con Ducky ấy !” Ducky là chú vịt bằng cao su màu vàng.

“Anh...anh chết với tôi!!” Nhỏ tức giận rồi rượt anh.

Tại phòng 238...

“Alo...Mình Khuê? Tôi đây!! Có người biết kế hoạch của cô rồi!” Lan Chi nói.

“Ai đã kể cho chúng?” Minh Khuê ngạc nhiên

“Là... là tôi!”

“Cô phản bội tôi ư?” Minh Khuê nhú mày.

“Không...tôi bị ép...tôi xin lỗi!” Lan Chi khóc.

“Thôi khóc đi...người phản bội tôi đều phải chết!” Minh Khuê cười nguy hiểm rồi tắt máy.

“Alo...alo...! Không! Đừng giết tôi mà!!” Á run sợ.

\*kính kông \* tiếng chuông cửa vang lên,ả lo sợ đưa tay vặn khóa.

“Xin chào cô,cô là Lan Chi?” Một người đàn ông nói.

“Vâng...!”

“Tạm biệt cô!” Nói rồi người đàn ông đó thắt một sợi dây kẽm mỏng ngay cổ ả và siết chặt cho đến khi ả tắt thở rồi bước đi như chưa có việc gì xảy ra.

---

“Anh đã biết rồi sao? Sớm nhỉ? Nhưng không sao , Em chỉ mất hai con bài , còn lại... anh hãy chờ nhé! Khi ván bài này kết thúc,lúc đó em sẽ gặp lại anh! Sớm thôi!! Ha ha ha!!!” Minh Khuê cười điên dại.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 23: Trao Đổi...

“Minh Khuê. Cô gái chủ mưu là Minh Khuê!” Nó nhìn hấn.

“Không thể nào! Minh Khuê đã chết rồi!” Hấn trợn mắt,không tin

“Nhưng... có thể là hiện trường giả thì sao?” Nó bước đến gần hấn.

“Không thể,tất cả đều chết hết rồi!! Cả cô ấy cũng vậy! ” hấn ngồi sụp xuống.

” Vậy thì...là ai?” Nó nhú mày.

“Anh... anh không biết!” Hấn ôm đầu, còn ai muốn hại họ chứ!

“Cô gái tên Minh Khuê...có bạn thân hay gì không?” Nó ngồi xuống ngược nhìn hấn.

“Cô ấy không có bạn bè, họ hàng thì qua đời hết rồi. Nhưng khoan....còn một người.” Hấn sực nhớ.

“Là ai? Anh có nhớ không?” Nó chờ đợi

“Cô ấy có một cô Em gái sinh đôi, tên là Thanh Khuê! Thanh Khuê không đi chung chuyến bay đó nên không thể chết được!” Hấn nói.



“Nhưng tại sao lại tên là Thanh Khuê? Đồng bọn của cô ta đều gọi cô ta là Minh Khuê mà!” Nó thắc mắc.

“Có lẽ cô ấy bắt mọi người phải làm vậy!” Hấn ngẫm nghĩ rồi nói tiếp.

“Thanh Khuê thích anh...nhưng anh lại thích Minh Khuê...”

“Có lẽ là Thanh Khuê mượn tên của Minh Khuê để hại chúng Em!” Nó khoanh tay đi vòng vòng.

“Nhưng...cô ấy là Em của Minh Khuê! Không thể hại người mà Minh Khuê yêu thương được!” Hấn nhìn nó.

“Sao anh biết được! Cô ta có thể vì hận anh không thích cô nên mới vậy nè! Mệt!!” Nó lắc đầu ngao ngán.

Hấn không nói gì, chỉ im lặng nhớ về quá khứ...

Quá khứ~—————

“Anh Phong! Em thích anh.” Cô gái có mái tóc ngắn ngang vai nói.

“Nhưng anh lại thích chị của Em,xin lỗi Thanh Khuê.” Hấn xoa đầu cô.

“Nhưng... tại sao chị ấy lại có tất cả chứ! Từ danh vị,đến tình yêu,Em đều thua chị ấy! Em...EM GHÉT CHỊ ẤY!!” Thanh Khuê gào lên.

\*chát\*

“Chị...chị dám đánh em sao?” Thanh Khuê nhìn Minh Khuê.

“Em đừng lớn tiếng với người yêu của chị! Chị hơn em sao? Phải, chị hơn em về danh vị,về tình yêu đó! Còn cha mẹ, họ có yêu chị không?” Minh Khuê khóc.

“Chị!! Tôi không cần biết! Tôi phải có tất cả, còn chị,sao không chết luôn đi!!” Thanh Khuê cười điên dại.

“Em!! Khụ khụ!!” Minh Khuê ho ra máu.

“Minh Khuê!! Em làm sao vậy?” Hấn hoảng sợ.

“Phải! Chết đi,chết đi!!! Chị chết thì tôi sẽ có tất cả!! Ha ha!” Thanh Khuê bước đến gần Minh Khuê.

“Tránh ra!!” Hấn đẩy Thanh Khuê ra.

“Anh...anh sao lại...!” Thanh Khuê ngạc nhiên.

“Tôi không muốn cô ở đây nữa!! Duy Khánh( anh hai của nó )

nói đúng! Cô đúng là đồ ác độc!! Đến chị ruột của cô mà cô còn...hừ! Biến đi!!” Hấn lườm Thanh Khuê.

“Anh...” Thanh Khuê như không tin vào tai mình.

“BIẾN ĐI!!!” Hấn ôm Minh Khuê chặt hơn.

“Được lắm!! Hai người cứ chờ đó! Tôi sẽ không cho chị được sống yên đâu!! Còn anh Phong, chính Em sẽ đem anh về bên em. Ha ha!! ” nói rồi Thanh Khuê bước đi.

---

Hấn nhắm mắt, quá khứ thật đau khổ...

“Anh làm sao vậy? Không khỏe sao?” Nó lo lắng nhìn hấn.

“Anh...anh không sao!” Hấn cười yếu ớt.

“Cái mặt xanh lè vậy mà bảo là ổn à! Lại đây nằm một chút,sẽ khỏe thôi!” Nó vỗ đùi.

“Anh bảo...” hấn chần chừ.

“Nghe lời em, nghỉ ngơi một chút! Anh đã không ngủ hai ngày rồi.” Nó kéo hấn nằm xuống,đưa tay vuốt những sợi tóc lòa xòa trên trán hấn.

Hấn nhìn nó, đôi mắt hiện lên vẻ lo âu.Hấn lo cho nó. Hấn sợ sẽ có chuyện gì xảy ra với nó. Thanh Khuê sẽ làm bất cứ điều gì mà cô ta nói. Hấn chột run lên.

“Anh lạnh sao? Ôm em cho đỡ lạnh nè! Thiết là bánh bèo quá!” Nó vòng tay, cúi người ôm hân.

Hân mỉm cười, cứ như vậy đi...hân sẽ bảo vệ nó! Bảo vệ những người hân yêu, dù có chết!!!

Tại nhà Thanh Khuê...

“Có lẽ anh đã đoán ra rồi đúng không? Dùng tên của Minh Khuê, một mục đích là muốn xát muối vào vết thương của anh thôi! Chị Minh Khuê sướng thật nhỉ? Anh yêu thương chị ấy đến vậy mà chết quá sớm!! Ha ha ha!! Trò chơi này còn dài lắm! Lúc thích hợp em sẽ giải thích cho anh. ” Thanh Khuê nhếch mép rồi cầm điện thoại lên.

“Thực hiện đi!”

“Minh khuê! Em đừng lại đi!” Một giọng nam trầm vang lên.

“Anh dám cãi lời tôi? Anh muốn đi theo hai người kia à! Vội lại...đừng gọi tôi là Minh Khuê nữa! Cái tên ấy thật bẩn thỉu,gọi tôi là Thanh Khuê!” Ắ nhú mày,đưa tay gạt tàn thuốc lá.

“Tôi... Thanh Khuê! Em bị điên rồi! Sẽ nguy hiểm đến tính mạng của nhiều người,Em không nên thực hiện điều đó!” Anh chàng trong điện thoại nói.

“Hạo Thiên! Anh là nô lệ của tôi,đừng làm tôi bức! Thực hiện đi!” Ắ nói ngắn gọn.

“Em... được rồi!” Rồi anh chàng cúp máy.

“Để xem...nếu em đem tính mạng của mình ra đùa giỡn...anh có lo lắng không?” Ắ cười to.

“Anh Vy! Tôi đã sắp có được Phong rồi! Tại sao cô lại ngu ngốc mà chen ngang vào? Vậy đừng trách tôi!!! Chúng ta sẽ sớm hội ngộ thôi!” Ắ nhìn vào tấm gương.

“Gương mặt này...thật ghê tởm khi giống chị,Minh Khuê à! Tôi đã từng muốn thay đổi nó,nhưng bây giờ tôi lại thấy thật thông minh khi giữ nó lại!” Thanh Khuê đưa tay vuốt ve gương mặt.

\*xoảng\*

“TÔI SẼ GIẾT TẤT CẢ NHỮNG NGƯỜI ĐÃ CẢN TRỞ TÔI! DÙ CÓ LÀ NGƯỜI THÂN ĐI CHĂNG NỮA!! ĐỢI ĐÓ!!!!”

Ắ đập bẻ chiếc gương trước mặt,những miếng thủy tinh cửa qua làn da trắng,một miếng thủy tinh vô tình xoẹt ngang vết sẹo kéo dài kể bên mắt, trông thật xấu xí!

“Hạo Thiên! Làm xong việc đến nhà tôi. Tôi cần anh!”

Cô nói trong điện thoại rồi ngắt máy,gục đầu xuống,một giọt nước mắt hiếm hoi lặng lẽ rơi trên má...

“Chùng nào em mới kết thúc việc này hả Thanh Khuê?”

Hạo Thiên cầm điện thoại trong tay,mở thư viện hình ảnh ra,đưa tay xoa nhẹ bức hình một cô gái có mái tóc ngắn ngang vai trông thật đáng yêu, nụ cười không chút bụi trần nào giờ đây đã là nụ cười của một ác quỷ! Anh yêu cô, cô biết, nhưng cô vẫn lợi dụng tình yêu của anh. Anh đau lòng,nhưng yêu cô nên làm tất cả...kê cả giết đi những chứng ngại của cô! anh sẽ làm tất cả,chỉ mong cô sẽ lại cười với anh nụ cười đáng yêu đấy!! Anh... sẽ làm tất cả vì Em,Thanh Khuê!

Sau khi mọi việc ổn thỏa,Hạo Thiên đến nhà của Thanh Khuê như lời cô dặn.

\*kình kông\*

“Vào đi”

“Tôi đã làm xong rồi.” Anh bước đến bên cô.

“Tốt! Bây giờ thì tiếp tục đi!” Thanh Khuê ngược lên nhìn anh

Anh ôm cô,hôn cô,đem cô vào phòng ngủ. Phải! Giữa hai người là một cuộc trao đổi, cuộc trao đổi thể xác nhưng lại không có tình yêu...

(Còn tiếp)

## Chương 24: Bị Năm Thóp...

Nó nhìn hấn trong lòng, thờ dài...nếu như...nó biến mất... thì hấn có thể thoát ra được không? Nó lắc đầu nguây nguậy, mày điên à Anh Vy! Tự nhiên cái biến mất...xàm xàm không à!!

Nó nhìn xa xăm,hấn nhẹ rúc vào người nó. Cúi xuống nhìn hấn, nó mỉm cười nhẹ...nó yêu hấn...phải! Và sẽ không có thứ gì có thể cản được nó với hấn cả!! Nếu không,nó thề,nó sẽ chết thà!! Và người muốn ngăn cách nó với hấn...thì sẽ càng thà hơn...

---

“Anh Vy, chuyện mày nhờ tao làm xong rồi. Bây giờ chỉ làm theo đúng kế hoạch thôi.” Nhỏ ngồi xuống ghế sofa,ngã đầu ra sau.

“Tốt,đi thôi!” Sau khi cùng anh đỡ hấn vào phòng ngủ,nó bước ra ngoài nói với nhỏ.

Cả hai đi ra ngoài, nó cầm điện thoại lên:

“Mandy! Đến lúc rồi.” Nó lạnh lùng.

“Được! Mandy này lâu rồi chưa khởi động xương cốt,đi liền!” Cô gái tên Mandy háo hức.

Cả ba cô gái,ba cá tính khác nhau.

Nhỏ mặc bộ đồ bó sát màu đen ngang eo,chiếc quần jeans mài rách trông lạnh lùng, mang đôi boots quân đội màu đen nổi,mái tóc đen cột xéch một bên,viền mắt kẻ đen cùng đôi bông tai đính tán nhìn ngầu hết cỡ.

Mandy mặc bộ váy màu xanh trông hiền thực, váy xòe ngay đùi cùng chiếc quần sọt nhỏ màu trắng, mái tóc uốn nhẹ cột sang phải, đeo chiếc kính trông tri thức,mang đôi giày bệt màu xanh nổi. Một cô gái trang nhã.

Còn nó, mặc cho mình bộ đồ sexy vô cùng,chiếc váy đồ dài ôm sát mông quyến rũ, áo crop top màu đen trong bí ẩn, đôi giày cao gót màu bạc nhẹ bước như không. Nhìn nó quyến rũ chết người.

“Ah!!! Không chịu đâu!! Mày nghĩ làm sao mà tao lại mặc cái bộ đồ...trông như dân punk thế!!!” Nhỏ la lên.

“Mày điên à con kia, đường đường là Mandy Phạm chuyên về punk mà lại đi ăn mặc thùy mị như bà chị kia hả. đổi lại!” Mandy gào lên chỉ vào nhỏ rồi nói với nó.

“Biết làm sao giờ, phải có lý do tao mới cho tụi bay mặc như thế này chứ! Mandy, mày phải đột nhập vào thư phòng của anh chàng này.” Nó đưa một tập hồ sơ cho Mandy.

“Úh!! Trai đẹp!!” Mandy sáng mắt.

“Thấy trai đẹp là sáng mắt à!! Thấy mà ghét! Hứ!!” Nhỏ hất mặt.

“Nè nè,tui đã làm gì cô chứ?” Mandy liếc nhỏ

“Hai người yên cho tui nhờ! Nhi, mày đi vào pub PUNK để gặp cô gái này,sau khi lấy được thông tin từ cô ta...thì nhờ mày!” Nó cười.

“Được!!!” Nhỏ nháy mắt.

“Còn tao phải đi gặp một người...tụi mày...không biết thì tốt hơn!” Nó nhìn nhỏ và Mandy.

“Ừ! Làm cho tốt vào! Tao còn phải về với chồng nữa!” Nhỏ cười nhếch mép.

“Tôi không hiểu vì sao anh Khánh lại thích cô? Anh ấy đáng lý là của tôi!! Mandy nhìn nhỏ tức.

“Trâu già bày đặt muốn nhai cỏ non à! Hứ!” Nhỏ nói rồi đi làm nhiệm vụ.

“Cô! Tức chết đi mà!” Mandy giậm chân rồi quay phắt bỏ đi, gương mặt tức giận không phù hợp với cá tính dịu dàng.

“Haizz! ” nó lắc đầu rồi đi về một phía...

Tại PUNK...

“Giết nó cho tao!” một giọng nói lạnh lùng vang lên.

“Xin chị...chị đừng giết em, Em còn mẹ già cha trẻ...í lộn...mẹ già cha bệnh tật!” Anh chàng dưới đất run rẩy.

“Mày dám liếc đại ca,mày đến số rồi!” Một thằng đầu gấu hung tợn gào lên,đá anh chàng một cái.

“Tụi bây, làm nhanh đi! Hết vui rồi...” cô gái có mái tóc đỏ rực,mặc chiếc áo da bó sát thân hình nóng bỏng đang hút thuốc,lạnh lẽo nhìn chàng trai dưới đất.

“Đạ!” Cả đám vâng lệnh rồi tụ lại đập tới tấp.

Tiếng la hét đau đớn hòa lẫn với tiếng nhạc xập xình...

“Chắc! Thật ồn ào!” Nhỏ nói khó chịu.

“Ai dám nói như vậy?” Thằng đầu gấu bước ra.

“Tao đây!”

Hắn ta quay phắt lại.Nhỏ đứng đằng sau lưng hắn,nhếch mép đưa chân đá ngay bụng một phát làm hắn ta gục tại chỗ.

“Tao cũng không muốn nói nhiều,nhưng cho tao hỏi một chút...ai là Hoàng Anh?” Nhỏ nghiêng đầu qua một bên.

“\*\*! Đánh nó cho tao!!” Không thể nhìn anh Em của mình bị đánh bởi một cô gái,tụi đàn em xông lên nhào vào nhỏ.

“Thiệt là...thôi! Muốn chơi?” Nhỏ nhướn mày.

“Thế thì tới đây!” Nói rồi nhỏ nhảy lên vai của thằng chạy trước lên,đưa chân đá gục hết tất cả.

Sau khi “đánh nhau” xong...nói là đánh nhau chứ nhỏ nhìn cứ như múa hip hop, còn mấy thằng kia thì cứ giật giật dưới đất “minh họa”.

“Tao hỏi lại...ai là Hoàng Anh?” Nhỏ phui tay.

“Là tao! Ai sai mày đến đây?” Một cô gái có thân hình nóng bỏng,chiếc váy da beo ôm sát ba vòng chuẩn,ánh mắt đã kiêu ngạo kẻ xéch, mái tóc đỏ đến khó chịu,mùi thuốc lá thoang thoảng.

“Mày biết Thanh Khuê? Tao chỉ muốn hỏi chuyện một chút,ngoan ngoãn nói thật!” Nhỏ ngồi xuống ghế sofa,tay với lấy chai rượu trên bàn.

“Thanh Khuê? Tao không biết cô ta là ai.” Hoàng Anh xoay lưng đưa chân đá cánh tay bẩn thỉu của anh chàng tội nghiệp hỏi nầy.

“Đừng giả vờ nữa, tao chỉ có chút thời gian để ở đây với mày thôi, trả lời đúng thì sẽ có khoang hồng!” Nhỏ tu rượu.

“Ha! Nực cười! Tao không biết thì làm sao trả lời cho mày!” Ầ cười khinh bỉ.

“Xác nhận?” Nhỏ nhử mày.

“Mày...mày định làm gì?” Hoàng Anh lùi bước.

“Ám sát!” Nói rồi nhỏ rút cây súng ngay đùi,đưa tay bắn vào tâm đầu của Hoàng Anh làm ả ngã xuống đất.

Máu lan ra nhìn đỏ cả mặt đất, những tiếng hét thất thanh khi nghe tiếng súng liên rôi khỏi đó.

“Alo, tao lỡ giết ả rồi!” Nhỏ nũng nịu.

“Tao biết ngay là mày sẽ giết ả mà! Thôi, giờ thì làm gì,mày hiểu chứ?” Nó lạnh lùng.

“Chuyện! Để tao lo,mày cẩn thận đấy! Anh chàng mà mày sắp gặp...không phải dễ đâu!” Nhỏ cười rồi tắt máy.

Nhìn xung quanh,chắc rằng không còn khách nào ở lại,nhỏ cầm cây côn dưới đất lên đập bể tú rượu rồi đổ ra sàn. Cầm bật lửa,nhỏ chán ghét nhìn Hoàng Anh,vì mày mà tao phải bỏ cái bật lửa yêu quý này nè! Chết cũng đáng!!

Quăng bật lửa vào đồng rượu dưới đất,lửa lập tức bật lên,nhỏ thản nhiên bước ra ngoài, sau lưng là đám cháy dần lớn lên rồi phát ra tiếng nổ mạnh. Nhếch mép, về với chồng thôi!!

Bên Mandy thì cũng chả khá hơn là bao nhiêu...

“Cô em, nhìn thư sinh mà gớm nè!” một anh chàng đẹp trai đưa tay vuốt má cô.

“Anh...anh có biết cô gái này là ai không?” Cô đẩy nhẹ anh ra,cầm một bức ảnh.

“Thanh Khuê?”anh chàng ngạc nhiên.

“Anh biết ư? Vậy cho Em biết...cô ấy đang ở đâu đi!” Cô dính sát vào người anh ta,đưa tay xoa nhẹ bờ vai săn chắc.

“Em cần biết làm gì? Bây giờ tập trung chuyện chính đi.” Nói rồi anh ta cắn nhẹ tai của cô rồi kéo cô về căn phòng ngủ.

Không khí dần nóng lên,cô hôn anh ta thật sâu...

Thật buồn ngủ....

“Hừ! Chị này phải hi sinh đôi môi xinh đẹp cho chú mày là may lắm nhé! Tỉnh dậy là chết với chị!” Cô đưa tay xoa mạnh môi mình,nhấn nhó rồi bắt điện thoại.

“Xong rồi, giờ thì làm gì?”

“Lấy tài liệu về cô ta rồi tao cho mày anh chàng đó,muốn làm gì...thì tùy mày!” Nó cười rồi cúp máy.

“Tài liệu? Hừm! Nếu là tài liệu thì...mình sẽ cất ở đâu nhỉ?đi kiếm thôi!” Cô bắt tay vào tìm tài liệu.

Trong tủ cũng không có, toilet cũng chả thấy,đề đâu nhỉ? Cô dựa lưng vào tường,đột nhiên bức tường dịch chuyển. Cô ngạc nhiên rồi cười thích thú,tuyệt!!

Bước xuống thì cô đứng lặng...thằng cha này...đích thị là dân SM\*!!

Nhìn căn phòng đồ quuyến rũ này,để anh tỉnh lại xem...tôi sẽ cho anh nếm đủ!!

Đi vòng vòng,cô.rót cục cũng thấy tập tài liệu.

Hí hửng mở ra xem,cô mở to mắt...

“Tôi biết rằng cô sẽ bảo người đến tìm tôi. Báo cho cô biết...điều cô đang cố gắng...tất cả chỉ là vô ích thôi! Chúng ta sẽ gặp lại mà,nên đừng vội...”

những dòng chữ viết nghiêng trên mặt giấy..cô phải báo cho nó biết thôi!!

“Alo,Anh Vy...Mày đừng đi... anh vy!! Hự! Bíp bíp bíp...” rồi tắt máy.

“Mandy! MANDY!!! ” Nó hét lên, không lẽ,sẽ lại có người ra đi sao? Nó không thể để chuyện này xảy ra được.

Khi cô tỉnh dậy,thì thấy mình đang ở trong căn phòng đỏ. Cả người bị trói bởi sợi dây da, vùng vẫy muốn thoát ra nhưng...

“Đừng vùng vẫy nữa,vô ích thôi!” Anh chàng hồi nãy.

“Uhm!” Cô không thể nói được vì đã bị bịt miệng.

“Cô Em cũng ngon nhỉ! Dám làm thế với cả anh hể?” anh chàng bước đến gần cô,cầm cằm của cô nhấc lên.

“Uhm!” Cô mở to mắt.

“Tôi sẽ cho cô Em nếm thử mùi vị của căn phòng này nhé! Em là người đầu tiên đấy!” Anh cười thích thú,cầm một cây roi màu nâu khế vuốt lên da thịt cô.

“Uhm!” Cô chống cự.

Không thể để như vậy được,cô phải báo cáo với nó và nhờ biết. Vùng vẫy, nước mắt rơi trên khuôn mặt xinh đẹp làm anh dừng lại.

“Đừng khóc!” Anh nói nhẹ rồi gỡ miếng băng keo ở miệng cô ra.

Như được giải thoát, cô nức nở.

“Cho tôi về,xin anh!”

“Về? Tôi còn chưa nếm đủ vị của Em thì về đâu được!” Anh quay lưng đi.

” Trung Kiên,anh thật hèn hạ! Cột tôi vào những thứ dơ bẩn này rồi anh nhong nhong đi à! Thả tôi ra rồi chúng ta đấu tay đôi!” Cô khinh bỉ.

“Tay đôi? Em...” anh bước đến gần cô, cười nhếch mép.

“Thú vị!” Rồi anh cầm cây roi lên đánh vào cô, chiếc áo chốc bị xé đôi.

“Để tôi xem biểu cảm của em, nhé!” Anh xoa dùi vai nhỏ nhắn đang run rẩy.

Không lẽ... cô sẽ chết dần ở đây sao?

---

Nó lo lắng nhìn chiếc điện thoại trong tay...

“Cô mà dám làm gì Mandy, tôi sẽ xé cô ra thành nhiều mảnh, nhớ đó!” Nó nói chỉ để cho nó nghe được.

“Alo, nguy rồi! Mày phải đến trợ giúp cho Mandy!!” nó vừa chạy vừa gọi điện cho nhỏ.

“Giê? Tao mà phải đi cứu cái con Punk lập dị ấy chứ!!” Nhỏ gác chân lên bàn, mới về ôm chồng vài cái rồi bị con nhỏ punk kia phá! Tức!!

“Tao... tao xin mày, Nhì! Cô ấy là bạn của tao với mày, tao không muốn đứng nhìn như thế!” Nó khóc, ai bảo nó hoàn hảo, ai bảo nó không biết sợ! Nó sợ nhất là khi thấy người thân của mình rời xa nó! Sợ lắm.

“Anh Vy...” nhỏ ngạc nhiên.

“Thôi được rồi, tao cũng không muốn mất cái con punk đó nên...” nhỏ cười.

“Cám ơn mày nhiều lắm! Bây giờ thì đi thôi! Mọi việc nhờ mày! Tao còn phải giải quyết tên này!” Nó lau nước mắt rồi bước đi.

“Hào! Cẩn thận!!” Nhỏ nhắc nhở rồi tắt máy.

“Em lại đi đâu nữa?” Anh ôm nhỏ.

“Em đi đây xú! Về liền!” Nhỏ hôn lên má anh rồi vẫy tay chào.

“Đi cẩn thận, nhé!” Anh lo lắng.

“Em biết rồi, yêu anh!” Nhỏ nháy mắt rồi đi ra ngoài.

Anh nhìn nhỏ đi dần, tay lấy điện thoại bấm số gọi cho hấn.

“Bắt đầu rồi!”

“Được!” Hấn nhận cuộc gọi rồi tắt.

“Tại sao em lại làm như thế một mình chứ!” Hấn đứng dậy, chạy đi tìm nó.

(thật chất là nó đi với 3 mình a~!)

---

Xin lỗi các bạn vì đến bây giờ mới ra chap mới! Mình đã bồi dưỡng thêm mấy trăm chữ nưaz đó! Bây giờ là 2176 chữ nha! Bai bai!

Kem

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 25: Chạm Mặt.

“Cô nhóc này! Tại sao lại làm như thế 1 mình chứ?” Hấn chạy ra khỏi phòng.

Chuyện này, nó không thể xảy ra chuyện gì được, có mệnh hệ gì...hắn không dám nghĩ tiếp.

---

“Cái con punk kia!! Mi mà xảy ra chuyện gì là chết với ta!!” Nhò đi trên mô-tô, chạy nhanh đến địa điểm mà Mandy đang bị bắt giữ.

---

“Đây rồi!” Nó nhìn tòa nhà trước mặt, không thể tin được đây là nơi mà nó thấy anh...anh vẫn...

“Hít thở sâu vào ta oi, phù phù!” Nó phù mang trợn má làm người đi đường phải “ngoáy nhìn”.

“A...mẹ ơi! Chị kia nhìn ghê quá đi!!” Một cậu bé khoảng 6 tuổi khóc rống lên nhìn mẹ.

“Bỏ đi, chị ta bị bệnh tâm thần đấy!” Mẹ của cậu bé đó kéo tay cậu đi.

“...” dám nói nó bị điên à!! Mà thôi cũng phải, ai lại đứng ngoài đường mà cái mặt phù lên phù xuống như con ếch thế này!!

Nó đi vào tòa nhà đó, đi đến lễ tân nó mỉm cười.

“Cho hỏi Triệu tổng đang ở đâu?”

“Chị có hẹn trước không?” cô tiếp tân nhẹ ngẩng đầu lên.

“Cô cứ gọi cho Triệu tổng rằng Anh Vy đã đến là được rồi.”

“Vâng.” Tiếp tân gật đầu rồi bắt máy lên gọi.

“Thưa Triệu tổng, có cô gái tên Anh Vy muốn gặp anh...Vâng...ạ được...tôi biết rồi...ạ.”

“Sao?” Nó nhìn cô tiếp tân.

Cô tiếp tân nhìn nó từ trên xuống, từ từ đánh giá về ngoài, tuyệt!!

“Triệu tổng bảo rằng cô là vợ ngài ấy, thừa phu nhân, mời cô đi theo tôi.”

What?? Vợ?? Hồi nào nhỉ?? Anh lại đùa quá trớn rồi! Nó nắm chặt tay, anh!! Vẫn như xưa nhỉ?

Nó ngoan ngoãn đi theo cô tiếp tân, lên đến tầng cao nhất, cô tiếp tân cúi người.

“Mời phu nhân. Có chuyện gì cô cứ gọi xuống bộ phận giúp đỡ. Tôi xin phép!” Rồi cô tiếp tân lui ra.

Nó vẫn muốn cô tiếp tân ở lại, nó sợ...sợ lại đau khổ như lần đó...nhưng nó vẫn quyết tâm mở cửa.

\*cạch\*

“...” nó im lặng đứng trong phòng, cúi mặt xuống.

“Chào em, Anh Vy!” Một tiếng nói trầm vang lên trong căn phòng lạnh lẽo.

Nó giật mình, tay vô thức nắm chặt lại, đã từ lâu nó đã không được nghe giọng nói trầm ấm này rồi.

“Sao em lại cứ cúi mặt như thế? Ngẩng lên cho anh xem nào!” Triệu tổng bước lại gần nó, rất lâu rồi, kể từ khi nó rời xa anh...

Nó thấy khí lạnh bao quanh người, rùng mình rồi từ từ ngẩng mặt lên nhìn anh. Vẫn là gương mặt đó, đôi mắt nâu lẫm lẫm, chiếc mũi cao cùng đôi môi mỏng... nhưng sao...nó lại thấy... thật khác...khác ở chỗ là...đôi mắt anh không còn ấm áp như xưa khi nhìn nó...đôi môi không còn mỉm cười dịu dàng khi nói chuyện với nó nữa!

“Em vẫn mãi là cô bé đáng yêu mà anh quen.” Anh đưa tay xoa đầu nó.

“Nhưng anh thì không còn là người mà em từng biết.” Nó đẩy anh ra, lạnh lùng đưa tay vuốt lại tóc.

“Em trưởng thành hơn nhiều rồi Anh Vy.” Anh cười dịu dàng.

“Anh cũng vậy, và làm ơn hãy bỏ cái nụ cười giả dối đấy đi, Triệu Khang. Nhìn nó thật bẩn mắt!” nó nhìn anh.

Triệu Khang bắt ngờ, anh không tin được rằng nó dám nói thế với anh.

“Em bảo sao? Già dối ư? Bẩn mắt?” Anh tiến lại gần, nâng cằm nó lên.

“Em cũng có gan nhì! Bao lâu rồi kể từ khi anh rời xa em? ”

“Nực cười! Nhớ không lầm chính là EM rời xa anh mới phải!” Nó chán ghét nhìn anh.

“Phải! Em rời xa anh, nhưng không ngờ rằng em có thể phát hiện ra” anh đi đến bàn làm việc rồi ngồi xuống.

“Đến bây giờ tôi vẫn rợn da gà khi nhớ thấy cảnh đó!” Nó cười nhếch mép

“Tại sao em không làm gì khi phát hiện?” Anh ngẩng đầu nhìn sâu vào mắt nó.

“Làm gì chứ? Tôi không kéo ả ra vì ả ta đang bận “trần truồng”, tôi không muốn làm dơ bản thân” nó ngồi xuống chiếc ghế sofa.

“Tốt lắm! Bây giờ có lẽ em đã có người khác?” Anh gõ mặt bàn.

“Tất nhiên! Và anh ấy tốt hơn anh rất nhiều!” Nó cười hạnh phúc khi nhớ đến hắn.

Anh ghen tỵ với chàng trai của nó.

“Chắc rằng em đến đây không phải là để muốn giới thiệu bạn trai mới cho anh? ” anh ngã người ra sau ghế.

“Đúng đấy! Tôi chỉ hỏi vài câu ngắn thôi...” Nó đứng lên đi lại gần bàn của anh, nhìn ra ngoài cửa...

“Anh sẽ thành thật trả lời! ” anh cười.

“Tốt! Vậy anh có biết Thanh Khuê?” Nó đi thẳng vào vấn đề.

“Anh còn chưa nghe cái tên đấy bao giờ thì sao anh biết được?” anh nhìn nó.

“Thành thật của anh là thế đấy hả?” Nó cau.

“Nếu anh bảo là biết thì sao mà không biết thì sao?” Anh cười, nó vẫn nóng tính như xưa.

“Nếu anh bảo anh biết, tiếp câu 2! Còn không, thì tôi về!” Nó lạnh lùng nói.

“Được! Vậy tôi rất muốn biết câu 2 mang ý nghĩa gì.” Anh xoay ghế.

“Nói vậy là anh biết cô ta? Được rồi, anh hãy nói xem cô ta sẽ làm gì tiếp theo?” Nó nhìn anh.

“Làm gì? Hừm! Có lẽ cô ta sẽ ở đây và nói chuyện với em? ” anh nói rồi đứng dậy bước đến cánh cửa màu đen kia, đưa tay vặn khóa.

“Cái...!” Nó bất ngờ.

Sau cánh cửa ấy chính là Thanh Khuê, gương mặt sắc sảo cùng nụ cười nhếch mép kiêu ngạo của cô ta làm nó bực mình.

“Chào cô Anh Vy! Cuối cùng cũng gặp được cô.” Thanh Khuê bước lại gần nó.

“Bất ngờ thật đấy! Đây chẳng phải là cô gái mà tôi từng bắt gặp là lên giường với Triệu Khang sao?” Nó khoanh tay nói chậm rãi.

“Cô cũng tỉnh mắt chứ nhì? Phải, tôi là cô gái bị cô bắt gặp đấy!” Thanh Khuê cười quý dị, tay lướt qua gương mặt của Triệu Khang.

“Cô đã làm anh ấy rời xa tôi! Tôi đã làm gì cô chứ!” Nó nhìn Thanh Khuê

“Ngay từ đầu, anh ấy đã thuộc về tôi! Nhưng tôi vẫn chấp nhận cho anh Khang vui đùa bên ngoài! Nếu cô bảo tôi là kẻ thứ 3 thì cô nhầm to rồi!” Á tựa bộ ngực nóng bỏng vào anh.

“Tôi cũng không tin được việc này! Thôi cũng được, không tranh giành với cô nhưng tôi muốn nói rằng: Tránh xa Phong ra!” Nó gằn giọng.

“Cô!! Cô thật láo toét! Ngay từ đầu hai người đàn ông này là của tôi! Cô từ đâu cướp mất!” Thanh Khuê tức.

“Của cô? Sao tôi không thấy cô “đán mác” lên Phong nhì?” Nó khinh bỉ.

“Ý cô là gì?” Á nhú mày.

“Phong chưa từng là của cô, hay nói cách khác... Phong từng là bạn trai của chị cô!..Minh Khuê!” Nếu không đánh nhau được, vậy thì sát muối vào! Ta sát, ta sát!!



“Cô!! Cô đừng nhắc đến cái tên đó! Cô im đi!” Á gào lên.

“Tôi có miệng cơ mà! Thanh Khuê! Ngay từ ban đầu, Phong trả là gì của cô hết, mà là của chị cô, Minh Khuê! Rồi sau đó, anh ấy là của tôi, của Anh Vy này!” Nó chỉ vào mình.

“Cô im đi!!” á tức giận.

“Nếu cô đã biết quyền sở hữu của tôi và Phong rồi thì mời cô tránh ra!” Nó cười.

“Quyền sở hữu? Tức cười! Được! Tôi sẽ tránh ra một bên, kéo bị nướng chết!” Á nhìn đồng hồ trên tường rồi kéo Triệu Khang đi ra ngoài và khóa cửa lại.

Nó ngơ ra rồi nhìn xung quanh...

\*Tít...tít...tít!\*

Nó trợn mắt, lập tức chạy lại cửa sổ, đưa chân mang giày cao gót đá vào nền kính, kính dần hiện ra nhiều mảnh nứt rồi vỡ òa.

Không suy nghĩ nhiều, nó nhảy ra ngoài, sau lưng nó là tiếng nổ lớn.

\*BÙM!!\*

“Con Thanh Khuê chết dẫm, để tôi gặp lại hai người coi, tôi sẽ khiến cho hai người khó coi nhất lịch sử!” Nó tức giận rồi đưa tay lấy khẩu súng ngang đùi, xoay lưng bắn vào bức tường, cây móc từ súng móc vào bức tường giúp nó không rơi nữa, nó xoay đầu nhìn xuống, rơi từ đây không nát thì đời cũng tàn!!

Đám nhân viên từ trong ủa ra như đàn kiến khi nghe thấy tiếng nổ lớn, nó đu xuống dần rồi leo vào cánh cửa của tầng một, phui tay rồi chống hông.

“Thật bực mình, biết thế thì đã mặc quần rồi!” Nó nhìn cái váy rách rã rồi trông thảm vô cùng.

Nãy nó đã quan sát tình hình bên ngoài cửa sổ, như đã bảo, với chiều cao đó, không nát thì cũng tàn!

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 26: Tình Mới.

“Alo, sao rồi?” Nhi lên tiếng.

“Sao trắng gì! Rách bà cái váy còn đâu!! Hừ!” Anh Vy bực mình.

“Ha ha, lâu ngày không gặp, anh ta cũng gan nhỉ! Giờ tao đang đứng trước tòa nhà của con Mandy đây này!” Nhi ngược nhìn tòa nhà cao.

“Đội tao, đừng manh động! Con nhỏ Thanh Khuê nó biết rồi.” Anh Vy tức tốc lấy chiếc ducati ra chạy thật nhanh.

“Cái con đó, tao mà gặp nó thì tao cho nó nát!!!” Nhi nghiêng răng.

“Cúp máy trước, tao phải chạy rồi!” Nói rồi Anh Vy tắt máy.

---

\*chát!\*

“Ah...!” Mandy rên lên.

“Nói đi, có phải đến đây để tìm hiểu Thanh Khuê không?” Trung Kiên vuốt nhẹ cây roi da lên khuôn mặt đang đỏ ửng của cô.

“Hah...Hah!” Mandy thờ dốc, chút sức lực còn lại chỉ có thể liếc nhìn Trung Kiên.

“Ngoan ngoãn nói ra, thì em đâu bị như thế này.” Trung Kiên cười rồi lạnh lùng vung roi lên làn da trắng hồng.

\*chát!\*

“Ah... hah...hah!! ” Mandy đau đớn nhú mảy.

Chỉ tại cái thứ quỷ quái đang giữ tay cô ở trên, chứ không thì anh ta no đòn.

\*chát!\*

\*chát!\*

\*chát!\*

Mandy khụy xuống, khuôn mặt đầm nước mắt bỗng chốc vô hồn.

Những vết roi hằn trên da, những giọt mồ hôi chảy xuống làm rát đến đau đớn.

“Không... không!! Đừng mà!!!” Mandy mê sảng.

“Này! Em sao vậy?” Trung Kiên bất ngờ nhìn người con gái đang nhắm mắt thật chặt trước mặt.

“Đừng...hah... đừng đánh nữa!!” Cô mơ hồ nói.

Trung Kiên ghệt mặt nhìn cô, làn da trắng trông chốc lát đã đỏ lên, có vài nơi rướm máu nhìn thâm vô cùng. Có phải cậu quá đáng không?

Sau đó thì cô chẳng nhớ gì nữa, ngất đi.

Lúc thức dậy thì thấy bản thân đang nằm sấp trên chiếc giường êm ái. Cựa mình một chút, cô nhú mảy: đau quá!

“Em thức rồi hả?” Trung Kiên bước vào, trên tay là một thau nước ấm.

“...” cô không còn hơi đâu mà tranh cãi với anh ta, mệt mỏi tựa vào gối.

Trung Kiên hiểu ý liền đi đến ngồi cạnh Mandy, đưa tay vắt chiếc khăn ấm.

Cô bất ngờ rồi nói:

“Anh làm cái...ah!!! ” cô thống khổ kêu lên.

“Em yên chút đi!” Cậu đưa tay lau nhẹ lưng của cô.

Cô nằm yên nghe lời, nước ấm làm dịu vết thương cảm giác thoải mái. Cô thở dài.

“Nếu em nghe tôi, thì đâu đến nỗi.” Vắt khăn rồi lại lau nhẹ lưng cho cô.

“Hừ!! Tại anh khốn... ả!! Làm gì thế!!?” Mandy đau nhức rít lên.

“Chứ không phải em đến đây là có mục đích xấu à!” Trung Kiên dừng tay.

“Xấu cái nỗi gì!! Tôi chỉ là đến để hỏi anh vài câu, lấy vài thứ đồ rồi đi về trong bình yên của đất nước! Chứ mục đích xấu gì đâu!!” Mandy tức giận, cô là có ý tốt chỉ nghĩ đến đó thôi đấy! Chứ mấy vụ trước, cô giết sạch!

“Vậy sao?” Trung Kiên cười rồi lấy hủ mật ong trên bàn, đưa tay quét một ít lên lưng cô.

“Anh...anh quét cái gì lên lưng tôi vậy?” Do nằm sấp nên cô không thể thấy gì.

“Muối ớt.” Cậu lạnh lùng nói.

“Cái gì?” Cô hoảng loạn, đã đau rồi còn phết ớt lên làm gì?

“Đùa thôi, là mật ong!” Cậu cười.

“Haizz, quét nhanh nhanh đi tôi còn đi!” Cô thở phất ra rồi nói.

“Đi? Đi đâu?” Cậu hỏi, tay lại đổ một lớp mật ong nữa.

“Đi về! Ở hay cái anh này vui nhỉ?” cô nghiêng người nhìn anh.

“Không cho em về! Ở lại đây với tôi!” Trung Kiên bá đạo nói.

“Hở?” Cô ngoảnh mặt ra.

Còn chưa rõ việc gì thì Trung Kiên cúi xuống hôn lên tấm lưng nhỏ nhắn của cô, cậu cười:

“Tôi thích em rồi, làm sao đây?”

“.....” cô im lặng.

Ai đó cứu cô với!!!!!!

---

“Mày đây rồi! Lên thôi.” Nhi nói rồi kéo nó vào tòa nhà.

Cả hai đứa chuẩn bị đặt chân vào thì...

“Ái ái!! Đau...đau quá!” Nó ôm tai.

“Á!! Đau!!” Nhi cũng y chang.

“Cả hai đứa, đi làm mấy cái vụ này mà trốn các anh hả?” Khánh tức giận.

“Hai em thật ngốc, lỡ có chuyện gì rồi làm sao?” Phong kéo tai nó.

“Bỏ ra bỏ ra! Em là em làm việc tư, không làm việc công!” nó nhăn mặt.

“Em còn dám nói!” Phong nhú mày.

“Hừ! Ta nói đấy! Bỏ ra!” Anh Vy kêu to.

“Anh bỏ ra coi! Đau lắm!” Nhi nhăn nhó nhìn anh.

“Vợ hừ! Sao hành động một mình?” Anh hỏi.

“Chồng đáng ghét! Buông ra! Em làm hai mình chứ không phải một mình!!” Nhỏ vùng vẫy, lỡ tai sắp bị anh làm đứt rồi!!

“Còn cãi lại? Về nhà chết với anh.” Khánh nhếch mép rồi kéo nhỏ về.

“Này này!! Con Mandy đang gặp nguy hiểm, sao tụi em có thể về?” Anh Vy nhìn Khánh.

“Nguy hiểm? Mandy?” Phong và Khánh hỏi nó.

“Đúng vậy!” Anh Vy gật đầu, tay xoa xoa đôi tai đỏ ửng.

“Phụt!! Há há há!!” Bỗng hai người cười to.

“Hai anh bị sao vậy?” Nhi nhìn chồng nhỏ với Phong.

“Mandy mà gặp nguy hiểm? Nhỏ làm cho người khác gặp nguy thì có!” Hảns cười to.

“Đúng đúng!” Khánh gật đầu.

“Hai cái con người bị dở não này! Con Mandy sắp chết đến nơi rồi đấy mà còn đùa!” Nó tức giận.

“Thiệt sao?” Cả hai chàng ngừng cười.

“Thiệt! Bây giờ để cho tụi em thay trời diệt họa nào!” Nhỏ phản kích.

“Diệt họa thì cho hai anh chung với.” Khánh nháy mắt.

Cả 4 con người đẹp mã đi vào đại sảnh, nhỏ nhìn chồng rồi nói:

“Chồng yêu! Làm nhiệm vụ của anh đi!” Nhi cười.

“Nữa sao?” Khánh thờ dài.

Nhỏ gật đầu không thương tiếc!

“Haizz!” Anh thờ dài rồi đi đến nhân viên tiếp tân, mỉm cười đánh lạc hướng.

Y như rằng cô tiếp tân kia liền khai báo nơi của Mandy đang ở.

Cả 3 con người tức tốc chạy lên thang máy, để anh ở lại một mình chống chọi với quý cô tiếp tân mê trai đẹp!!

“Anh đi lối này, xem thử có chuyện gì không.” Nó nhìn hấn.

“Em muốn anh thí nghiệm trước hả?” Phong nhìn nó.

“Tất nhiên! Em còn quá trẻ để chết!” Anh Vy cười.

“Cái con nhóc này!” Hấn xoa đầu nó.

“Ú cái anh này!” Nó phụng phịu.

“Ú cái em này!” Hấn bắt chước.

“Mấy người mà ứ nữa là ở đây luôn nhá!” Nhỏ tức tối.

Chồng nhỏ đang phải vật lộn dưới lễ tân mà hai cái người bị nã này cứ ứ qua ứ lại!!

“Biết rồi!” Hấn nói rồi đi kiểm tra.

Thế là 2 con người liền nhanh nhẩu chạy lên tầng cuối, nơi mà Mandy đang bị bắt giữ.

Hai đứa đứng trước cửa phòng bằng gỗ, nó áp sát tai vào cửa nghe ngóng.

“Đau quá!” Tiếng Mandy vang lên.

“Mandy đang bị tra tấn!” Nó lo lắng, rồi lại nghe tiếp.

“Tôi mà qua khỏi ải này thì anh như xương!” Mandy cau gợn.

“Cái con ngu này! Đang bị bắt mà miệng lưỡi độc địa quá!” Nó lắc đầu.

“Á! Anh làm cái gì vậy!!” Mandy hét toáng lên.

Nó hoảng loạn:

“Chúng ta phải vào cứu nó thôi!” Nó nói với Nhi rồi cả hai đứa đập mạnh cánh cửa.

\*rầm!\*

“Cánh sắt đây giờ tay lên!” Nó giả bộ gào lên.

Cả hai đứa nó đứng lặng, sau đó là nghệt mặt ra, tiếp đến là tròn tròn mắt.

“Hú hồn! Hai đứa bay làm gì mà đập gãy cửa của người ta rồi?” Mandy ngồi nhìn nó với nhỏ.

Cả hai vẫn chưa hiểu chuyện gì.

“May quá! Vào đây chơi đánh bài với tụi này! Đúng lúc đang thiếu 2 người.” Cô cười, vẫy tay kêu tụi nó.

Lúc này nó mới phát hiện ra bên cạnh cô là một chàng trai.

“Sao lại... vậy là sao?” Nhi ngơ mặt ra.

“Sao gì? Xuống đây chơi đánh bài!” Mandy cười.

“Không phải... là mày... bị tra tấn sao?” Nó nói lấp.

“Tra tấn? Khi nào?” Mandy hỏi

“Tao nghe mày la lối to lắm mà!” Quái lạ, chả lẽ nó bị lãng tai?

“Đâu có! Tao đánh bài thua bị cha này búng trán! Thốn thẩu trời!” Mandy chỉ vào chàng trai bên cạnh của mình.

“Chào hai em, anh là bồ của cô nàng này!” Trung Kiên cười.

“Khi nào là bồ anh chứ! Đáng ghét!” Mandy phùng má.

“Khi em bước vào căn phòng này.” Trung Kiên hôn lên trán cô.

“Đáng ghét quá à!” Mandy nói.

Nó và nhỏ chả hiểu gì, một hồi nó gào to :

“TRỜI OI TAO MUỐN GIẾT MÀY QUÁ CON ĐIÊN KIA!”

Làm nó và nhỏ lo lắng muốn chết, còn chuẩn bị vài quả lựu đạn mà bước vào đây thấy cô âu yếm với cái thằng lạ mặt!!!

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 27: Chap 27

Nó tức giận, nghiến răng mà nhìn cái đám đang có chiều hướng muốn bay thẳng vào mặt Trung Kiên.

Trung Kiên thấy tình hình hơi căng nên cậu trốn:

“Hai em là khách, để anh đi lấy rượu” rồi chuồn đi.

“Hừ!!! Mày thích ông này thiệt hả con kia?” Nhi liếc xéo Trung Kiên, hỏi Mandy.

“Ừ!” Cô tựa lưng vào ghế sofa.

“Tao còn chưa tính xô với mày!” Nó lườm Mandy.

“Hi hi! Xin lỗi bạn thân, tao cũng đâu có muốn thế này! Nhưng tại tình thế đưa đẩy nên...” Mandy cười cười.

“Đưa đẩy thế quái nào!!!” Anh Vy hét lên rồi lại thở dài:

“Tao lại luôn sợ mày bị thương.”

“Há!! Bị thương hả?? Tao mà bị th... ái ái!! Ui da!” Mandy nhiu mày.

“Sao vậy?” Nhi lên tiếng.

“Tao không sao.” Mandy xua tay rồi đứng dậy xoay lưng đi vào bên trong.

“Mày... khoan đã! Sao áo của mày đỏ thẫm vậy?” Nhi bước lại gần cô.

“Há? Cái gì đỏ?” Mandy ngơ mặt.

\*xoẹt\*

Anh Vy xé cái áo của cô đang mặt, tấm lưng băng bó vài trắng giờ biến thành màu đỏ tươi.

“Mày!!!” Nhi tròn to mắt.

“...” Mandy im lặng.

“Cái gì đây?” Anh Vy hỏi.

“Hình xăm chứng tỏ tình yêu đôi ta.” Mandy bựa.

Anh Vy không nói gì, bước lại gần cây roi da đặt trên bàn. Nó cầm lên với nụ cười quái dị.

“Mày định làm gì?” Mandy nghi ngờ.

“Nhi! Nắm chặt con Mandy cho tao. Tao phải làm việc với cái thằng này.” Nó nghiêng răng.

“Oke!” Nhi cười to rồi ra đòn khóa Mandy chặt.

“É!! Này này!!” Mandy hoảng lên, vùng vẫy.

Trung Kiên nghe tiếng ồn bên ngoài, liền chạy ra xem thử. Không ngờ cậu lại bị vướng vào bẫy của nó.

Nó đập mạnh vào gáy của cậu, cậu gục tại chỗ.

Khi cậu tỉnh dậy, nhìn xung quanh thấy toàn là bóng tối. Cậu ráng cử động, nhưng lại bị khóa ở trên giữ lại.

“Vùng vẫy cũng vô ích.” Nó lên tiếng.

“Tôi có vùng vẫy gì đâu.” Cậu cười.

“Hừ! Còn mở miệng!!! Dám làm tổn thương đến Mandy, có biết rằng khi chịu tác động mạnh, Mandy sẽ ngắt đi không?” Nó nói to.

“Biết chứ, nãy mới thấy.” Cậu quay sang chỗ khác.

“Chặc! Dán miệng hẳn lại, chú chọc điên tôi rồi đấy nhá!” Nó tức giận bảo Nhi.

Nhi sau khi khóa Mandy lại, nhỏ tiến đến Trung Kiên, kéo rết bằng keo, chưa kịp để cậu nói gì, bịt chặt miệng.

“Úm!!” cậu trợn to mắt

“Chú muốn khô \*\*\* chứ gì! Tôi cho chú sướng.” Nó cười to rồi đưa roi vụn thẳng vào người cậu.

“Úm hum!!” cậu cố thoát khỏi đây, nhưng cái khóa chết tiệt ở trên vẫn không động tĩnh.

“Lên vài cái vuốt nữa là chú sẽ thấy hài lòng, bộ môn này tôi đã học một khóa, đạt A+ đấy nhá.” Nó cười kinh dị.

“Em học với ai?” Phong lên tiếng.

“Hề? Sao chú nói được?” Anh Vy ghệt mặt.

Trung Kiên lắc đầu.

Nó ngo ra.

“Anh hỏi em học với ai?” Phong nhắc lại.

Nó từ từ quay đầu nhìn hẳn.

“Ồ hơ, em... em” chết rồi!! Bảo học với thầy thì nát đời. Học với cô thì đảm bảo là sẽ nói cho hẳn học chung. Sao bây giờ?

“Hừm?” hẳn chờ câu trả lời của nó.

“Ồ... à thì học... học với... với máy tính. Được chưa?” Quá được ấy chứ! Nó cười thâm.

“Trang web nào mà dạy mấy cái thứ đó?” Hẳn nhiu mày.

“À thì...” nó gãi đầu, chưa nghĩ đến chuyện đó!

“Em xem web đen?” Hẳn tức giận.

“Nó nô nò, em trong sáng chính hiệu!!” Nó xua tay:

“Mà anh hỏi chi lắm thế? Im lặng để em trừng trị chú này!!” Nó lườm hẳn.

“Haizz!” Hấn lắc đầu.

“Tốt! Và bây giờ...tôi nói đến đâu rồi nhỉ? À phải rồi, đếm số nhé!” Nó cười nguy hiểm.

“Uhm!!!!” Cậu trợn to mắt.

\*chát\*

“Uhm!” Đau bỏ mom!

\*chát\*

\*chát\*

\*chát\*

\*chát\*

Và vài cái \*chát\* sau đó...

15 phút sau...

Những lần vun roi đều chuyên nghiệp, đúng nơi mà thân thể thốn nhất.

Hấn run lên: ờ mà phạm sai lầm với Anh Vy thì ăn đủ!

Nhỏ cười cười: ngu lắm mới phạm lỗi với con devil này!

Mandy đau khổ: thốn lắm!!

“Này! Sao rồi?” Anh Vy chọt chọt cậu.

“...” thật đáng sợ.

“Đây là cái giá phải trả cho việc hành hạ Mandy, chú mà còn làm gì thì hiểu chứ?” Nó đe dọa.

\*gật gật\*

“Tốt! Thả chú ra, nhưng chú dám đánh lại tôi, thì tôi cho chú nát thật luôn nhé?” Nó cười.

\*gật gật\*

“Thả ra.” Nó nói như bà hoàng.

Nhi bước đến xé toạt cái băng keo, Trung Kiên khóc thầm, xung quanh cậu đều là thú dữ.

Sau khi được thả ra, Mandy xót xa chạy đến bên cậu.

“Trung Kiên.”

“Mandy.”

“Trung Kiên.”

“Mandy. ”

“Chết chưa?” Mandy phũ.

“.....” và thú nguy hiểm nhất chính là Mandy!!

“Tôi chả hiểu tại sao Anh Vy lại nhẹ tay với anh như vậy? Anh đánh tôi đến chết lên chết xuống, mà Anh Vy chỉ đánh anh vài roi.” Mandy xịu mặt.

Cái gì? Vài roi? Cậu đếm thì gần 70 cái!!

“Em không thương anh.” Cậu buồn.

“Thương tôi còn chưa đủ chứ thương anh.” Mandy miệng thì cứ nói nhưng lại đỡ Trung Kiên vào phòng.

Cả hai đi rồi, nó hỏi Nhi:

“Giờ tính sao?”

“Thì vô hỏi thằng đó chứ sao?” Nhi cười.

“Mà tao đánh anh ta nát bấy luôn rồi! Sợ không hợp tác.”

“Há!! Mày đánh anh ta như vậy, những câu mày chưa hỏi, có khi anh ta cũng trả lời hết!”

“Ừ!” Nó cười.

Cả ba con người chui tọt vào phòng nơi Trung Kiên và Mandy đang ở.

“Sao không đánh chết anh luôn cho rồi!” Mandy càu nhàu bôi thuốc.

“Hừ! Sao lúc đó anh không đánh em cho lột da luôn đi!” Trung Kiên tức giận.

“Hừ!” Mandy thờ phất ra.

“Này, tôi cần thông tin của anh!” Anh Vy nhìn cậu.

“Nói.” Cậu lười nhác.

“Anh biết gì về Thanh Khuê?”

“Thanh Khuê? Sao ai cũng hỏi về cô ta thế?”

“VẬY là anh biết cô ta là ai?”

“Cô ta từng là bồ của tôi. Chúng tôi yêu- ái ái! Em làm gì thế?” Cậu la toáng lên nhìn Mandy.

“Hừ! Tôi bôi chết anh!!” Mandy tức giận, tay chà mạnh lưng cậu.

“Á!!!” Cậu la lên.

“Mandy, để tao làm việc!” Nó trừng mắt.

“Hừ!” Mandy liếc cậu.

“Bây giờ anh chỉ trả lời những câu hỏi tôi đưa ra.” Nó kéo cái ghế ngồi xuống.

Trung Kiên gật đầu.

“Thanh Khuê có tất cả thông tin gì, đưa hết ra!”

“Thanh Khuê từng là bồ của tôi, chúng tôi yêu nhau 3 tháng, cô ta lại chạy theo thằng mới tên là Phong!” cậu nói.

Phong nhột, có phải đang nói hấn không nhỉ?

“Sao nữa?” Nó nhìn nhìn Phong.

“Sau khi không của được thằng Phong, cô ta quay lại với tôi và bảo rằng cô ta đang mang thai con của tôi.” Cậu ngập.

“Rồi...”

“Tôi chả tin, lần nào lên giường với cô ta tôi đều có biện pháp, làm thế quái nào có được chứ! Thế là tôi đưa tiền cho cô ta, bảo cô ta đi phá đi nếu như có, nhưng cô ta bảo cô ta không cần tiền, cô ta cần sức lực của tôi.”

“Để làm gì?” Mandy lên tiếng.

“Để trả thù.”

“Trả thù?” Nó ngơ mặt ra.

“Phải! Trả thù Phong.”

“...” căn phòng im lặng, nó nhìn Phong.



“Cô ta đã làm gì anh đâu?”

“Anh không biết.” Phong lắc đầu.

“Cô ta không muốn trả thù Phong, nhưng cô ta muốn trả thù người đã cướp đi Phong.” Cậu nói

“Hừ! Cái con nhỏ đó nó đã cướp đi bồ cừ của Anh Vy, bây giờ lại đến Phong?” Nhi bực mình.

“Em không nói với anh là em từng có bạn tr-” Phong hỏi.

“Đó là chuyện của quá khứ, em không muốn nhắc lại” nó cắt lời của Phong.

“Được rồi! Giờ đã có manh mối, chúng ta thực hiện thôi.” Nhi phá vỡ bầu không khí u ám.

“Làm theo kế hoạch là được rồi.” Nó nói xong bỏ đi.

Phong nhìn nó bước ra khỏi phòng, ...

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 28: Buồn Luân Phiên.

Anh Vy bước ra ban công, nó hít thở không khí vào ban đêm, nhìn ra ngoài với làn xe tập nập làm nó nhớ lại:

“Triệu Khang, anh đang làm gì đây?”

“Kẹo bông cho em” Triệu Khang bước lại gần.

“Oa! Sao anh biết em thích kẹo bông chứ?” Anh Vy cười vui vẻ, đón lấy chiếc kẹo bông màu trắng.

“Cái gì ở em anh chả biết.” Anh xoa đầu nó.

“Tuyệt vời, kẹo bông là số 1.” Nó cười.

“Vậy anh là số mấy?” Anh nhú mày.

“Sau kẹo bông, sau ba em, sau mẹ, sau anh Hai, ừm... Triệu Khang à, anh chỉ ở số 4 thôi.”

“Sao thế? Vậy anh sẽ lấy kẹo bông lại, lúc đó hãy đặt anh vào vị trí số 1 nhé?” Anh vói vói chiếc kẹo.

“Nó nô nò! Anh mà lấy nó thì em cho anh hạn bét!! Bét bét!!” Nó giữ khư khư cây kẹo.

“Hừ! Con nhóc này!” Anh nhếch mép rồi vò đầu nó.

“Óa! Rối rồi!!” Nó là lên.

“Yêu em nhiều lắm, nhóc con à.” Anh nói.

Tiếng cười vang lên vui vẻ.

Cho đến khi...

“Anh Khang ới ới, kẹo bông cho anh nè!” Nó cầm hai cây kẹo bông ới trên tay.

“Không được, đưa cho anh Khang nửa cây thôi, vì kẹo bông này mình sẽ ăn một nửa, hé hé.” Nó hí hửng xé vài miếng kẹo bông cho vào miệng.

Đội hồi nó thấy vẫn cứ yên tĩnh, kì lạ! Mỗi lần nó đến nhà anh thì anh sẽ ra đón mà?

Nó nghĩ hồi rồi rón rén đi lên lầu, hướng về phòng của anh.

Nó chuẩn bị mở cửa thì nghe tiếng nói của một cô gái vang lên:

“Ah... từ từ...”

Hề? Anh bị gì mà biến giọng luôn rồi?

Lúc đó vẫn còn trong sáng, không biết tiếng nói vang bên trong là sự phản bội của anh.

Nó mở bật cửa vì lo lắng cho anh.

Nó đứng lặng...

Hai con người...khỏa thân...đang “vui đùa” bên nhau...

“Anh Khang...” nó nói nhỏ.

Triệu Khang bật dậy, mở to mắt nhìn nó:

“Sao em lại ở đây? Đến không báo cho anh.”

“Em...em đem kẹo- à không, không có gì! Chỉ là nhớ anh.” Nó cúi mặt, tay giấu hai chiếc kẹo đằng sau lưng.

“Đây là Anh Vy sao? Hân hạnh được gặp mặt.” Cô gái kia không ngại mà quần khăn bước lại gần nó.

“Đây là ai... vậy anh?” Nó nhìn Triệu Khang.

“Ồ...là...” anh khó xử.

“Anh...anh phản bội em sao?” Nó run lên.

“Anh...” anh nói rồi ngừng.

\*chát\*

Má trái của anh hiện rõ 5 ngón tay nhỏ nhắn.

“Em không đánh cô gái này, bởi vì cô ta có quyền yêu anh, nhưng em đánh anh, bởi vì anh đã nói yêu em. Đây là “yêu em” mà anh nói sao?” Nó khóc.

“Anh xin lỗi...”

“Anh đừng nói xin lỗi với em... em muốn tất cả kỉ niệm của em, em muốn anh trả lại cho em những ngày tháng đó. Khi anh trả đủ cho em rồi, lúc đó anh mới có thể nói chuyện với em.” nó nói rồi xoay bước đi.

Hai chiếc kẹo bông nằm cô đơn trước cửa.

---

Mái tóc nâu vàng rối tung vì gió, nó nhếch mép cười, đáng ra lúc đó nó phải cho vài quả mìn vào họng của anh ta để cho anh ta tan nát!

“Sao vậy?” Phong bước lại gần nó

“Không có gì, chỉ là em nhớ lại chuyện cũ thôi.” Nó nói.

“Vui?”

“Không biết, có vui có buồn.” Nó cười.

“Ừ.” rồi hần im lặng.

“Nếu như em bảo em từng yêu một người sâu đậm, đến bây giờ vẫn còn nhớ, thì anh có giận em không?” Nó xoay lưng lại nhìn hần.

“Giận.” Hần nói.

“Vậy sao?” Nó cười buồn, cũng phải, nó quá lãng nhãng rồi.

“Giận vì anh chưa đủ sức để có thể chiếm lấy tất cả tâm tư của em.” hấn tiến lại gần nó.

“Sa-?” Nó ngẩn đầu.

“Nghe đây Anh Vy, dù em có suy nghĩ về những thằng khác, chỉ cần trong lòng em luôn cần anh, luôn nghĩ đến anh, mỗi câu nói đều có anh, anh cũng sẽ không lo mất em.”

Hắn dồn nó vào ban công. Hai tay hắn chống hai bên, nó ngược nhìn hắn.

“Vậy nếu như em bảo em rất ghét anh thì sao?” Nó hỏi thử.

“Thì anh sẽ rất vui.” Hắn trả lời.

“Hử?”

“Vì khi ghét anh, em sẽ luôn nghĩ về anh, mỗi câu nói luôn có anh trong đó, lúc đó tâm trí của em chỉ dành riêng cho anh thôi.” Hắn cười dịu dàng rồi cúi xuống hôn lên môi nó.

Nụ hôn nhẹ nhàng, không chút hấp tấp, không chút buồn phiền, chỉ có tình yêu của nó với hắn.

~~~~~  
“Phong, anh thật sự yêu cô ta sao?” Thanh Khuê đứng sau thân cây, ngược nhìn hắn và nó.

Đã có lần ả suy nghĩ rằng, mình đã có người đàn ông khác, vậy nên phải từ bỏ Phong. Nhưng cứ nghĩ đến việc Phong hạnh phúc bên người khác, ả lại không sao chịu được. Vì vậy, Phong phải là của ả, để ả không còn cảm giác khó chịu nữa. Chính vì thế, ả phải có được Phong.

Ai bảo chỉ có đàn ông mới được yêu hơn 1 người, còn đàn bà thì sao?

Ả nhếch mép, ả sẽ thay đổi cách suy nghĩ bất công giữa nam và nữ, ả sẽ vừa có được Triệu Khang, vừa có được Hạo Thiên (chap 23), vừa có được Phong.

(Ham với ~~~!)

“Em sẽ làm cho anh yêu em, dù có hi sinh bao nhiêu mạng người, Thanh Khuê này đã muốn thứ gì, thì thứ đó phải là của tôi!” Thanh Khuê nói rồi ngồi lên chiếc xe đen.

“Chạy đi.” Ả ngáp.

“Em mệt rồi sao?” Hạo Thiên hỏi.

“Liên quan gì đến anh! Chờ tôi đến Triệu Khang.” Ả tựa vào ghế ngủ.

Ngay đây có một người yêu em

Nhưng sao em lại vui đùa bên ai khác.

Anh chỉ biết đứng xa nhìn em.

Để bản thân mình tự cô đơn, đau khổ.

Anh cười khi thấy em vui vẻ.

Anh giận khi thấy em thầm khóc vì ai đó.

Giận vì đó không phải là anh.

Giận vì anh không đủ can đảm đối mặt.

Giận vì anh không đủ dũng khí.

Để nói với em rằng: “Anh sợ mất em.”

(Còn tiếp)

Chương 29: Là Bồ Của Nhau Mà.

Sáng hôm sau...

“Anh Vy, em lên bảng làm bài này cho tôi.” Thầy Hóa thái giám nghiêm mặt.

“Ồ? À dạ.” Nó như bưng bình, lật đặt đứng dậy.

“Em mà không làm được thì liệu hồn.” Thầy đe dọa.

Nó cầm viên phấn, đứng trước bảng. Không phải chứ? Dù là học xong lớp 12 đi, nhưng cái này là quá sức rồi!!

tềng tềng tềng

“Ai dùng điện thoại trong lớp hả?” Thầy đi xung quanh.

“Thầy ơi.” Nhi vẫy tay.

“Cái gì? Em sử dụng điện thoại trong giờ học phải không? Tôi không cần biết em biện minh cho bản thân mình là trong sáng hay đen tối. Em chỉ được im lặng và làm theo những gì tôi bảo, nghe chưa? Tôi biết em đang nghĩ gì trong đầu, tôi biết hết, mà tại tôi không nói thôi! Em nghĩ môn tôi là môn phụ mà em muốn làm gì thì làm hả? Đừng nghĩ là em học giỏi điểm tốt mà lên mặt nhé, tôi là tôi nương tay cho em điểm cao thôi, chứ không là em dưới trung bình rồi! Lên phòng giám thị cho tôi!!” Thầy nói một tảng.

“Nhưng tui thích lên phòng hiệu trưởng hơn, thầy đúng đẹp trai luôn.” Huy bê đề nói nhỏ.

“IM LẶNG!!” Thầy la lên.

“Dạ.” Huy bê đề ỉu xiu.

“Thầy ơi...” Nhi nó nói.

“Cái gì?” Thầy khoanh tay.

“Điện thoại vừa reng... là của thầy.” Nhi chớp mắt.

“Hớ?” Thầy ngơ mặt ra rồi quay sang như kiểm chứng. Thôi đúng rồi!

“E hèm! Mấy em tập trung lên bảng đi ha, thầy ra ngoài có việc. Anh Vy, tôi vào mà em chưa xong thì “lên” sổ ngồ!” Thầy cười gượng rồi cầm điện thoại đi ra ngoài lớp.

“Một hôn nè!! Ông la làm như đúng rồi á!!” Huy bê đề lè lưỡi.

Anh Vy nhin cười, Phong ném một cục giấy ngay đầu nó.

“Ui da! Ai chơi kì vậy?” Nó nhăn mặt.

“Đáp án.” Hấn nói nhỏ.

“Ú! Thanks.” Nó nháy mắt.

“Chuyện thường.” Hấn cười.

Nó hí hửng mở cục giấy ra, rồi đen mặt.

“Sao vậy?” Phong nhin cười.

“YA!!!! CHẾT ĐI!!” Nó gào lên, vò giấy ném thẳng vào mặt hấn.

Nó thở phì phò, cái con người đáng ghét này! Dám chọc nó.

“Úi!!! Bềnh tềnh.” Hấn cười to.

“Hừ! Bà sẽ “thiên” mày!” Nó làm điệu bộ “cắt” làm hấn rợn sống lưng.

“Chỉ là đùa thôi mà.” Hấn nói.

“Đùa thế quái nào mà như vậy hả? Anh lấy cái bức hình này ở đâu? ” Nó trừng mắt.

“Tự đoán đi.” Hấn gác chân lên bàn.

“.....ANH HAI!!!!” Nó nghiêng răng nhắm chặt mắt.

“Bingo!” Hấn gật đầu.

Cuộn giấy tội nghiệp nằm lẩn lóc dưới đất, đó là hình ảnh về một cô gái đang đắp mặt nạ trắng mặt ong, gương mặt cứng ngắt đúng theo nghĩa đen, sờ đần như thiếu ngủ trầm trọng, đang làm tư thế “Em là siu nhon!”.

“Em sẽ nghiền anh hai ra một đồng “không xác định”!” Nó cầm viên phấn dè mạnh lên bảng tạo ra tiếng động nhức tai.

*gék!~” tiếng phấn vang lên làm mọi người rùng mình.

Nó đang nghiêng răng tức giận thì ông thầy Hóa bước vào với gương mặt đơ.

Cả lớp im lặng nhìn thầy, rồi thầy nhìn cả lớp. Cứ như vậy đến 2 phút...

.
.
.
.

“È hèm! Thầy ơi?” Nó háng giọng.

“Há? Hừ? Hờ?” Ông thầy giật mình.

“Thầy...sao vậy?” Nó hỏi.

“Em...em về chỗ đi.” Gương mặt thầy, nói sao nhỉ? Khó coi?

“Dạ.” Nó đi về chỗ, khó hiểu ngồi xuống.

“Thầy muốn thông báo với cả lớp một chuyện.” Thầy đứng trước bảng.

“Dạ.” Cả lớp gật đầu.

“Hôm nay là kỉ niệm 40 năm thành lập trường, nên tối nay sẽ có một bữa tiệc ngoài trời lúc 8 giờ, ngày mai trường sẽ cho chúng em một ngày để nghỉ ngơi sau một buổi tối vui chơi để giải trí.” Thầy nói.

“TRỜI OIIII!” Cả lớp gào lên.

“Xin lỗi vì sự thay đổi đột ngột này, tôi biết các em rất yêu thích môn của tôi, nên tôi cũng hiểu đôi phần về tâm trạng của các em. ” thầy nhắm mắt đau khổ.

“Ai mà thích môn của ông thì tại nó bị “khùng từ trong trứng nước””. Nó nói nhỏ.

“Ừ.” Hấn gật đầu.

“NHƯNG...”Bỗng thầy nói to.

Cả lớp giật mình.

“Nhưng... vì thông tin từ thầy hiệu trưởng thì tiết này các em được nghỉ để về nhà chuẩn bị cho tối nay.” Thầy nói.

“YEAH!!! ” Cả lớp mừng rỡ.

“È hèm!” Thầy trừng mắt.

Lớp im lặng.

“Vì tôi là chủ nhiệm tạm thời của các em, nên tôi phân công như thế này...” thầy đẩy gọng kính.

(Vì là ngôi trường đặt biệt và danh tính, nên chủ nhiệm của lớp luôn thay đổi để tránh trường hợp mua chuộc tăng điểm số của học sinh.)

“Phân công gì thầy?” Huy bê đề hỏi.

“Thầy hiệu trưởng thông báo rằng mỗi lớp phải chuẩn bị 2 tiết mục văn nghệ.”

“Hó?” cả lớp nghệt mặt ra.

“Thôi tôi để tiết này cho các em quản ha. Tự sắp xếp, nhưng tối nay là phải xong đó! Tôi đi à.” Thầy nói rồi bước ra ngoài.

Cả lớp im lặng....

“Tổ ông thầy làm tao tưởng có chuyện gì!” Huy bê đề vuốt ngực.

“Lớp trưởng làm nhiệm vụ đi.” Lớp nó nói.

“Biết rồi, khỏi nhắc.” Huy bê đề đứng dậy.

“Như các bạn đã nghe thầy nói, chúng ta sẽ phân công người tham gia văn nghệ.” Huy nói.

“Rồi...”

“Rồi rà gì nữa? Tự bình chọn đi.” Huy nói.

“Cái thằng vô trách nhiệm.” Nó ném cái nắp bút lên.

“Hừ!” Huy tức rồi cúi xuống nhặt cái nắp bút lên trả nó.

“Khì!” Nó cười.

“Vây để tránh trở thành “cái thằng vô trách nhiệm”, thì tui sẽ phân công như thế này: Anh Vy, mày là bồ của Phong, nên mày sẽ là người phải tham gia.” Huy cười nguy hiểm.

Phong là “cua ngon” của lớp, Anh Vy cướp hán thi đồng nghĩa là phải chứng tỏ sức lực của nó để cho lớp xem.

“Cái định lý gì vậy trời?” Nó nhăn mặt.

“Lớp trưởng có quyền mà, Anh Vy không được cãi.” Bọn nữ sinh nháo nhào gật đầu.

“...” nó câm lặng.

“Rồi tiết mục tiếp theo là của Nhi nhé!” Huy nói

“Ừ, sao cũng được. Nhưng tôi sẽ không tham dự với ai khác ngoài anh Khánh đầu.(chồng của nhỏ.)” Nhỏ nói.

“Rồi chúng ta quyết định vậy đi ha, tối có mặt lúc 7 giờ nhé.” Huy nói.

Cả lớp vỗ tay ...

“Phong...” nó nhìn hán với ánh mắt long lanh.

“Anh tham gia chung với em.” Phong xoa đầu nó.

Nó cười tươi.

Từ đầu một cục tẩy bay xoẹt qua hai người...

“Buuuuuu!! Sến quá!!” Sau đó là cây viết và thước rồi vân vân...

“Vì tụi này là bồ của nhau mà.” Hán cười tươi.

“Ha ha ha.” Lớp học náo nhiệt.

Thân gửi các bạn đọc giả thân mến!

Kem rất vui và hạnh phúc.

(à hai cái đó chả khác nhau mấy!)

Vì các bạn đã ủng hộ kem nhiệt tình và gửi những bình luận cũng như vote cho truyện của mình.

Mình rất háo hức vì biết rằng truyện mình viết được các bạn chân thành góp ý và ủng hộ.

Nhưng mình thành thật xin lỗi về việc chap bị trễ hẹn nhé!

Thật sự mình rất bận, trong việc học tập và trong đời sống của bản thân.

Vì bận nhiều việc và đôi khi thời gian không đúng lịch trình đặc chuẩn bị trước nên chap bị chậm.

Có vài bạn vì truyện chap chậm nên log out truyện của mình.

Không sao, đó cũng là điều hiển nhiên thôi. Bản thân mình cũng vậy.

Và bản thân mình cảm thấy truyện ngày càng nhàm, phải không?

Vì votes đang giảm đến mức đáng kể nên nhiệt tình vote cho nhé!..(có ai điên như tui?)

Nhưng nói tóm lại là mình sẽ đăng lịch như sau:

- .
- .
- .
- .
- .
- .

MÌNH THÀNH THẬT XIN LỖI VÌ CŨNG CHẢ BIẾT NGÀY NÀO RẢNH ĐỂ ĐĂNG CHAP CẢ!!!

Thôi như vậy đi! Mình sẽ đăng chap nhanh nhất có thể, rảnh là mình đăng ngay. Mình xin hứa.

Vì đây là năm cuối cấp 2 nên mình phải hết sức tập trung vào bài vở, ngày đêm học thêm rồi chưa kể đến việc làm bài tập. Sau đó là thời gian nghỉ ngơi chưa đến 15'. Mình không phải đang kể lể đâu, mình chỉ mong các bạn thông cảm và bỏ qua cho mình.

Có lẽ những bạn đã và đang viết truyện sẽ có tình cảnh giống mình nên thông cảm nhé.

Vậy rút lại là chap sẽ không ra định kì (ý là không tập trung vào lịch trình) mà sẽ là tùy ngày nhé.

Chân thành cảm ơn đến góp ý và votes của các bạn.

Hãy luôn ủng hộ mình nhé!

À mà còn nữa, không biết vụ này mình nói chưa nhưng mình mới viết truyện mới. Không hẳn là “mới viết”, mình viết được hơn 1 tháng rồi, ngay tại thời gian trong hè, có ý tưởng mới nên viết. (Tại hay quên nên chưa thông báo.)

Bây giờ mới ngộ ra là bận bịu muốn ngất đi! Hu hu

Truyện tên là: Chàng trai “Trong sáng”, yêu anh!

Bình chọn và góp ý nhiệt tình nhé! Thông báo vì con tim còn đang ở tuổi trưởng thành nên ném đá nhẹ tay!!

Thân ái...

Kem~

Tặng bài hát nhé!

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Chương 30

“Làm sao giờ? Cái thằng bê đó nó dở bệnh sao hả trời?” Nó than vãn.

“Anh cùng em mà.” Hấn xoa đầu nó.

“Ừm, anh mà không chung với em chắc em khóc luôn quá.” Nó cười.

“Giờ làm gì cho tối nay đây?” Nhi hỏi.

“Hát hả?” Khánh nói.

“Buồn chán lắm! Kiểu đó đọc trong truyện hoài riết chai luôn.” Anh Vy lắc đầu.

“Đàn hả?” Khánh nói tiếp.

“Đàn sao? No no! Tuyệt đối không! Em mà đàn chắc tụi nó xách dép bỏ chạy luôn rồi.” Nhi nói.

“Anh cũng biết điều đó rồi. Chẳng qua nói cho chạm tự ái thôi.” Anh cười.

“Đáng ghét!” Nhi phụng má.

“Hay nhảy đi.” Phong góp ý kiến.

“Làm sao có thể nhảy trong một buổi tập chứ! Mà nếu được chắc tập xong là khỏi đi tiệc luôn, mệt mỏi.” Nhi chu mỏ.

“Xi xụp quá xi xụp quá!” Nó chống cằm.

“Haizz!” Cả 4 người thở dài.

“Ah! Em biết rồi!” Anh Vy reo lên.

“Gi?” Hấn hỏi.

“Chuẩn bị cho em một dàn loa thật khủng, mặc đồ cho ‘xác xược’ vào, người ta mặc váy, chúng ta mặc punk! ” nó nói.

“Dù anh không biết em định làm gì nhưng anh sẽ chuẩn bị đầy đủ.” Hấn gật đầu.

“Vậy bắt đầu thôi!” Nó cười nham hiểm.

Tối.....

Những tiếng nhạc vi vu nhẹ nhàng, học sinh đông đúc. Những cô nàng tiểu thư vận cho mình những bộ cánh lộng lẫy, trang điểm cầu kì, giày dép sang trọng.

(à mà đi tiệc có mang dép hả?)

Còn những chàng trai thì mặc vest bánh bao, giày hiệu kính bóng loáng.

Nam nữ cười đùa vui vẻ.

reng

Tiếng chuông vang lên, chính thức mở tiệc.

“Xin chào tất cả mọi người! ” MC lên tiếng.

“Ôôôôô!!” Hàng ngàn học sinh reo hò.

“Nhân ngày thành lập của trường, chúng ta mới có được bữa tiệc quây hết mình như ngày hôm nay.” MC nói.

“Hú hú!”

“Vây hãy cho một tràng vỗ tay thật nồng nhiệt vào, vì đêm nay, là của tất cả các bạn từ già trẻ non cụ trai gái bê bết!!” MC nói to.

“Ha ha!” Tất cả mọi người đều cười vì MC vui nhộn.

“Nhưng bữa tiệc này không là gì cả nếu như thiếu đi những màn văn nghệ đặc sắc đúng không? Vây hãy cùng thêm một lần nữa, cho họ tràng vỗ tay để tiếp thêm sự tự tin nào.”

rào rào! tiếng vỗ tay vang lên như sấm.

Sau những tiếng vỗ tay ấy, là tiếng nhạc nhộn nhịp vang lên.

Những tiết mục bắt đầu, mỗi tiết mục mang một màu sắc khác nhau, còn có kịch chu li ét, rô mi ô!

Những tiết mục trôi qua cho đến khi MC bước lên sân khấu.

“Có vẻ các bạn đã mệt? Nhưng khoan đã! Hãy gượng lại một chút, để nghe tiếng hát solo của một trong 2 hotgirl nổi tiếng nhất trường, với bạn diễn là anh chàng hotboy âm áp đập chai nhé!”

“Hú hú!” Mọi người reo hò.

Trên sân khấu, một cô gái xinh đẹp mặc chiếc váy trắng nhẹ nhàng, tinh khiết. Mái tóc xõa điệu đà vén sang một bên, cô ngồi trên chiếc ghế gỗ nhỏ, trước mặt là micro. Bên cạnh là một chàng trai lẳng tử, vận vest trắng đầy cuốn hút, ngồi trước cây đàn piano màu xanh nhạt.

“Tôi xin gửi tới tất cả mọi người, một bài hát đầy quen thuộc. Chắc các bạn biết bài này.” Cô gái ấy nói.

Mọi người đều mong chờ.

Giọng hát nhẹ nhàng vang lên đầy cảm xúc...

Đã có lúc em mong tìm mình bé lại

Để nỗi nhớ anh không thể nào thêm nữa

Đã có lúc em mong ngừng thời gian trôi

Để những dấu yêu sẽ không phai mờ

Nếu không hát lên nặng lòng da diết

Nếu không nói ra làm sao biết

Em thương anh

Em sẽ nói anh nghe những điều chưa bao giờ

Bình minh khuất lấp sau màn đêm như nỗi lòng em

Chất chứa lâu nay anh đâu nào hay biết

Hoàng hôn tắt nắng hay vì em không hiểu được anh

Dập tan bao yêu dấu lại tàn

Cát tiếng hát nghe sao lòng nhẹ con sâu

Dẫu có chút vương, chút ân tình chôn giấu

Đếm những nhớ thương thắm lặng trên tay

Nghe sao buốt thêm, ướt đôi vai gầy.

(Chưa bao giờ – Trung Quân idol)

Giọng hát mê hoặc lòng người của nhỏ vang lên tha thiết, tiếng đàn vi vu nhịp nhàng của anh như làm tăng thêm cảm xúc cho khán giả.

Ai nấy đều sục sùi, ôm ấp nhau.(diễn sâu diễn sâu!)

“Anh sẽ luôn yêu em.” chàng a nói.

“Em cũng vậy.” Nàng b cười.

“E hèm!” Tiếng thầy Hóa thái giám

Cặp đôi kia dứng đứng cả lên.

“Các em có biết yêu đương trong trường là vi phạm luật lệ nhà trường không? Nếu biết tại sao còn dám làm? Các em ngon quá nhỉ, đủ lông đủ cánh mà đôi phó với tôi sao? Vi phạm nội qui nhà trường thì chỉ có hai lựa chọn: một là nghỉ học, hai là làm lao động công ích! Chủ nhật này vào dọn vệ sinh trường cho tôi. Tôi vừa mới đi ngang qua toilet nam, bốc mùi chịu ứ nổi nên thật may mắn khi bắt lỗi các em. Cô nhân viên vệ sinh nay đã xin phép nghỉ 1 tuần nên các em sướng nhé! Chủ nhật vào gặp tôi. Còn không thì tối nay lên mạng tra cứu cách viết đơn xin nghỉ học nhé! Hừ!” Hóa thái giám nói rồi xoay lưng bước đi.

Cặp đôi kia khóc không ra tiếng.

Sau khi trình bày xong phần của mình, nhỏ đứng dậy cười tươi rồi nhún phát chào làm ai cũng điên đảo, còn anh thì chỉnh lại áo của mình, mỉm cười nhẹ khiến mấy cô nàng chết lên chết xuống.

“Vâng, và hãy cùng vỗ-”

MC vui vẻ bước đến, chưa kịp nói hết thì nhỏ đã giật phát micro của anh chàng làm ai cũng bất ngờ.

“Này giờ mấy chế mệt mỏi chưa?”

Nhỏ nói.

“Hoi hoi.” Cả đám nói.

“Bây giờ, đây sẽ chỉ cho các chế một trò chơi cho đỡ mệt, để có sức mà quẩy tiếp hen.” Nhỏ nháy mắt.

“OK!!!” Háo hức lắm

“Tất cả hãy cùng nhắm mắt lại, đừng suy nghĩ gì hết, hãy thư giãn. Ngay sau khi nghe thấy tiếng nhạc vang lên, các chế sẽ biết làm gì tiếp theo thôi.” Nhỏ nheo mắt.

Tất cả mọi người đều nhắm mắt lại, không hiểu chuyện gì sẽ xảy ra nhưng cứ nhắm trước đi đã.

MC cũng nghe theo nhỏ, bước xuống bậc thang, hòa với mọi người rồi khép mắt lại.

“Chuẩn bị xong chưa?” Nhỏ chạy ra sau cánh gà.

“Ngon!” Nó gật đầu rồi cười tít mắt.

“Hãy cho mọi người biết thế nào là tiệc tùng đúng style!” Hân nháy mắt.

“Chuyện, giúp em hoàn thành tốt nhé.” Anh Vy nhìn hân.

“OK.”

“Sao lâu quá vậy?” Tiếng xì xào bắt đầu vang lên.

Chưa được bao lâu thì nhỏ nói vọng ra:

“Ai mở mắt ra, ngày mai có tên trên trang trường với tội vi: ăn cướp tiền dù chả liên quan gì cả nhưng đây sẽ làm thật đấy nhá!” Nhỏ lo lắng nên nói mớ.

Ai nghe cũng đều nhắm chặt mắt.

Sau một hồi chờ đợi thì...

Tiếng nhạc sàn vang lên, ai cũng đều lập tức mở mắt ra, ngạc nhiên nhìn về phía sân khấu. Nó, trong bộ đồ bó sát gợi cảm, mắt kẻ mèò lém lỉnh, đôi môi

cam quuyến rũ nhún nhảy theo điệu nhạc, tay thuần thục chinh những điệu nhạc cực chất.

Hắn đứng kể bên, trong chiếc áo da chất hết cỡ, mắt kính đen ngầu với điệu cười quậy phá làm tất cả mọi người phải hét lên sung sướng.

Hắn chiếm lĩnh một góc bàn phím chỉnh nhạc, tay như có phép thuật điều khiển âm nhạc thêm phần “giật giật”, tất cả học sinh đều nhảy nhót quay cuồng như trong bar, kể cả hiệu trưởng cũng phải nhún theo.

“Hiệu trưởng?” Hóa thái giám nói.

“Thầy cứ nhiệt tình đi, nay quậy mà.” Hiệu trưởng nháy mắt.

Để có thể hình dung ra được âm nhạc mà nó và hắn làm ra thì nghe bài này nhé! Vừa nghe vừa đọc cho phiêu.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Chương 31

Bữa tiệc sôi động với tiếng nhạc bập bùng, mọi người nhảy nhót điên cuồng. Hoàn thành phần trình diễn của mình, tất cả mọi người đều hoan hô nhiệt tình.

“Bạn nữ ơi xinh nha!!!” Một chàng trai bên dưới gheo.

Nó đang cười vui vẻ, hắn thấy nó nháy mắt với chàng trai kia.

“Nháy cái gì mà nháy!” Hắn nắm tay nó kéo đi.

“Ah! Em còn đang hưởng thụ sự nổi tiếng này mà.” Nó nhún mắt.

“Nổi chưa đủ hay sao hử?”

“Chưa... đủ rồi.” Nó định nói thì hắn nhú mắt nhìn nó.

Hắn nhếch mép rồi dẫn nó đi qua đám người đông đúc.

Tất cả đều nhìn về phía nó và hắn, ngại quá đi! Kì này là nổi nhất xóm luôn rồi.

Khi hắn dừng lại thì nó trừng mắt:

“Sao không kéo ra sau cánh gà mà kéo thẳng xuống dưới vậy? Ngại chết được.”

“Thích nổi tiếng.” Hắn cười.

“Hừ!” Nó xoay mặt sang nơi khác thì thấy nhỏ và anh, nó bước lại gần.

“Nhanh nhanh nào, mày cần phải thay đồ.” Nhỏ đẩy nó đi, đưa cho nó một cái túi giấy nhỏ.

“Chi vậy?” Nó nhú mày.

“Hỏi nhiều quá, mày mặc như vậy về hả? Ba má mày chắc giết tao chết.”

“Ừ nhì.” Nhìn xuống người nó, áo quần không biết có phải áo quần không nữa.

“Thay nhanh đi, lẹ lẹ!” Nhỏ hối.

“Từ từ chứ cái con này, ủa sao mày đưa váy cho tao?” Nó cầm bộ váy lên.

“Giờ tao có nhiều đồ thôi, mày mặc váy hay ở trường?” Nhỏ cần nhân

“Vâng con xin...” nó le lưỡi rồi mặc bộ váy lên.

“Xong chưa?” Nhỏ hỏi.

“Đã rồi.” Nó bước ra.

“Ủầy! Cô mày lựa là chỉ có đẹp, nhanh đi mang đôi này vào.” Nhỏ đưa cho nó đôi giày cao gót màu da.

“Thôi có dép lười không tao mang tạm, về cho ba má khỏi phát hiện thôi mà.”

“...TAO QUẬT!!! Mày thấy có ai mặc váy mà mang dép không hả con mấm?” Nhỏ gào lên.

“Đạ dạ...” nó mang đôi giày cao gót lên rồi nhỏ kéo nó lại một cái nhà vòm nhỏ xinh.

“Nó xong rồi nè, bên đó xong chưa?” Nhỏ nói.

“Ồn.” Anh đẩy hẳn ra gặp nó, hẳn đồ vest đen điển trai, một chút trưởng thành.

Nó váy trắng xinh đẹp nhưng không kém phần quyến rũ khi phần lưng được xẻ đường kéo dài xuống eo.

“Anh mặc cái gì vậy?” Nó chỉ vào hẳn.

“Vest. Còn em?”

“Váy.” Nó thành thật.

“Định làm cái trò gì vậy, tối thôi dẫn ra chỗ này muối nó đốt cho vài nhát về ba má hết nhận con luôn!” Hẳn hỏi nhỏ và anh.

“Xin thành thật khai báo, hôm nay, chúng tôi xin được tổ chức một hôn lễ nhỏ xíu.” Nhỏ nói.

“Của Hai với mày hả?” Nó hỏi.

“Con này quấy này giờ chắc não đang nát! Cái này là tao với Hai tổ chức cho mày với Phong. Lúc tao đang chuẩn bị hát thì thấy thằng Phong nó cứ lút nga lút ngút, móc cái gì đó trong túi áo á, chắc là...ahhihi...” nhỏ thụi vào ngực hẳn.

“Cái gì vậy má? Con ngựa con gãi mà móc cái gì hả má!” Hẳn nhăn mặt, hẳn nói thiệt đó, nãy mặc cái áo thì kiến nó cắn cho một nhát ngựa hết cả lên.

Sợ đang diễn tự nhiên ngựa gãi phát chắc hình tượng của hẳn đồ hết.

“Ủa? Vậy không phải là...” nhỏ ngớ người.

“Không phải là gì? Tự nhiên kéo người ta ra đây. Về thôi.” Hẳn kéo tay nó đi.

“Ừm.” Nó cũng khó hiểu, không biết nhỏ bói anh làm gì.

“Nè nè, vậy không phải hả?” Nhỏ gọi với.

“Chuyện của ai nấy lo, chưa đến lúc.” Hẳn trả lời rồi dắt nó đi.

“Hừm? Không lẽ em nhìn làm sao? Thấy rõ cái hộp đó mà.” Nhỏ gãi đầu.

“Phong nói đúng đó, em đừng lo chuyện không đâu đi.” Anh cười.

“What? Lo chuyện không đâu ư? Vy là bạn thân của em, nó là em gái của anh, lo chuyện không đâu hả? Ok well từ bây giờ anh với em coi như không quen nhé, để một mình em lo chuyện không đâu này thôi ha! Hừ!!” Nhỏ tức giận rồi bỏ đi.

“Ồi đầu tôi!! Nhi.” Anh thở dài rồi đuổi theo nhỏ.

Hẳn thở hắt ra, chuyện tốt lại bị phá vỡ.

“Sao vậy?? Nhìn anh có vẻ bức.” Nó nghiêng đầu.

“Không... không có gì?” Hẳn lắc đầu.

“Anh không giấu gì em chứ?” Nó nheo mắt.

“Giấu gì là giấu gì? Em nói vậy là sao?” Hấn lấp bắp.

“Ui trời em đã nói gì sao??” Nó nhếch mép.

“Không nói nữa.” Giờ hấn mới biết, càng nói càng dễ lộ.

“Anh không nói nữa à?”

“Ừm!” Hấn gật đầu.

“Vậy thôi em vào đây, ở đây muối quá.” Nó xoay gót đi.

“Ý!!! Khoan đã.” Hấn kéo nó lại.

“Ừ!!!” Nó bất ngờ ngã vào vòm ngực rắn chắc của hấn.

“Sao...sao vậy??” Nó cứng đơ.

“Nếu...nếu như...anh...” hấn chần chừ.

“Hửm?” Nó ngược nhìn hấn.

“À thôi, không có gì.” Hấn cười rồi cúi xuống hôn nó.

Nó bất ngờ, nhưng lại mỉm cười đáp lại nụ hôn ngọt ngào ấy.

“Thật tình tứ làm sao, đáng yêu thật...nhưng...anh không thuộc về cô ta, anh phải là của em!” Minh Khuê nhếch mép rồi ẩn đi trong màn đêm.

“Chuyện của cô tôi đã sắp xếp xong rồi.” Một người đàn ông nói.

“Tốt lắm, tôi muốn...cô ta sẽ có một ngày đáng nhớ. Nếu ông làm tốt, không chỉ ông mà cả gia đình ông không cần phải lo đến sau này, nhưng nếu...ông không làm tốt...” Minh Khuê cười gượng.

“Tôi biết.” Người đàn ông cúi người.

“Phải làm cho cô ta biết rằng, đừng vào người của tôi, phải trả cái giá đắt như thế nào, phải làm cho cô ta sợ đến mức không dám gặp lại Phong, nghe rõ?”

“Vâng.”

“Vậy lui đi.”

Minh Khuê cười gian, để xem, lần này...cô ta có thắng à không? À sẽ chờ xem.

Sorry các bạn vì mình đăng chap quá muộn!! Làm cho bao nhiêu bạn phải hong, lỗi của mình!! Huhu. Thông cảm cho mình nhé!

Bắn Tym nè!

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

"Để Anh đưa em về." Hấn nói.

"Không cần đâu, em cũng cần phải đi mua một vài thứ." Nó từ chối.

"Nhưng đã khuya rồi, em về một mình được không? Anh hai em đâu?" Hấn ngó quanh.

"Hai đi với con Nhi rồi, em tự chạy về được mà. Đi taxi mà, có ai làm được gì em đâu." Nó cười.

"Này Phong, lát có đi nhậu không?" Một người bạn gọi hấn.

"Đợi một chút."

"Anh cứ đi chơi đi, lâu lâu mới có dịp mà. Em ồ." Nó đẩy đẩy hấn.

"Ừm...vậy....em phải đi cẩn thận đó. Đưa điện thoại đây cho anh." Hấn bảo.

"Chi vậy? Nè." Nó ngoan ngoãn.

"Phòng khi em về đến nhà mà quên gọi cho anh, Anh sẽ đặt đồng hồ, đến đúng giờ điện thoại em sẽ tự động gọi."

"Lắm chuyện! Thôi đi đi, em về." Nó quay lưng.

"Về không để lại gì à?"

"Để lại cái gì?" Nó hỏi.

"Không hôn một cái à?"

"Gớm quá, cứ hôn hít hoài. Về ẹ." Nó cười cười.

"Về cẩn thận, nhớ gọi cho Anh." Hấn lo lắng.

"Biết rồi, đi chơi vui nhé." Nó nói xong vẫy một chiếc taxi, sau đó lên xe.

"sao Anh vẫn không thấy yên tâm " Hấn vẫn không để nó đi.

"Mệt quá, hứa sẽ đi an toàn cẩn thận không mất miếng thịt nào hết, em đi." Nó nói xong đóng cửa kêu xe chạy.

Hấn nhìn theo, tự nhiên vẫn thấy cứ nao nao như thế nào ấy, không được thoải mái cho lắm, có cái gì đó khiến hấn không muốn để cô đi.

"Lẹ nào!" Bạn của hấn gọi.

Có lẽ hấn lo lắng quá rồi, nó có võ mà, nên sẽ không sao đâu. Ừm.

Ngồi trên xe, nó nhìn ra cửa sổ, ánh đèn hắt lên khuôn mặt của nó.

Có nhiều thứ xảy ra quá, nó sợ không thể duy trì nổi. Nhưng khi nghĩ đến hấn, mọi chuyện tự nhiên biến mất, nó không còn một mối nữa.

Nhiều lúc nó muốn chia tay, không phải vì hấn phiền phức, không phải vì tình yêu này không bền vững...mà tại vì...nó không muốn hấn gặp nguy hiểm.

Biết rằng yêu hấn sẽ có những nguy hiểm luôn rình rập. Nó không phải vì sợ nó sẽ gặp nguy hiểm, mà nó sợ nguy hiểm không kiếm đến nó, mà là hấn.

Nó không muốn những người mà nó yêu thương sẽ dần rời xa nó, nó rất sợ cảm giác ấy, cảm giác một lần nữa chìm trong tuyệt vọng, một lần nữa bị những thứ tạp âm trong im lặng làm nó mất đi lí trí.

Ngồi suy nghĩ một hồi, nhìn ra ngoài, nó bỗng nhủ mày... Đây đâu phải con đường trở về nhà nó.

"Này chú, chú đi đường tắt à? Sao cái đường mà đến cái bóng đèn còn không hoạt động vậy? " nó hỏi tài xế.

Tài xế chỉ rẽ sang trái, sau đó dừng xe, đi ra mở cửa cầm tay nó giật ra.

"Chú làm cái gì vậy, bỏ tôi ra. " nó giật tay ra.

Ông ta vẫn cứ khư khư kéo nó đi, nó cố gắng đánh trả, nhưng không thể nào hạ được ông ấy.

"Này, chú bỏ tôi ra!! " nó hét lên.

chát Ông ta tát nó một cái.

Nó ngỡ ngàng.... Ba má từ đó giờ chưa lần nào tát nó... Mà một người đàn ông lạ mặt lại dám tát nó.

"Ông dám tát tôi???? " nó điên lên.

"Cô gái, nếu không ngoan ngoãn im lặng, cái cô nhận sẽ còn hơn cái tát đấy. " ông ta cười.

Nó rợn người, bỗng nó cảm thấy không an tâm.

Nó bị trói lại ngồi tựa vào tường. Nghĩ cách làm sao để thoát ra thì ông ta đi đến gần nó, tay nâng cằm nó lên.

"Cô gái, cô rất xui xẻo đấy. Cô làm gì mà cô chủ lại muốn tôi hành động vậy? Nhưng cô may mắn vì rơi vào tay tôi đấy. " ông ta nói nhẹ.

"Cô chủ của ông là ai?"

"Cô Khuê." ngắn gọn nhưng lại làm nó choáng.

"Minh khuê???" nó nói.

"Đúng vậy. Nhưng cô Khuê cũng rất nương tay với cô lắm đấy, cô vào tay tôi thì cô sẽ ra đi rất thanh thản." ông ta đứng dậy đi đến một chiếc bàn.

Ông cầm hai vật sắt trên tay... Dao và kéo...

"Ông định làm gì? " nó run lên.

"Chỉ là cho cô một hình dáng mới thôi, da thịt trắng trẻo sẽ càng thêm đẹp nếu có chút màu đỏ của máu... Yên tâm, cô sẽ ra đi nhẹ nhàng thôi. " ông ta vuốt nhẹ cây dao.

"Ra đi đâu?? Tôi không đi đâu cả, nếu ông dám chạm vào tôi, hãy suy nghĩ lại đi. Ông sẽ có hai con đường để chọn. Tôi biết rõ Minh Khuê, cô ta sẽ làm gì có lợi cho cô ta thôi. Còn đối với ông, nếu ông giết được tôi, cô ta chỉ khen vài câu, và rồi cũng sẽ kết liễu ông thôi. Cô ta không muốn chuyện này bị lộ ra ngoài. Tin tôi đi, tôi không nói điều. " nó đang nói thật, nếu như giết được nó xong rồi, thì Minh Khuê, ả ta sẽ trừ khử luôn người đàn ông này, ả làm việc rất chắc chắn.

"Làm sao cô dám chắc đây cô gái, cô ta trả tôi hơi nhiều để giết cô đấy. "

"Sao tôi lại không chắc, cô ta cũng đã từng muốn hại tôi, mà không tiếc lấy một con chó. Không phải tôi có ý định hạ thấp, nhưng ông và tôi, đều nằm trong ván cờ của cô ta. Cô ta trả ông bao nhiêu, tôi không dám chắc tôi có thể cho ông hơn số tiền đó, nhưng tôi dám chắc rằng, ngay sau khi ông vừa giết tôi xong, đảm bảo ông sẽ theo tôi vài phút sau thôi. "

"Hừm... Cô bé, miệng lưỡi khéo đấy. Chẳng lẽ tôi sống trên đời hơn 40 năm lại không biết cái mùi của ả ta? Chỉ là... Tôi nợ ả. " ông ta thờ dài.

"Nợ? Ông nợ gì?" thì ra là có nợ nần gì đấy.

"Tôi nợ mạng người. "

"Sao cơ? " nó ngạc nhiên.

"Chị gái của ả ta, là tôi đã chở cô ấy đến sân bay, là tôi đã gián tiếp hại cô ấy. " ông ta nhún mày.

"Kể cho tôi đầu đuôi câu chuyện đi. "

"Được, nếu như cô muốn nghe. Cái ngày hôm đó, sau khi cãi nhau với Minh Khuê, tiểu thư rời khỏi biệt thự, bảo tôi đặt vé máy bay để cô ấy đi xa một chuyến. Tôi chở tiểu thư đến sân bay, thấy tiểu thư nói chuyện với anh chàng nào đó rồi quay bước đi lên thẳng máy bay. Cô ấy ở trên máy bay còn nhắn cho tôi một dòng tin chúc sức khỏe và cảm ơn tôi thời gian qua. Tôi đã phục vụ tiểu thư hơn 10 năm, từ lúc cô ấy còn nhỏ cho đến lớn. Nhưng tôi lại không ngờ, tôi đã gián tiếp đặt dấu chấm hết cho cuộc đời của tiểu thư. Chính vì vụ nổ máy bay năm ấy, mà tiểu thư đã không còn, Minh Khuê thì khóc gào bảo tôi đền mạng. Tôi biết ngay từ nhỏ đến lớn, ả ta đã không ưa tiểu thư, nhưng biết làm sao đây, người ngoài nhìn vào sẽ đánh giá thế nào. Thế nên tôi đành phải theo ả ta. "Ông thờ dài, nước mắt lưng chùng.

"Tôi.. Tôi rất tiếc. Xin lỗi vì đã gọi lại chuyện buồn. " nó nói rồi cả hai im lặng một hồi, bỗng nó la lên.

"Khoang đã, ông vừa mới nói.... Nổ máy bay sao?? Tiểu thư nhà ông, là do nổ máy bay mà chết sao? "

"Đúng vậy, có chuyện gì à? "

"Ông phải bình tĩnh nghe tôi nói trước đã, trước tiên, đó không phải là lỗi của ông, tất cả đều là sự sắp đặt của Minh Khuê. Người con trai mà tiểu thư đã gặp trước khi lên máy bay, là bạn trai cũ của cô ấy. Nhưng vì Minh Khuê lại thích anh ta rất nhiều, nên mới lập kế hoạch diệt chị ấy. Không may cho ả, người ả thích lại biết kế hoạch của ả. Nên là chuyện không thành. Lòng vòng một hồi, ông biết lý do vì sao Minh Khuê ghét tôi không? Là vì người ả thích hiện đang là bạn trai tôi." nó thờ hất ra, khổ quá, lòng vòng mãi.

"Cô nói cái gì???"

"Đúng vậy, tất cả đều là kế hoạch của Minh Khuê, nếu bây giờ ông báo tin là tôi đã chết. Cô ta sẽ lại thêm một bước thành công nữa, sau đó diệt trừ ông và rồi đạt được ước nguyện của mình." Tại sao cô phải dôi co với người này? Vừa mất thời gian vừa nguy hiểm, lỡ ông ta đổi ý thì phải làm sao?

"Cô gái, tôi thử gọi cho Minh Khuê, để coi lời của cô có đúng không nhé? Ta sẽ thử đánh cược một ván bài đi."

Đừng hỏi ông ta tại sao phải tốn thời gian với con mồi này, chỉ vì lâu rồi không trêu đùa với con mồi nên ông ta thấy khá chán, kiếm chút gì đây vui vẻ.

"Được."

Ông cầm điện thoại lên, nhân gọi cho Minh Khuê. Ắt ta rất nhanh chóng bắt máy.

"Sao rồi? Xong hết chưa?" Giọng nói lạnh lùng vang lên.

"Tất cả đã xong hết rồi thưa tiểu thư, đã lột da cô ta ra rồi, tôi đang chuẩn bị đem xác cô ta ném cho bọn chó điên ăn, đúng như cô yêu cầu."

Nó rùng mình, thật đáng sợ, ắt ta muốn nó phải vậy sao?

"Rất tốt, đáng khen. Coi như cả hai ta không còn nợ nần gì nhau nữa. Xong việc thì quá đây nhận thưởng." Ắ cười.

"Vâng." Ông ta gạt đầu đồng tắt máy. Sau đấy thì gọi cho thuộc hạ của mình

"Cử một người đáng đáp giống tôi đến nhà Khuê tiểu thư."

Lập tức có người được đưa đến trước nhà Minh Khuê, dáng vẻ trông rất giống ông ta, gương mặt đeo khẩu trang che khuất gần hết mặt. Chỉ mới đi được ba bước chân, đã bị bắn chết, sau đó được xử lý sạch sẽ.

Ông ta nghe tin, mở to mắt nhìn nó.

"Này cô gái, sao cô biết?"

"Tất nhiên rồi, vì tôi cũng đã từng gặp trường hợp giống ông mà. Bây giờ thì thả tôi ra đi."

"Đâu dễ vậy được." Ông ta cười nhếch mép.

Sao nó...có cảm giác bất an...

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đáng Ghét! Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.